BOLŞEVİK

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!

MART 1983 FİATI 3 DM, 6 FF, 25 ÖS, 75 TL

TKP/ML(B)
II. Konferans Belgeleri Üzerine Tartışma
-3-

KARDEŞ ÖRGÜTLERİN

KONFERANS SONRASINDA GETİRDİĞİ ELEŞTİRİLER

Sayı 5

İÇİNDEKİLER

Bu sayımız . . . . . s. 2

Yalnızca tek tek bürokratik hatalar mı ? . s. 3

"Tek tek bürokratik hatalar mı"
başlıklı yazı hakkında . . . . . s. 7

WBK, MLPÖ, GDS'in 'TKP/ML(B) İkinci Konferansı Raporu/Taslak' hakkında tavrı" üzerines.15

Brejnev'in Bonn ziyareti sırasındaki "Yeşiller"in yürüyüşü öncesinde ve sırasında ATİF'in tavrına ilişkin olarak BP'a (ya da ATİF içindeki çalışmasına) eleştiri s.34

Brejnev'in ziyareti dolayısıyla "Yeşiller"in yürüyüşüne katılma hakkında "TİK" S.11, s.6/7'deki tartışmanın devamı hakkında . s.38

Yeşillerin yürüyüşüne katılma ile ilgili polemik üzerine s.43

BP'nin kapsamlı bir eleştirisinin planı için tezler hakkında GDS'in geniş açıklaması s.49

BP'nin kapsamlı bir eleştirisinin planı için tezler hakkında GDS'in geniş açıklaması üzerine s.63

T(B)'nin genişçe eleştirisinin planı için tezler s.69

"T(B)'nin kapsamlı eleştirisinin planı için tezler" hakkında tavrımız s.71

BU SAYIMIZ

Bu sayılarımızda TKP/ML(B)'nin II. Konferansının tartışılması ile ilgili belgeleri yayınlamaya devam ediyoruz.

Burada yayınladığımız belgeler AMLP,GDS, ve WBK'nın, bir bölümü II. Konferansın kısa süre öncesinde, bir bölümü Konferans sırasında, bir bölümü ise Konferans sonrasında TKP/ML(B)'ye getirdikleri çeşitli eleştirilerin belgeleridir.

Bu belgelerle birlikte TKP/ML(B) MK'nın bu belgeler hakkındaki ilk tavrını; ilk cevabını da okuyucularımıza sunuyoruz.

Okuyucu TKP/ML(B) MK'nın burada yayınladığımız ilk tavrının henüz TKP/ML(B) içinde tartışılmamış olduğunun; bunların Parti içinde tartışmaya sunulan; ve tartışmalar ışığında hatalarından arındırılacak ilk taslaklar olduğunun bilincinde olmalıdır.

Okuyucularımızı bu belgeleri karşılaştırarak dikkatle incelemeye; eleştiri ve önerileri ile bu tartışmaya aktif olarak katılmaya çağırıyoruz.

Bunun dışında şu iki konuyu daha belirtmek istiyoruz:

Burada yayınladığımız belgelerin bir bölümü (AMLP/GDS/WBK yazılarının bir bölümü) Türkçe olarak bundan kısa bir süre önce; kamuoyu önünde bu belgelerin kısa süre içinde cevapları ile birlikte yayınlanacağı açıkça bildirildiği halde; AMLP/GDS/WBK tarafından yayınlanmıştır. Bu yayınlama yalnızca demagoji malzemesi sağlamak için yapılan bir iştir. (Aynı belgelerin Almancasının bu örgütler tarafından hala kamuya açılmamış olması ayrıca ilginç bir durumdur.)

Burada yayınladığımız, TKP/ML(B) MK'nın Parti içinde ve kamuoyunda tartışmaya sunulan ilk tavrı; aynı zamanda AMLP/GDS/WBK'nın bir süre yaptığı 'Eleştirilerimize cevap vermiyorlar, vermeyecekler' şeklindeki ima ve demagojilerine de cevaptır.

TKP/ML(B) MK; daha önce AMLP/GDS/WBK'dan gelen eleştiriler hakkında Parti içine tartışmaya sunmak üzere taslak yazıları yazmadan önce de Parti içinde bir süre tartışmayı planlamıştı. Parti içinde tartışmaya sunulan taslakların ise aynı anda kamuoyuna açılmasını planlamamıştı. Şimdi yapılan uygulama bu planla çelişme içinde olan bir uygulamadır. TKP/ML(B) MK; yapılan bu uygulamayı bir yanda AMLP/GDS/WBK ile; diğer yanda TKP/ML(B) arasındaki çelişmelerin boyutları gözönüne alındığında; ve tartışma sürecinin bugünkü aşamasında gerekli bir uygulama olarak görmektedir.

... Şubat 1983

YALNIZCA TEK TEK BÜROKRATİK HATALAR MI?
(GDS'in TKP/ML(B)'e eleştirisi)

1. Giriş

II. Konferansta, GDS'in Bolşevik Partizan'ın belgelerine ve ayrıca başka yayınlarına getirdiği çeşitli eleştiriler üzerine uzunca bir tartışma yapıldı. Bu yazıda, II. Konferansta öne sürülen eleştiriler —ama onların başka bir yazıda halihazırda açıklanmış olan gerekçeleri burada yinelenmeden— bir kez daha tek tek ele alınacak ve bunun üzerine başlayan —konuşma tutanağına dayanarak bir kez daha dikkatli bir şekilde gözden geçirilmesi gereken— tartışma incelenecektir. Görüşümüze göre, aşağıdaki soruya açıklık getirilmesi için bunun yapılması gereklidir: Saptanan hatalar t e k t e k bürokratik hatalar mıdır, yoksa değişik bürokratik sapmalar arasında, bu hataların **bürokratik** bir **tasarımla** sonuçlanması demek olan bir iç bağıntı var mıdır?

İlkönce, bürokratizmden veya bürokratik bir sapmadan aslında ne anlaşılması gerektiğine bakalım. Stalin, bürokratizme karşı mücadelede şunları açıklıyordu:

"Parti çizgisi, parti pratiğimizin en önemli sorunlarının, tabii ki ertelenemeyecek olanlar ya da askeri ya da diplomatik sır teşkil edenler hariç, mutlaka Parti toplantılarında ele alınmasını gerekli kılar. Parti çizgisi bunu gerektirmektedir. Ancak bölge örgütlerinin Parti pratiğinde, her yerde olmasa da, şu görüş savunulmuştur: Merkez Komitesi ve diğer yönetici örgütler bu sorunları kendileri karara bağladıklarından, parti içi pratik üzerine bir dizi sorunu Parti toplantılarında ele almanın aslında özel bir gereği yoktur." (Stalin, "Partinin görevleri üzerine", 1923, Bütün eserler, c.5, s.276-277, Devrim yayınları)

Parti yönetimi ve bütün partinin, **her bir parti hücresi** tarafından DEĞERLENDİRİLMESİNİN, bürokratizme karşı mücadele için merkezi öneme sahip olduğu bu pasajdan anlaşılmaktadır. Parti hücrelerinin faaliyeti olmazsa, bürokratizm kaçınılmaz olarak yaygınlaşır.

RKP(B) XIII. Parti Konferansında yaptığı konuşmada Stalin parti-içi demokrasinin özü hakkında şunu söylüyordu:

" Biz demokrasiden, Parti kitlesinin etkinliğinin ve bilincinin arttırılmasını; Parti kitlesinin sorunların açıklanmasının yanısıra çalışmanın yönetilmesine de sistemli bir şekilde katılmasını anlıyoruz." (Stalin, "RKP(B) XIII. Konferansı", 1924, Bütün eserler, s.6, s.35, Almanca)

RKP(B) XIII. Parti Kongresinde Stalin şunu açıklıyordu: Parti-içi demokrasi sorunu

"... Parti üyelerinin bağımsızlığı, Partinin yönetimine aktif bir şekilde katılmalarını amaçlar. Demokrasi sorunu böyle ve ancak böyle kavranabilir. Tabii ki sözkonusu olan Partinin şeklen demokratik değil de, ... gerçekten proleter bir parti olması önkoşulu ile." (Stalin, "RKP(B) XIII. Parti Kongresi", 1924, BE, c.6, s.203, Almanca)

Stalin başka bir yerde:

"... parti içi demokrasinin Partimizin kanına işlemesinin en önemli güvencesinin, Parti kitlelerinin etkinliğinin ve bilincinin arttırılması ..." ("RKP(B) XIII. Konferansı, age, s.7)

olduğunu açıklıyordu.

Görüşümüze göre, T(B) teoride ve pratikte bu temel Marksist-Leninist tezleri; bu tezlerde ifadesini bulan parti-içi demokrasinin

özünü, ve böylece demokratik merkeziyetçiliği ihlâl etmektedir.

2. Örgütlenmede demokratik merkeziyetçiliğin köklü bir ihlâli

Son 10 aylık (I. Bolşevik Konferanstan sonraki 10 aylık dönem kastedilmektedir —ç.n.) dönemdeki örgütlenme konusunda şöyle denmektedir:

"MY dışında başka hiç bir parti kademesi kurulmadı."

Yani pratikte hiçbir Parti hücresi yoktu.

Örgütlenme üzerine bir yazı taslağının giriş cümlesi şöyleydi:

"Konferansın seçtiği merkezi yönetim bolşevik partinin kurulmasında örgütsel alanda **bütün** yetkilere sahiptir." (Altı orijinalde çizili)

Buna bağlı olan, hiçbir saptanmış ve tanımlanmış denetim olanağı olmaksızın MY'nin partiden uzaklaştırma, yeni üye alma ve parti üyeliğini gözden geçirme sorunlarında karar vereceği şeklindeki görüş, örgütlenme hakkındaki bu tasarımda demokratik merkeziyetçiliğin rolünün bürokratik anlamda gereğinden fazla vurgulanmasının temel alınmış olduğunu göstermektedir.

(Aynı yazının) e) maddesinde örgütlenme ilkeleri sayılırken, aynı anlayışla, hücreler şeklinde örgütlenme, illegal örgütlenme, işbölümü ve uzmanlaşma sayılmakta, ama demokratik merkeziyetçilik temel ilkesi belirtilmemektedir.

Her ne kadar bizim için sözkonusu olan bu ilkenin yalnızca belirtilmesi değilse de, daha sonraki bütün açıklamalarda belirleyici olan şey, içeriksel olarak demokratik merkeziyetçilik temel sorununa; parti üyelerinin demokrasi yönünde eğitilmesinin hiçbir sorununa değinilmiyor olmasıdır.

3. Teori, bütün parti için mi, yoksa sadece yönetici uzmanlar için mi önemlidir?

Görüşümüze göre, YDBK'nin 17. Toplantısında (başka bir yerde etraflıca eleştirilmiş olan) —araştırma çalışması olarak kavranmış olan— teorik çalışmanın sadece bu konuda uzmanlaşmış olan ufak bir grup yönetici yoldaş tarafından yapılması gerektiği şeklindeki tasarımın geliştirilmiş olması da bürokratik bir sapmadır.

Bu sapma, bir bütün olarak demokratik anlayışın eksik olması ile bağıntı içinde görülmelidir; çünkü Parti üyelerinin etkinliklerinin arttırılması ve onların sistemli olarak çalışmanın yönetimine katılmalarının sağlanması; onların teorik çalışmalara katılmalarına, teorik eğitimlerinin ele alınmasına ve teorik yeteneklerinin adım adım geliştirilmesine doğrudan ve kopmaz bir şekilde bağlıdır.

4. Kararların bürokratik bir şekilde kabul ettirilmesi

T(B)'in, Merkez Komitesi hizibine karşı polemikte, 4. Toplantıdan sonra —Mao Zedung'u Marksizm-Leninizmin bir klasiği olarak adlandırmayan T ve A ortak açıklaması karara bağlandığı zaman— Mao Zedung'un klasik olmadığının propagandasını yapmanın artık her Parti üyesinin görevi olduğunu (bkz. BP 12/2, s.79) savunmasını yanlış gördüğümüz başka bir yerde dipnot olarak belirtilmişti.

MK içindeki bir tartışma sonucu ortaya çıkan çelişkili kararların derhal bütün parti içinde tartışmaya sokulmasının merkezin görevi olduğunu;bir bütün olarak kararların gerekçelerinin ve özellikle geçmiş teki parti çizgisinin bölümlerini değiştiren kararların gerekçelerinin bütün parti üyeleri tarafından tartışılıp kavranmasının gerekli olduğunu T(B)'in hiç anlamadığı, bu pasajda ortaya çıkmaktadır. Öncelikle Parti belgelerinde var olan çelişkilerin tüm Partinin bilincine çıkartılması gereklidir, çünkü Parti kadroları ancak partinin hatalarının ortaya çıkarılması temelinde eğitilebilirler.

Oysa şu bürokratik bir yaklaşımdır: İlkönce adetâ "gizlice" —köklü bir parti-içi tartışma yapmadan— temel bir sorunda bir değişiklik yapılmakta, ve bundan sonra da 4. Toplantıdan sonra — Parti tüzüğündeki formülasyonun tersine— Mao Zedung'un artık Marksizm-Leninizmin klasiği olmadığını propaganda etmenin her Parti üyesinin görevi olduğu ilan edilmektedir.

Aşağıdaki girişimin de amacı aynıdır: Parti tabanında kapsamlı bir tartışma yapmadan, İbrahim Kaypakkaya'nın kazanımları ve hataları hakkındaki tezler üzerine oylama yapılacaktı. Teorik olarak çok az olgunlaşmış olan bu girişim, —teorik olarak esasta doğru olsaydı bile— demokratik merkeziyetçi anlayışla çelişmekteydi; çünkü İbrahim Kaypakkaya'nın yazıları üzerine etraflı bir tartışma, böyle tezler üzerine oylama yapmak için bir önkoşuldur.

Görüşümüze göre, bu sorunlar kompleksinde de merkeziyetçilik ile demokrasi arasında diyalektik bir bağ olmadığı; kesinlikle öncelikle Parti önderliği tarafından yapılması gereken Parti çizgisinin ortaya konması ile, her bir hücrenin çalışmaya katılması ve Parti çalışmalarının tümünün her hücre tarafından denetimi arasında doğru bir ilişkinin olması gerektiği ortaya çıkmaktadır.

5. Disiplin konusunda sakat tezler

Disiplin konusundaki sakat bürokratik görüş — 4. toplantıdan sonra, Merkez Komitesi böyle karar aldı diye her Parti üyesinin artık Mao Zedung'un klasik olduğu propagandası yapmaması gerektiği şeklindeki görüşte de ifadesini bulan bu görüş— T(B)'in "sonuna kadar" disipline uyulmuş olmasını kestirme yoldan Marksist-Leninist bir tavır olarak açıklama çabasında da kendisini göstermektedir. (Bkz. BP 12/2, s.81 ve 92)

Görüşümüze göre burada disiplin konusunda Partinin ana faaliyetinin gerçekten anlaşılması ile, bunun üzerinde yükselen bilinçli disiplin arasındaki iç bağıntıyı yokeden örgütsel bir anlayışın propagandası yapılmaktadır. Görüşümüze göre, bu da bu pasajları okuyan herkesi bürokratik yönde eğiten bürokratik bir sapmadır.

"Çizgimiz üzerine" karar tasarısının son bölümünde bir bürokratik sapmalar yumağının bulunması eleştirimizi doğrulamaktadır. Orada, bir Parti üyesinin tartışma sona erdikten sonra kendi, Parti çizgisinden farklı görüşünü dışarıya karşı savunmasının genel olarak yasak olduğu söylenmektedir.

Burada, demokratik merkeziyetçilik ilkelerinin; her bir kadronun kendisinin kişisel görüşleri hakkında içinde bulunduğu hücreye rapor vermek zorunda olduğunun ve —eğer bu görüşler Parti çizgisi ile çelişiyorsa— bunun üzerine hücrede ve hattâ partinin daha yüksek kademelerinde tartışma ve eleştirinin başlayacağının anlaşılmadığı ortaya çıkmaktadır. Bunun yerine, karmaşık bir sorun kararname ile halledilmeye çalışılmaktadır. Ama bu girişimin anlamsızlığını istisna kuralları (eğer sorulursa, kişisel, Parti çizgisinden farklı görüşler söylenebilir) kanıtlamaktadır.

6. Bu bürokratik sapmaların toplu değerlendirmesi

Tarafımızdan daha önce başka bir yerde eleştirilmiş olan T(B)'in teori ve pratikteki sapmaları hakkındaki bu özette, kapsamlı bir şekilde açıklanmış olan kanıtlar bir kez daha yinelenmeyecektir. Bizim için sözkonusu olan şey, daha çok, eleştirdiğimiz bürokratik sapmaların az ya da çok tali ya da önemsiz bürokratik hatalar olduğu; buna karşın esas olarak demokratik merkeziyetçi anlayışın sözkonusu olduğu görüşünü reddetmektir.

Bunun yanında, demokratik merkeziyetçilik konusunda Bolşevik Partizan'ın aslında doğru, kapsamlı bir demokratik merkeziyetçi anlayıştan sadece ufak sapmalar içinde bulunduğunu kanıtlayabilecek yeterli ya-

zılı bir tavrın, Bolşevik Partizan ile Merkez Komitesi hizibi arasındaki tartışma içinde ortaya konmamış olması, eleştirimizin bu keskinliğinin gerekli olduğunu göstermektedir.

Bundan dolayı biz burada sadece kısaca açıkladığımız çeşitli sapmaların kesinlikle bir rastlantı olmadığı; tam tersine aralarında bir iç bağıntı bulunduğu görüşündeyiz. Görüşümüze göre bu bağ, Bolşevik Partizan'ın gerçekten kollektif ve demokratik merkeziyetçi bir çalışmayı güvence altına almak için Parti kadrolarının çalışmalarını ve bilinçlerini yükseltme şeklindeki yegâne olası ama zor yolu seçmek yerine; bir merkezin az ya da çok bütün önemli sorunları tek başına ortaya koyup karar vermesi şeklindeki daha hızlı, görünürde daha az sorun yaratan yolu seçmiş olmasında yatmaktadır. "Bolşevik Partizan" sayılarına tüm yaklaşım tam da bu şekildeydi; son 10 ayın pratiği kesintisiz olarak tam da bu şekildeydi. Bundan dolayı, sadece bürokratik sapmalar yerine, tüm çalışmaların ona uygun olarak planlandığı ve uygulandığı bürokratik bir plandan söz etmenin kesinlikle yerinde olduğu görüşündeyiz.

Bununla birlikte biz bir bürokratik çizgiden değil de bürokratik bir plandan (tasarımdan) sözediyoruz, çünkü kesin ve bütünlüklü bir şey olan bürokratik bir çizginin tersine, görüşümüze göre burada kesin ve bütünlüklü bir şey henüz sözkonusu değildir. Ama biraraya getirildiklerinde —derin kökleri eski I. MK'nin teori ve pratiğinde yatan— bürokratik bir plan meydana getiren, kesinlikle birçok alanı kapsayan birkaç sapma sözkonusudur.

T(B)'in yönetici temsilcisinin tartışma içinde tek tek bürokratik hataları kaynaklarına inerek tahlil etme ve tartışmayı içerik üzerine derinleştirme yerine, konuşmalarında asıl ağırlığı bürokratik bir planın sözkonusu olmadığı konusuna vermiş olduğu gerçeği, neden kesinlikle bürokratik bir planın sözkonusu olduğu şeklindeki görüşlerimizin bir kez daha bu yazıda açıklanmasını gerekli hale getirmektedir.

GDS temsilcilerinin sonradan
kaleme aldıkları görüşler — Mart 1982

"TEK TEK BOROKRATİK HATALAR MI" BAŞLIKLI YAZI HAKKINDA

Giriş üzerine :

GDS temsilcisinin "sonradan kaleme aldığı yazı"da 2.Konferansta tartışılan sorun; kardeş örgütlerin çeşitli yazılarda eleştirdiği hataların "Tek tek bürokratik hatalar mı" olduğu yoksa "değişik bürokratik sapmalar arasında bu hataların bürokratik tasarımla sonuçlanması demek olan bir iç bağıntı var mıdır?" şeklinde konuyor.

Sorunun bu şekilde konması konferanstaki tartışmanın baş aşağı çevrilmesi, doğru yansıtılmamasıdır. Nitekim yazının son sayfasında "aralarında iç bağ" nedeni ile "bürokratik tasarımla sonuçlanan" bürokratik sapmalar yerine şu tespit yapılıyor :

> "Sadece bürokratik sapmalar yerine, tüm çalışmaların ona uygun olarak planlandığı ve uygulandığı bürokratik bir konzept'ten (tasarımdan) söz etmenin yerinde olduğu görüşündeyiz."

Yani başta söylenen : Bürokratik hata ve sapmalar var; bunlar sonuçta iç bağları nedeni ile bürokratik tasarıma varıyor!

Üç sayfa sonra ise söylenen : Bürokratik bir tasarım var, bundan yola çıkılıyor; ve bütün çalışmalar buna uygun planlanıyor !

Bu iki tespit arasında bu tespitlerin siyasi sonuçları açısından önemli bir fark yoktur. Her ikisinde de bürokratik yozlaşma tehlikesinin çanları çalmaktadır. Ama bu iki tespit arasında ; bu hataları ,sapmaları yapanların konumu; niyetleri ; onların değerlendirilmesi açısından kesin fark vardır. Birinci tespitte yapılan bir dizi hata, onu yapanların niyetinden bağımsız olarak "bürokratik tasarım" sonucuna varmakta ; ikinci tespitte ise hatayı yapanlar en baştan bürokratik tasarıma sahiptirler; niyetleri kötüdür. Bunlar gerçekte bilinçli olarak bürokratik tasarım koyan bürokratlardır. GDS temsilcisinin yazısında ikisi de vardır. İsteyen istediğini alabilir.

Bu tam da temsilcinin Konferans sırasında da takındığı dürüst olmayan ; birden fazla tavrı bir ve aynı göstermeye çalışan tavrının bir daha yinelenmesidir.

Konferans sırasında eleştirilen yazıları kaleme alan yoldaş, eleştiricilerin eleştirileri hakkında şunları söylemektedir :

> "Önce tek tek hatalar ortaya kondu. Ardından da bu hataların bürokratik hatalar olduğu söylendi. Daha sonra bunların arkasında yatan bürokratik bir örgütlenme planı olduğu söylendi. Bürokratik örgütlenme planı (ya da konzept'i) bilinçli bir şeydir. Ve bizde bunun olduğu ispatlanamaz. Bunu anlatmaya çalıştım. Karşı çıktığım buydu. En son gelinen noktada arkadaşın sorusu üzerine şimdi "bürokratik sapma" tespiti yapılıyor, arkadaşlar tarafından. Benim arkadaşlara önerim, bu konuda ne görüşte iseler bunu tam formüle etmeleri ki,bütün arkadaşlar ne olduğunu iyice anlasınlar. Yoksa bunlar arasında hiç fark yok mudur? Arkadaşların görüşüne göre; bürokratik örgütlenme ile bürokratik sapmalar; bürokratik hatalarla bürokratik sapmalar arasında hiç fark yok mudur? Bunlar bir ve aynı değerde şeyler midir? Bunu anlatsınlar. (2.Konferans söz tutanağı, s.159)

GDS temsilcisi bunu aynen şöyle yanıtlamaktadır:

> "Biz eğer öküz altında buzağı arıyorsak, o zaman zaten bürokratizm yoktur. O zaman bürokratik hatalar mı, bürokratik şema mı,vs.bunun da önemi yoktur. Eğer sorun böyle ise, o zaman neden sapmalar mı,vs üzerine kavga edelim ki? Ama eğer bürokratik hatalar olduğu kabul

> edilirse , bu hatalar BP'nin tümü içinde bürokratik sapmalardır, ama bu dört sayfa yalnız başına ele alınırsa söz konusu olan bürokratik plandır. "(age,s.159)

GDS temsilcisinin burda yaptığı genel değerlendirme , BP'nin tümü içinde (yani tüm çalışmaları, tüm belgeleri ele alınırsa) "bürokratik sapmalar" olduğu tespitidir. Bu tespit kesinlikle "tek tek bürokratik hatalar mı" yazısının sonundaki şu tespitle çelişme içindedir :

> "...son 10 ayın pratiği kesintisiz tam da bu şekildeydi.Bundan dolayı, sadece bürokratik sapmalar yerine, tüm çalışmaların ona uygun olarak planlandığı ve uygulandığı bürokratik bir plandan söz etmenin kesinlikle yerinde olduğu görüşündeyiz. "

GDS temsilcisi Konferans içinde aynı konuda birden fazla görüş savundu; en sonunda direk sorulan soruya BP'nin genel değerlendirmesinde bürokratik sapmalar olduğu, ve fakat örgütlenme üzerine yazılan taslakta "bürokratik tasarım"ın söz konusu olduğu şeklinde tavır takındı. Konferans ertesinde ise yazdığı yazıdan öğreniyoruz ki; esasında BP'nin 10 aylık pratiği için genel değerlendirmesi "bürokratik plan"mış !!!

Yine aynı yazıda "hataların iç bağı olduğu" ve "bürokratik planla sonuçlandığı"nı ve bütün hata ve sapmaların aslında "bürokratik bir plan"ın uygulanması olduğunu öğreniyoruz. GDS temsilcisinin dükkanında her şey var.İstediğinizi, beğendiğinizi çekip alabilirsiniz ! GDS temsilcisinin tavrı kesinlikle düşündüğünü açıkça söylemeyen korkakça oportunist bir tavırdır.

Gerek Konferansta gerekse bu yazıda , bazı diğer formülasyonlarla bulanıklaştırılmaya ve gizlenmeye çalışılsa da GDS temsilcisinin ve diğer kardeşlerin savunduğu esas düşünce; bizim örgütsel planda yaptığımız bürokratik hata ve sapmaların , bürokratik bir planın ürünü olduğu düşüncesi idi ve düşüncesi - dir .İşte Konferans içinde bazı yoldaşlar bu değerlendirmeye karşı çıktılar. Ve biz de MK olarak bu değerlendirmeye karşı çıkıyoruz.

Kavganın özü,esası budur. Yoksa GDS temsilcisinin göstermeye çalıştığı gibi; bizim hata kabul etmememiz ve hataların adını koymaktan çekinmemiz değildir. Sorun GDS temsilcisinin koymaya çalıştığı gibi ; bizim "tek tek bürokratik hataları kaynaklarına inerek tahlil etmememiz, tartışmayı içerik üzerine derinleştirmememiz" değildir. Bizim yaptığımız tam da GDS ve diğer kardeşlerin genel değerlendirmesinin esas içeriği üzerine yoğunlaştırmaktır tartışmayı. Tek tek bürokratik hatalar mı/bürokratik tasarım mı , şeklinde dayatılmaya çalışılan bir soru sahte bir sorudur. Bu şekli ile sadece bu iki alternatif varmış gibi konmaktadır. Hayır bu konuda sadece bu iki alternatif yok - tur. Ayrıca biz hiç bir yerde yaptığımız hataların "iç bağı" olmadığını iddia etmedik. Açıktır ki aynı konuda (örgütsel işleyiş sorunları) yapılan hataların bir iç bağı vardır, olmak zorundadır. Ama iç bağı olan hataların da , ille de "tasarım'ın ürünü olmaları gerekmez ! GDS temsilcisi işte bunları yazısında laf kalabalığı arasında geçiştirmeye çalışmaktadır.

GDS temsilcisi yazısının girişinde Stalin'den alıntılarla "bürokratik sapma" dan ne anlaşılması gerektiği sorusuna cevap verme iddiasında. Stalin'den dört alıntı yapıyor. Bu noktada GDS temsilcisinin alıntı yöntemi çok ilginçtir. Çünkü o, bu alıntıları yaparken , bizim tartıştığımız sorunla tam bir bağ kurmamakta , bazı alıntılarda bazı yerleri atlamakta ve özellikle yalnızca "demokrasi" sorununun tartışıldığı yerlerden alıntı yapmakta; Stalin'in aynı zamanda merkeziyetçilik üzerine , bürokratizme karşı mücadele adına parti birliğini sarsanlara karşı mücadele üzerine sözlerinden alıntı yapmaktadır.

Birinci alıntı yapılan yerde, Stalin, partinin durumu üzerine tartışırken, "Parti içi hayatın eksiklikleri" bölümünde GDS temsilcisinin alıntı yaptığı

şeyleri söylemektedir. Ve bunun "çizginin bürokratik bir çarpıtılması"olduğu tespitini de yapmakta , bunun yanında daha bir dizi "eksiklik " saymaktadır. Ama o hiç bir şekilde "bu eksikliklerin" "bürokratik tasarım sonucu" olduğu, vs. tespitini yapmamaktadır. Bu hataların objektif kaynaklarını bulup çıkarmaya çalışmaktadır.

İkinci alıntı RKP 13. Parti Konferansındandır. Stalin burda özel olarak muhalefet ile çatışma içinde onların demokrasi anlayışına karşı kendisinin, partinin demokrasi anlayışının ne olduğu bağıntısında tartışmaktadır. Probraşenski ile polemikte Stalin, Probraşenski'nin demokrasi anlayışının "grup özgürlüğü" ile demokrasiyi bir ve aynı görmek olduğunu; partinin ise demokrasiden "parti kitlesinin etkinliğinin ve bilincinin arttırılmasını ,parti kitlesinin sorunların açıklanmasının yanı sıra çalışmanın yönetilmesine de sistemli bir şekilde katılmasını" anladığını söylüyor. Stalin aynı yazıda bizim tartışmamızda ilginç olan başka şeyler de söylüyor.Mesela şunları :

> "Parti Kongresi MK'ne parti disiplininin yaralanması halinde partide disiplin tedbirleri alma ile yetkilendirir. Siz bundan mı korkuyorsunuz? " (c.6,s.36) Bu bizim tartışmamızda ilginçtir.Çünkü o dönemde MK'nin bazı disiplin tedbirleri alması "muhalefet"in demokrasi çiğneniyor yaygarası ile; bürokratik rejim suçlaması ile, vs. karşılanmıştır !

13.Parti Kongresinden yapılan alıntıda ise bir yer atlanmış. Alıntının tümü şöyle:

> "Parti üyelerinin bağımsızlığı, partinin yönetimine aktif bir şekilde katılmalarını amaçlar. Demokrasi sorunu böyle ancak böyle kavrabilir. Tabii ki söz konusu olan partinin şeklen demokratik değil de İŞÇİ SINIFININ KİTLELERİ İLE KOPMAZ BAĞLARA SAHİP (Burası atlanmış !!!) gerçek proleter partisi olmak ön koşulu ile "

Acaba burda büyük harflerle alıntı yaptığımız yerin atlanmış olması tesadüf müdür? Biz şimdiden verilecek cevabı duyar gibiyiz. Burda "demokrasi" sorunu tartışıldığı için işçi sınıfı kitleleri ile bağ meselesini almaya gerek yoktur. Hem işçi kitleleri ile bağ bizim için şu anda gerçek durumu da yansıtmıyor!vs. Peki ama eğer sorun yalnızca demokrasi sorunu ise o zaman Stalin'in demokrasi sorununu tartıştığı yerin hemen ardında "gerçek proleter partisi"nden bahsettiği yerin alınmasının gereği ne? Bu alıntı ile Stalin'den alıntı yapılan yeri bilmeyen okuyucuda yaratılan düşünce kaçınılmaz olarak şu olmak zorundadır: Stalin için gerçek proleter partisi olmak, parti içi demokrasiyi doğru işletmekle mümkündür ! Ama Stalin öyle mi koyuyor sorunu ? Kesinlikle hayır. Nitekim Stalin alıntı yapılan yerin ardında şöyle devam ediyor

> "İkinci sorun. Troçki en büyük tehlike parti aygıtının bürokratlaşmasındadır, diyor. Bu da yanlıştır. Hayır tehlike bunda değil, partinin partisiz kitlelerden gerçekten kopma imkanında yatmaktadır.Aygıtını demokratik olarak inşa etmiş bir parti var olabilir, ama bu partinin işçi sınıfı ile bağı yoksa bu demokrasi hiç bir şeye yaramaz, beş kuruş değeri yoktur. Parti işçi sınıfı İÇİN vardır. O,sınıfı ile bağlara sahipse, ilişkisi varsa, partisiz kitleler içinde otoriteye sahipse ve saygınlığa sahipse , bürokratik eksiklikleri bile olsa varlığını sürdürüp gelişebilir. Eğer bunlar yoksa , partiyi istediğiniz gibi inşa edebilirsiniz- demokratik veya bürokratik - parti mutlaka çöker. Parti sınıfın parçasıdır, sınıf için vardır, kendisi için değil. " (c.6,s.203)

Görüldüğü gibi Stalin, gerçek bir proletarya partisinin en önemli özelliklerinden biri olarak "sınıf ile bağ" sorununu koyuyor .Ve demokrasi sorunu ile bu sorunu iç içe, birbirinden koparmadan ele alıyor. (Troçkinin yaptığının tersine !) GDS'li temsilci ise alıntı yaparken bu bağı kopartıyor, çok açık bir biçimde ML teorinin bütünlüğünü ve saflığını bozuyor ! Bunun sebebi

de bizce açıktır. Bunun sebebi "birinci aşamadayız" gerekçesi ile kitle için deki çalışmaya önem vermeyen, bunu küçümseyen sapmada yatmaktadır. Burda teo ri, GDS'in pratiği ile çeliştiği için , teorinin saflığı bozulup, teori GDS in pratiğine uydurulmaya çalışılmaktadır. Sorun budur.

Ondan sonraki alıntı da ilginçtir. GDS'li yazar, 13.Kongreden yine demokrasi ile ilgili kendi işine gelen , ve bize yöneldiğini düşündüğü bir alıntıyı ak tarmaktadır.

Ama Stalin alıntı yapılan yazıda demokrasi ile ilgili olarak yalnızca bu sorunu tartışmıyor. Mesela hemen alıntı yapılan yerin ardında şunları da söylü yor:

> "Ben şimdi bızde bazı yoldaşların ve bazı örgütlerin demokrasi sorununu nasıl fetiş haline getirdikleri ve onu zaman ve mekandan ba - ğımsız mutlak bir şey olarak gördükleri sorununa geliyorum. Bununla söylemek istediğim şudur: Demokrasi her şart ve zaman için geçerli bir şey değildir. Öyle anlar olur ki demokrasiyi gerçekleştirmek im kansız ve anlamsızdır. Parti içi demokrasinin imkanı olabilmesi i- çin iki grup şartın -iç ve dış nitelikli -varlığı gereklidir, ve bunlar olmadan demokrasiden söz etmek saçmadır.
>
> ...
>
> Bu yüzden ben parti içi demokrasi sorununda fetişizm olmaması gerek tiğine ,ve demokrasiye var olan şartlardan yola çıkarak yaklaşılma sı gerektiğine inanıyorum. Çünkü gördüğünüz gibi , parti içi demokrasinin gerçekleştirilmesi her verilen anda zamanın ve mekanın so - mut şartlarına bağlıdır." (c.6,s.7/8)

Görüldüğü gibi Stalin bizim tartışmamız için tayin edici önemde bir sorunu da tartışıyor burada ! Ama GDS'li yazar nedense atlıyor bu sorunu. Yalnızca işine gelen yeri alıyor, ML teorinin bütünlüğünü parçalıyor. Devşirmeci bir yöntemle ML teoriyi bayağılaştırıyor !

GDS'li yazar tek yanlı alıntıları alt alta dizdikten sonra "T/B teori ve pratiğinde bu temel ML tezleri, bu tezlerde ifadesini bulan parti içi demokrasinin özünü, böylece demokratik merkeziyetçiliği ihlal etmektedir" şeklindeki genel tezini koyuyor ve bunu ispatlamak için gerekçelere geçiyor.Şimdi bu gerekçelere bakalım:

2-Örgütlenmede demokratik merkeziyetçiliğin köklü bir ihlali

Bu noktayı ispat için getirilen şeyler üzerinde tek tek duralım:

"MY dışında hiç bir parti kademesi kurulmadı."

tespiti,1.Konferanstan sonraki somut durumun bir ifadesidir. Bu durum en baş tan itibaren geçici ve özel bir durum olarak kavrandığı açıklanmış; örgütlen me konusunda 1.Konferansta alınan kararlara ve anlayışa uygun davranılmıştır MY dışında parti kademesinin kurulmamasının hata olduğu daha sonra tespit e- dilmiştir. Burda sorun şudur: Bu dönem içinde partililerin demokratik hakla- rı genelde bürokratik bır biçimde çiğnenmiş midir? Önemli sorunlarda partili lerle tartışılmamış mıdır? Onların fikirleri alınmamış mıdır? 10 aylık döne min bizim bütün geçmişimiz içinde sorunların açıkça ve en fazla tartışıldığı bütün parti üyelerinin görüşlerini her alanda serbestçe savunabildikleri bir dönemdir. Bu da bir olgudur.

Aynı dönemde hiç bir eski parti üyesinin MY tarafından üyelikten çıkartılma- dığı, bunların hepsinin 2.Konferansta üyelik haklarını kullandıkları da bir olgudur.

MY dışında parti örgütünün kurulmamış olması bir hatadır. Bu hata hiç bir

şekilde T/B'nin 10 aylık teori ve pratiğinde genel olarak parti içi demokrasinin ortadan kaldırıldığı, vs. şeklinde bir hata değildir. Bu hata bir anlamda parti içi demokrasinin işleyişini doğru olmayan bir biçimde sınırlayan , bu anlamda bürokratik bir hatadır. Ama hiç bir şekilde bürokratik tasarımın sonucu olan veya ona varan bir hata,vs. değildir.

> "Konferansın seçtiği (abç) merkezi yönetim bolşevik partinin yaratılması için yapacağı çalışmada örgütsel alanda tam yetkiye sahiptir"

şeklindeki tespitimize GDS'li delegenin getirdiği eleştiriler hakkında söyleyeceklerimiz şunlardır:

a) Önce yetki Konferanstan istenmektedir; Partinin en yüksek organından istenmektedir. Bu anlamda demokrasinin çiğnenmesi ,vs. söz konusu değildir. MY kendisini seçen organa karşı sorumludur. Bu açıktır.

b) MY'nin içinde bulunulan durumda üyeliklerin gözden geçirilmesi konusunda tam yetki istemesi somut durumda yapılabilecek tek şeydir. Gerçekten de bir yeniden inşa söz konusudur. Bu yeniden inşanın yukardan aşağıya olacağı,parti hücrelerinin kurulacağı, bunu MY'nin yapacağı açıktır. Başka bir yol yoktur.

c) Sözü geçen yazıda tüzüğün işleyiş kuralları ile ilgili bölümüne dayanılabileceği belirtilmektedir. Bu belli ölçüde de olsa MY'nin yetkilerini sınırlayabilecek bir tespittir.

d) Bütün bunlara rağmen hazırlanan taslakta tüzükte işleyiş kurallarına dayanılacağının kesin bir şekilde ifade edilmemiş olması, (dayanılabilir, denerek, objektif olarak tersinin de mümkün olduğuna açık kapı bırakılmış olması) bunun yanında MY'nin kararlarının nasıl denetleneceğinin ortaya konmamış olması, önemli bir hatadır. Bu şekli ile hata gerçekten de parti içi demokrasinin unsurlarını atlayan, kesin hatlarla ortaya koymayan ve fakat merkezi yetçilik sorunlarını tek yanlı olarak öne çıkaran (öne çıkarması yanlış değildir, bunun tek yanlı yapılması yanlıştır) bürokratik bir hatadır. Bu hata görüşümüze göre bürokratik bir planın ürünü, ya da sistemli bir sapmalar bütününün parçası olan , vs. bir hata değildir. Tüzükle ilgili maddede işleyiş kuralları içinde neye karşı olunduğu (piramit tipi örgütlenmenin tüzük hükmü olması) açıklanmaya çalışılmaktadır.

GDS'li delege E maddesinde de örgütlenme ilkeleri sayılırken demokratik merkeziyetçilik ilkesinin sayılmamasını eleştirmektedir. Bu eleştirisi doğrudur Ve eleştiri getirildiği anda tarafımızdan kabul edilmiştir. Ama o bu hatayı da bürokratik bir tasarımın ürünü olarak değerlendirmektedir. Biz öyle değerlendirmiyoruz. Daha önce tüzükle ilgili sorun tartışılırken , tüzüğün işleyiş kurallarına dayanılabileceği söylenen yerde, tüzükte tam da sözü geçen yerde demokratik merkeziyetçilik ilkelerinin ortaya konduğundan, bu bölümde daha çok onun dışındaki sorunlar üzerine durulmuştur. Hata, tüzük konusunda yapılan "dayanılabilir" şeklindeki yanlış tespit ile iç içe olan bir hatadır.

3- Teori bütün parti için mi Yönetici uzmanlar için mi ?

Bu konuda getirilen eleştiri esasta doğru bir eleştiri değildir. Önce teorik çalışmanın , araştırma çalışması olarak kavrandığı doğru değildir. MK 7.toplantısında teorik çalışmanın tüm alanları üzerine değil, yalnızca bir alanı (araştırma-inceleme) üzerine tartışılmış, bunun nasıl yapılacağı yönünde karar alınmıştır. Ve araştırmanın-incelemenin bu konuda yetenekli yoldaşlar tarafından yapılarak partiye taslaklar sunulması şeklinde bir karar alınmıştır Bu "tasarım" hiç bir şekilde "bürokratik sapma "değildir.Biz bunu hala doğru buluyoruz.

Yanlış bulduğumuz aynı toplantıda bütün partinin ML temel eğitime sokulması yönünde karar alınmamış olmasıdır !

Yanlış bulduğumuz , içe dönük çalışma esastır şeklindeki doğru kararın ; yalnızca somut durum ile gerekçelendirilmesi ve bunun iki aşamalı parti inşası öğretisi ile bağının kurulmamış olmasıdır. Bu yanlışları ise "bürokratik sapma"vs. olarak değerlendirmiyoruz.

GDS delegesi bizim araştırma ve inceleme konusunda taslakların bu konuda yetenekli yoldaşlar tarafından hazırlanarak partiye sunulması fikrini "demokratik anlayışın eksik olması ile bağıntı" içinde görüyor. Bu çok"demokratik" görünümlü anlayış parti üyeleri arasında da farklılıklar olduğunu ve olacağını görmek istemeyen küçük burjuva idealisti bir anlayıştır. GDS'li delege , taslaklar üzerine partinin tartışmaya sokulması ile "parti üyelerinin etkinliklerinin arttırılması ve onların sistemli olarak yönetime katılmalarının sağlanması", vs. arasında uzlaşmaz bir çelişme görüyor. Biz böyle bir değerlendirme yapmıyoruz. Diğer komünist partilerinde de işleyişin böyle olduğunu, başka türlü de olamayacağını söylüyoruz.

4- Kararların bürokratik bir şekilde kabul ettirilmesi

Bu noktada önce GDS'linin bu noktada bir dipnot olarak getirdiği eleştiride hangi bağıntıda neyin tartışıldığının atlanmış olduğunu tespit etmek gerekir.

1.MK, SB çoğunluğu,YDB yönetimine Mao Zedung'u klasik olarak savunmadığı için partinin çizgisini savunmadığı eleştirisini getirmiştir.

Bu eleştiriye verilen cevapta , parti çizgisinin bu konuda muğlak olduğu,birden fazla tespit olduğu, bunların birbiri ile çeliştiği, bu çelişen görüşlerin MK 4.toplantısında alınan kararla belli bir açıklığa kavuşturulduğu ve Mao'nun klasik olarak savunulmadığı AMLP ile ortak açıklamanın parti çizgisinin bir parçası olduğu ortaya konmakta, bu yüzden de "parti çizgisini savunmuyorsunuz" eleştirisi red edilmektedir. Getirilen eleştiri şekli işleyiş açısından red edilmektedir.

Burda durulmamakta, içerik konusunda tartışmaya geçerek, hangi noktalarda ayrılık olduğu tespit edilmeye çalışılmaktadır.

Tabii ki parti çizgisi savunulmuyor eleştirisine ; bu çizginin savunulduğu gösterilerek de cevap verilecektir. Bunun yanlışlığı yoktur.

Yanlışlık bizim bu konuda sorunun bilince çıkartılması için yeterli bir mücadele yürütmemiz olmamızda yatmaktadır. Yanlışlık zamanında ve tutarlı bir şekilde bu sorunun üzerine gitmememizdedir. MK, SB çoğunluğu ile girilen polemikte içerik yanında , işleyiş üzerinde durmak ve "disiplin ihlali" suçlamasını geri çevirmek doğru idi.Ama bu yapılırken yanlış bir şekilde , sanki bu konuda AMLP ile ortak açıklama yapıldıktan sonra sorun çözülmüş gibi ifadeler de kullanıldı. Bu noktada ve bu sınırlar içinde kararların "bürokratik" şekilde uygulanması eleştirisi belli bir haklılık payı kazanmaktadır. Ama esas sorun bu değildir. Burda yapılan hatanın kökleri, bürokratik anlayışlarda, planda, vs. değil; görüş ayrılıklarının derinliğinin zamanında kavranmamasında, partinin durumunun kavranmamasında yatmaktadır.

Mao Zedung'un klasikliğini savunma/ savunmama konusunda bize bu eleştiriyi getirenlerin , aynı yöntemle partinin çizgisinin bir parçası haline gelen "işçi köylü diktatörlüğü "kavramını kullanmadığımız bir bildiriye "ilkesel eleştiri" getirmeleri de onların bu eleştirilerini kendilerinin ne kadar ciddiye aldıklarını gösteren bir belirtidir. (Bkz. 12 Eylül bildirimize getirdikleri eleştiri, BP sayı:3/4)

GDS'li delege bu konuda bizce bizim polemik içinde abartarak yanlış bir şekilde "4.toplantıdan sonra her parti üyesinin görevi Mao'nun klasik olmadığını savunmaktı." şeklinde koyduğumuz görüşü , polemik bağından koparıp bizim genelde "gizlice" , tartışmadan görüş geçirme anlayışımız varmış gibi göstererek demagoji yapmaktadır. Bizzat Mao Zedung'un klasikliğinin tartışılması sorunu bizim tarafımızdan partinin önüne tartışma sorunu olarak konmuştur. Bunda geç kalındığı, insiyatifin karşı tarafa kaptırıldığı; savunma pozisyonunda kalındığı , bu konuda sorunun derinliğinin, görüş ayrılıklarının derinliğinin zamanında görülmediği olgudur. Ama bu olgu olduğu kadar,sorun kavrandığında üzerine gidilmiş olduğu da olgudur.

Ayrı bağıntıda GDS'li delege İbrahim Kaypakkaya konusunda tezlerin oylamaya sunulmasına da karşı çıkıyor. Burda da atlanılan şeyler vardır. Önce bu tezler 2.Konferans öncesinde parti içi ve çevresinde tartışmaya sunulmuştur. İkincisi bu tezler üzerine mutlaka oylama yapılması konusunda hiç bir şekilde ısrar edilmemiştir. Ve Konferansta da oylamaya sunulmamıştır. Bunları tartışma tezleri olarak kabul edilmesi gerektiği ortaya konmuştur. Bunda da biz bürokratik bir "sapma" görmüyoruz. GDS'li delege bu tezlerin bizzat Konferansa , partinin tümüne sunulduğu gerçeğini de görmemektedir.Burda da esas sorun onun görüp gösterdiği "bürokratizm" değildir.

5- Disiplin konusunda sakat tezler

Önce sonuna dek disipline uyulmuş olmasının ML tavır olarak değerlendirilmesinin "bürokratik" bir anlayışın ürünü olmadığını; (bu tavrın doğruluğu yanlışlığı sorununu değil, eğer hata ise nasıl bir hata olduğunu tartışıyoruz burada) somut durumda böyle davranılmasının doğru olduğu şeklinde bir gerekçe getirildiğini tespit etmek zorundayız. Demokrasi olduğu gibi disiplin sorunu da "fetiş" değildir. Zaman mekan bağıntısı içinde somut olarak ele alınmak zorundadır. Ama demokrasi sorununda olduğu gibi, disiplin sorununda da GDS'li delege "fetiş"ler soyut ilkeler getiriyor. Sorunu bu ML'e mi yaradı/ yoksa revizyonizme mi şeklinde ele almıyor.

Bizim görüşümüze göre GDS'li yazarın sözünü ettiği pasajlarda "okuyan herkesi bürokratik yönde eğiten bürokratik bir sapma" söz konusu değildir.

Çizgimiz ve disiplin anlayışımız üzerine bölümün en sonunda yer alan pasaja getirilen eleştiriye gelince : Önce "genel yasak" sorunu tam doğru değildir. Çünkü "sorulduğunda savunulma" görüşü getirilmektedir. Yani parti üyelerine tartışılıp karar alınmış , sonuçlanmış konularda da görüşlerini savunma imkanı-belli ölçüde- tanınmaktadır.

Bu sınırlamaya rağmen, bizim çizgimiz ve disiplin anlayışımızda konulduğu şekli ile sorun yanlış konmuştur. Burda görüşlerin gizlenmesi yönünde bir uygulamaya yol açabilecek bir hata, bürokratik bir hata söz konusudur. Doğru olan, bütün üyelere ayrı görüşlerini, partiye hesap vermek şartı ile; ve eylem birliğini sabote etmeme şartı ile savunma hakkını tanımaktır.

6- Bu bürokratik sapmaların toplu değerlendirilmesi

Biz bu yazıda ortaya konan kanıtların bir bölümünde "bürokratik hata, ya da sapma" olarak değerlendirilen şeyleri böyle değerlendirmediğimizi ortaya koyduk. Bazı eleştirilerde ise yapılan bürokratik hata, ya da sapma tespitini kabul ettik.

Bize göre bir bütün olarak ele alındığında T/B'nin teori ve pratiği içinde bu hatalar ; genelde uygulanan demokratik merkeziyetçi örgütsel çizgiden uzaklaşan hata ve sapmalardır.Hiç bir şekilde bunlar örgütsel konuda bizim teori ve pratiğimize yön veren esas unsur değildir. Sorunu bu şekilde koymaları GDS'li yazarın tek yanlılığının ve toptancılığının bizim için açık bir ör

neğidir.

GDS'li yazar burnu büyük bir tavır içinde "parti kadrolarının çalışmalarını ve bilinçlerini yükseltme" yönünde yapılanları küçümsemekte , evet yok say - maktadır !

Bürokratik plan olduğu ve fakat bürokratik çizgi olmadığı şeklindeki tespit bizce saçmalamanın dik alasıdır.Çünkü "bürokratik plan" kesinlikle bir siste min ifadesidir. Başka bir şeyin değil. GDS'li yazarın burda bürokratik çizgi den söz etmemesi onun kendi tutarsızlığından , kaypak oportunist tavrından başka bir şeyi belgelemiyor !

Sorun "bürokratik tasarım"dan GDS'li yazarın ne anladığı değil, ML literatür de bu kavramın ne anlama geldiği sorunudur. "Tasarım" açık bir biçimde bir konuda sistemli görüşler bütününün ifadesidir, başka bir şey değil.

Ve sorun böyle olduğu için de T/B temsilcisi , tartışmada bu noktada açık- lık talep etmiş, kardeş örgütlerin bu konuda açık, berrak tavır takınmasını istemiştir. Bu tavır doğrudur. Tek tek hataların değerlendirilmesinde birlik bile olsa (bu bazı hatalar için söz konusu/ bazıları için değil - ama hepsin de birlik olduğunu bile var saysak) yine de bu hataların genelinin nasıl de- ğerlendirildiği sorunu tayin edici önemdedir. Çünkü böyle bir genel değer - lendirme farklılığı değişik yaklaşımı; ideolojide ayrılığı gösterir. Bu yüz den tartışmada bu genel değerlendirme üzerinde yoğunlaşılmış olması ve bu ko nuda açık-berrak tavır için zorlanılması doğrudur.

Aralık 1982 de yazıldı.
Ocak 1983 de onaylandı.

oooooooooo

"WBK, MLPÖ, GDS'İN 'TKP/ML(B) İKİNCİ KONFERANSI RAPORU/TASLAK' HAKKINDA TAVRI" ÜZERİNE

****

Kardeş örgütlerin 'rapor taslağı' üzerine genel değerlendirmeleri ve bu genel değerlendirmeyi gerekçelendirmek için getirdikleri örnekleri tek tek ele alıp incelemeden önce, 'rapor taslağı'nın ortaya çıkışı; kardeşlere verilişi vs. üzerine bir ön bilgi vermek gereklidir.

Rapor taslağı İkinci Konferansın hemen ertesinde, Konferansta seçilen Merkez Komitesi tarafından hazırlanarak, Konferanstan üç hafta sonra Parti içinde tartışmaya sunulmuştur. Merkez Komitesi bu Konferans Rapor Taslağını Konferansta tutulan iki yazılı tutanağa dayanarak; ve çelişmeli noktalarda da Konferans bantları ile karşılaştırma yaparak hazırlamıştır. Açıktır ki Merkez Komitesi bantlarda kardeşlerin konuşmasını da Konferans sırasında anında yapılan Türkçe çeviriden dinlemiştir.

Rapor Taslağı Parti içindeki tartışmada - tartışmaya ilk anda katılan, ve önemli bir bölümü de Konferansa katılmış olan, yani üç-beş hafta önce bizzat kendilerinin katılmış olduğu bir konferansın rapor taslağını tartışan - yoldaşların h i ç b i r i , bu taslağın

> "TKP/ML(B) 2. Konferansındaki tartışmaların, görüş ayrılıklarının ve çelişmelerin sertliği ve derinliğini hemen hemen bile yansıtmamaktadır"

şeklinde bir değerlendirme yapmamış, böyle bir eleştiri getirmemiştir. Gelen eleştiriler daha çok formülasyonlara yönelen eleştiriler olmuştur. Konferansa katılmayan yoldaşlardan ise Konferanstaki birtakım anlayışlara ve kararlara yönelen eleştiriler gelmiştir. Ama bir kez daha söyleyelim: Parti içindeki tartışmada, Konferansın rapor taslağının "çelişmelerin derinliğini ve sertliğini aldığı" eleştirisi; Konferansa katılmış olan, bizzat Konferansı yaşamış olan yoldaşların biri tarafından bile getirilmemiştir.

Merkez Komitesi bu Konferans rapor taslağını, Parti içinde ve kardeş örgütlerle tartıştıktan, ve gelen eleştiriler ışığında düzelttikten sonra, kamuoyuna düzeltilmiş; rapor haline gelmiş şekli ile yayınlamayı planlamıştı. Ancak kardeşlerle tartışabilmek için taslağın çevrilmesi gerekiyordu. Bu yüzden Parti içinde tartışma bitmiş olmasına rağmen; Parti içinden gelen eleştiriler tespit edilmiş olmasına rağmen, rapor kardeşlerin de tavır takınmasını beklediğimizden, kamuya açılmadı. Çeviri işi ise, çeviri kapasitemiz fazla büyük olmadığı, ve bu kapasitenin araya giren 1 Mayıs eylemi, ve bu eylem üzerine tartışma belgelerinin çevrilmesi ile bloke olduğundan, gecikti. Kardeş örgüt temsilcilerinden GDS temsilcisine çeviri 12 Eylül 1982'de; diğer kardeşlere de ulaştırılmak üzere verildi. Onlar bu konuda bir ay içinde tavır takınacaklarını bildirdiler. Ama tavırları elimize (Almanca olarak) 15.11.1982'de geçti. (Bizim rapor taslağımız Parti içinde tartışmaya sunulduğu anda, yani Konferanstan 3 hafta sonra Türkçe olarak kardeşlere de ulaştırılmıştı.)

Biz raporu gelen - kardeş örgütlerden de gelen - eleştiriler ışığında düzeltip kamuya açmayı planlamıştık. Bu yüzden de raporun kamuya açılması, özellikle kardeş örgütlerin eleştirilerini beklediğimizden, gecikmişti. Salt Parti içindeki tartışmada gelen eleştiriler ışığında rapor taslağını düzeltip yayınlasa idik; o zaman raporun Konferanstan iki -en fazla üç- ay sonra yayınlanma imkanı vardı. Bu imkanı kardeş örgütlerimizin görüşlerini alabilmek için kullanmadık. Onlardan da, Partiden olduğu gibi, rapordaki hata ve eksiklikleri düzeltmek için olumlu, yapıcı eleştiriler bekliyorduk. Gelen eleştiri ise, rapor taslağını kökten reddeden, ve eğer dikkate alınırsa, raporun yeniden yazılmasını gerektiren bir "eleştiri" oldu. Bu durumda raporda kardeş örgütlerin getirdiği eleştirileri dikkate almama; rapor taslağında yalnızca Parti içindeki tartışmanın temelinde düzeltmeler yaparak belgeyi yayınlama; bunun yanında kardeş örgütlerin getirdiği eleştiriyi de aynen basarak, tavır takınma kararı aldık.

Aşağıda bu karara uygun olarak kardeş örgütlerin "TKP/ML(B) İkinci konferansı Raporu/Taslak Hakkında Tavrı" başlıklı 10.11.1982 tarihli; ve elimize 15.11. 1982 tarihinde geçen belgesini bölüm bölüm yayınlayıp, her bölüm hakkında tavrımızı koyacağız.

A) KARDEŞ ÖRGÜTLERİN 'RAPOR TASLAĞI'NI GENEL DEĞERLENDİRMESİ ÜZERİNE

****

Kardeş örgütler rapor taslağı hakkında yazılarının girişinde şu genel değerlendirmeyi yapıyorlar:

> Özetlenmiş tutanağın elimizde olan bu metni görüşümüze göre TKP/ML(B) 2. Konferansındaki tartışmaların, görüş ayrılıklarının ve çelişmelerin sertliği ve derinliğini hemen hemen bile ("annähernd": yakın olarak bile) yansıtmamaktadır.

Bu genel değerlendirme, k ö k t e n reddettiğimiz bir genel değerlendirmedir. Görüşümüze göre - sadece Merkez komitesinin görüşüne göre değil, Partinin raporu tartışan bölümünün tümünün görüşüne göre - rapor taslağı Konferanstaki görüş ayrılıklarını genelde doğru bir şekilde yansıtmaktadır. Bazı noktalarda mümkün olan hatalar, hiçbir şekilde raporun "çelişmelerin derinliği ve sertliğini hemen hemen bile yansıtmadığı" şeklinde bir genel değerlendirmeyi haklı çıkarmaz. Bu genel değerlendirme, GDS toptancılığının (GDS diyoruz, çünkü bütün ideolojik mücadelede diğer kardeşlere de yön veren odur) yeni bir örneğidir.

Kardeş örgütler şöyle devam ediyorlar:

> Elimizde söz tutanağı tam olarak olmadığı için; biz bu 'rapor'da çelişmelerin sertliğinin nasıl alındığını ve bizim belli pozisyonlarımız ve katkılarımızın nasıl çarpıtıldığını, ancak birkaç ağır örnekle gösterebiliriz.
>
> Elimizde Almanca çevirisi olan 'rapor taslağı' hakkında merkezi eleştiri noktalarına şunlar dahildir:

Kardeşler ellerinde 'söz tutanağı'nın tam olarak olmadığını söyledikleri yerde; ellerinde söz tutanağının bütün A l m a n c a b ö l ü m l e r i n i n var olduğunu söylemeyerek, okuyuculara eksik bilgi veriyorlar. Ellerinde en azından kardeş örgüt temsilcilerinin söylediklerinin tam metni; ve eğer bunlara Konferans içinde Almanca tavır takınılmışsa (ki burada öne sürülen noktaların hemen tümünde bu böyle olmuştur); bu Almanca konuşmaların tam metni vardır. Verilen bu eksik bilginin bir tek amacı olabilir: O da burada verilen örneklerden çok daha fazla örnek olabileceği duygusunu okuyucuda uyandırmak. Durum böyle değildir. Kardeş örgütler genel tezlerini ispatlayabilmek için bütün hünerlerini kullanmışlar, ama altı örnek dışında örnek bulamamışlardır. Elimizde 'tam tutanak' yok gerekçesi; burada getirilen örneklerle ikna olmayan okuyucuları avutmak içindir.

Şimdi kardeşlerin genel tezlerini ispatlamak için verdikleri örneklere geçelim.

Kardeşler birinci örneklerinde şunları söylüyorlar:

> a) 'Rapor taslağı' (Bkz. Bolşevik 3, s.99)'nda GDS delegesinin, 1 Nr.nın metodu ile ilgili olarak - ki o Konferans forumu önünde hiçbir kanıt kırıntısı bile göstermeden, var olduğunu söylediği tasfiyeci görüşlerden söz etti - yaptığı protestonun sertliği alınmaktadır. (GDS delegesi — ÇN)

"burada hiç kimse (bunu söylemedi —ÇN), parti hücrelerinin ve genel olarak örgütün dağıtılmasını, ya da tasfiye edilmesini savunmadı" (dedi —ÇN) (GDS delegesinin söz tutanağından aktarılan konuşması)

Tartışmanın özetinde 'rapor taslağı'nın biçimi hakkında GDS temsilcisinin şu aşağıdaki görüşlerinin yer almaması da bilgi vericidir:

"Önce Merkez komitesi vardı. O partiyi dağıtmaya kalktı. Buna karşı bir mücadele yürütüldü. Ondan sonra, yönetimin - yani bizim yoldaşlarımızın, Bolşeviklerden arkadaşlarımızın - kendilerinin parti hücrelerini dağıtma şeklinde yanlış kararı aldıkları görüldü. Bu gerçekten tasfiyeci bir eğilimdir. Biz bu Konferansta burada ve genelde buna karşı mücadele yürütmeyi düşünüyoruz." (aynı yerden)

GDS'in bu katkısının içeriği 'rapor taslağı'nda olmaz bir şekilde sertliği alınmakta ve gerçek adres (hedef) ateş hattından çekilmektedir.

Burada kardeşlerin eleştirdiği bölüm, "Konferansın niteliği üzerine" başlıklı bölümdür. (Bkz. Bolşevik 3, s.99)

Eleştirilen bölümle ilgili olarak tartışmanın ne olduğunun tam olarak anlaşılabilmesi için, söz tutanağının ilgili bölümünden uzunca alıntılar yapacağız. Tartışmanın çıkış noktası, konferansın niteliği üzerine "Konferansta karar alınacak mı?", "Hangi konularda karar alınacak?" vs. sorunudur. Bu noktada tartışma şöyle gelişmiştir:

1) Bu Konferans açıktır ki, tartıştığı ve üzerinde yeterli fikirbirliği olduğuna kanaat getirdiği konularda karar da alacaktır ve almalıdır. Bu Konferansta hiç bir karar alınmayacak, vs. şeklinde şey, bir anlayış, benim anladığım kadarıyla Alman arkadaşların bir anlayışı filan değil. Onlar sadece belli belgeler için bu şeyi getiriyorlar. Özeleştiri, Faaliyet Raporu, Disiplin Anlayışımız ve Çizgimiz ve de Örgütsel Sorun. Ama başka konularda karar alınması gerektiğini de söylüyorlar. Mesela çalışma planı, mesela örgütlenmenin nasıl olması gerektiği konusunda yine tartışıp, mümkünse karar alınmasını, vs. getiriyorlar. Şimdi eğer biz hiç karar almadan dağılacaksak, o zaman bu Konferansı yapmamızın bir gereği filan yoktur. O zaman başka türlü yapardık bu işi. Sorun hangi konularda karar alabiliriz, bunu açıkça tespit etme ve bu konularda gerçekten karar alma sorunudur. Bu konularda en önemli sorunlardan birisi budur. Bu böyle kavranmalıdır. Biz buradan çıktığımız zaman, belli konularda, en azından belli konularda, minimum konularda aramızda bir birlik olmalıdır. Bunu sağlamaya çalışmamız lazım, aksi taktirde bugün beraberliğimizin, birliğimizin bir temeli olmadığını, hiçbir temeli olmadığını bizzat bu Konferansın tasdik etmesi demek anlamına gelir bu, başka birşey değildir.

17) Şimdi bir sorunun daha açıklığa kavuşturulması lazım. Herhangi bir sorunda görüş ayrılığı varsa, bir görüş ayrılığı mesela bir seneden beri tartıştığımız bir sorunda varsa da, nasıl olacak şimdi - Gene bir farklılık ve bu konuda da diyeceğimiz şimdi, tartışmadık mı? Bu konunun açıklığa kavuşturulması lazım. Yani bu kavramanın ölçütü ne?

1) Bu kavramanın ölçütü ne dedik? Eğer aramızda yeterli tartışıldığı konusunda fikirbirliği varsa artık yeter. Mao konusunda herhalde artık herhangi birisi, arkadaşlardan biri çıkıp da sanmıyorum desin, ya yetmez, bu daha anlamadık, vs. En azından genel şey konusunda, İbrahim Kaypakkaya'da en azından belli noktalarda ne savunacağız,bu konuda her halde bir fikirbirliği olması lazım aramızda ki, bir araya geldik. Aksi taktirde burada toplanmamızın şeyi ne, temeli ne? Bunu anlatın bana.

10) Şimdi bu şeyi getirirken 1 no'lu yoldaş tarafından mesela Mao sorunu getiriliyor. Bizim tespit ettiğimiz temel bir hatamız var. Bu hatamız

burada bizim şimdiye kadarki Mao konusunda çıkan şeylerimizde, yani belgelerimizde kollektif bir tartışmanın yapılmadığı gerçeğini, biz ne kadar fikir birliği var desek, diyelim ki, fikir birliği belli noktalarda olmasına rağmen bunu körlemez, bunu affetmez, yani biliyor musun? Bu şeyi yapan, mesela şeyi yoldaşa tekrar sormak gerekir. Sadece bizim şeyimiz değil, yani Mao konusunda çıkardığımız belgeler aynı zamanda kardeş teşkilatların belgeleri de vardır yani. Şimdi karşılıklı ilişkiyi görmek de gerekir. Mesela onların bizim tezlerimiz üzerindeki birtakım eleştirici yaklaşımlarını, ama bizim mesela Mao konusunda gerçekten sıhhatli bir şey yapabilmek için bu belgelerimiz henüz Türkçeye tercüme edilmedi, aramızda tartışmadık bu konuda. Hakikaten tartışmanın yeterli olduğu söylenip, bir kere ben imkansız görüyorum şahsen. (Tutanak, s.45)

10 nr.nın bu konuşması üzerine, 1 nr'lı yoldaş söz alıp şunları söylemiştir:

1) O zaman bu arkadaşın yaklaşımı ile bizim bugünden yarına kendi kendimizi dağıtmamız, feshetmemiz gereklidir. Bizim hiçbir temelimiz yoktur. Neden yoktur? Çünkü hiçbir konuda arkadaşlar, öğrenmemiz, eğitimimiz, biz hiç bir konuda, kendi aramızda kollektif bir eğitim yapmadık. Bunu tespit etmemiz lazım. O halde bizim hiçbir düşünceyi bu doğrudur, diye savunmamızın temeli de yoktur. Arkadaşın mantığının vardığı ve varacağı sonuç, bugün varmadıysa varacağı sonuç, tek gideceği yer budur. Bundan başka bir yere varmaz bu mantık. Bu mantık -arkadaşı kastediyorum- tasfiyeci bir mantıktır. Başka birşey değildir. Ben buna kesinlikle karşıyım ve diyorum ki, aramızda bizi birleştiren bir temel vardır. Ve biz bu temeli bu toplantıda, bu konferansta tespit etmek zorundayız. Bu temelin ne olduğunu en azından bulup çıkarmak zorundayız. Arkadaş diyor ki; yeterli değil, evet ne anlamda yeterli değil, biz bu konuda daha da tartışacağız, kendi içimizdeki bu konudaki genel görüşlerimizi kavratmaya çalışacağız içimizde ve çevremizde. Bu anlamda daha yapılacak iş vardır. Ama artık ben bu Parti içinde Mao konusunda bir genel tartışma, Mao böyle mi - böyle mi, 57'den sonra böyle mi, böyle mi? Bu konuda bunun, bu konuda yapılan tartışmanın yeterli olduğu düşüncesindeyim. Bu konuda arkadaş, tartışılmadı diyor. 10 aydır bu mesele açık tartışılıyor bizim içimizde ve çevremizde, 10 aydır da tartışılmıyor, 2 yıldır tartışılıyor. Yeterli mi? Hangi konu yeterli bitti, hiç bir daha araştırmaya gerek kalmayacak ki? (Tutanak, s.45-46)

1 nr'nın bu konuşmasına GDS delegesinin müdahalesi şöyledir:

*GDS) **BEN HEYECANLANMAYI ANLAMIYORUM**. Benim görüşüme göre, mesela İbrahim Kaypakkaya konusunda somut bir karar alınmazsa partiyi dağıtmaya gerek yoktur. Çünkü bizim elimizde dayandığımız belgeler vardır. Mesela gayet açık bir biçimde AMLP ile TKP/ML'in yaptığı bir ortak açıklama vardır. Burada Dünya Komünist Hareketi hakkında ve dünyadaki bir sürü problem konusunda doğru tavırlar takınılmaktadır. Ve bu, bütün parti içinde tanınan bir belgedir. Diğer yandan mesela 4'lü ortak açıklamada, son yaptığımız Mao Zedung konusunda oldukça geniş, detaylı ve doğru bir tavır takınılmıştır. Bunlar bizi birleştiren ya da partiyi birleştiren temel dökümanlardır. Ve bunlar ufak-tefek şeyler değildir. Dünyadaki güçler şimdi ML diyen güçler içinde kendine, çok az şeyin böyle bir temeli vardır. Birleştiren böyle bir temeli vardır. Görüşüme göre şimdi bunu işte şeref sorunu yapmak, Konferans her konuda karar almalıdır, ya da hiçbirşeydir, dağılmamız gereklidir şeklinde bir tavır koymak yanlıştır. Bizim görüşümüze göre, bizim anlayışımıza göre, burada bu Konferansa sunulan belgelerin bir bölümünün reforme edilme şeyi yoktur, imkanı yoktur. Mesela Özeleştiri, bu konuda gayet açıktır. Benim sorunum budur. Şimdi bunun nasıl olduğunu isterseniz, neden olmayacağını isterseniz 5-10 dakikada anlatmaya çalışırım. Görüşüme göre, "Siyasi Çizgimiz ve Disiplin Anlayışımız" adlı karar tasarısında kökten yanlış*

bir yaklaşım vardır. Özellikle İbrahim Kaypakkaya değerlendirmesi konusunda milli mesele, Kemalizm konusunda çok olumsuz değerlendirilmektedir İbrahim Kaypakkaya. Sosyo-ekonomik yapı konusunda getirilen görüşlerde ise yanlış sonuçlar çıkartılmaktadır bu sosyo-ekonomik yapı konusunda getirilen görüşlerden. Parti inşası ile ilgili olarak ise, bu konuda sunulan karar tasarısı, örgütlenme üzerine içle dışı birbirine karıştırmıştır. Ve örgütlenmede demokratik merkeziyetçilik ilkesinden yola çıkılmamaktadır. Bununla ilgili olarak mesela bir arkadaş sordu da, bu demokratik merkeziyetçilik sorunu üzerinde duruluyor. Bütün sunulan karar tasarısında demokratik merkeziyetçilikten söz edilmiyor bir, ikincisi daha başlangıcında deniyor ki, bolşevik partinin inşasında MY, bütün yetkiye sahiptir. Böyle bir ifade var ve bunu söyledin mi sorun zaten baştan ayağa yanlıştır. (Tutanak, s.46) (abç)

Daha sonra bir kez daha söz alan 1 nr., GDS'li temsilcinin bu sözlerine karşı şunları söylemektedir:

1) Şimdi Alman arkadaş, neden heyecanlandığını anlamıyorum, heyecanlanacak birşey yok,diyor... Böyle heyecanlanacak ne olduğunu kavramamış.

Benim görüşüme göre heyecanlanacak epey şey var, çünkü bize yönelen doğru eleştiri, bazı arkadaşlar tarafından, Alman arkadaşların yönlendirdiği doğru eleştiri, nerdeyse temelimiz yoktur, bizi birleştiren bir temel yoktur, mantıki sonuç olarak buraya varacak şekilde yorumlanmaktadır. Ve Alman arkadaşlar, bu eleştiriden, bu yönde bir yorumlamadan kendilerini ayırmalıdırlar.

Ben burada şunu söylemedim, işte bu Konferans her konuda karar almalıdır. Bu, efendime söyleyim şeref meselesidir, bu yapılmazsa olmaz! Benim dediğim şu: Hayır. Bu Konferans en azından belli minimum konularda karar alabilir ve almalıdır. Benim söylediğim buydu. Bundan başka birşey söylemedim ve bunu yapmazsa bu Konferans gerçekten bizim burada neden olduğumuzu biz açıklayamayız arkadaşlar. Bu şeref meselesidir, değil, gayet açık, siyasi bir şeydir, tavırdır. Peki burada karar aldığımız ve fakat sorunlarda durum ne olacak? O konularda artık eğitim, tartışma, bilmem ne bitecek mi? Mesela arkadaş örnek getiriyor, Mao Zedung konusunu, biz daha doğru dürüst tartışmadık kollektif olarak ve mesela Alman arkadaşların Mao Zedung değerlendirmesi henüz Türkçeye çevrilip içimizde tartışılmadı, vs., ne yapacağız? Ne yapacağız? Bunları çevirip, çeviri bittiğinde, Parti içinde ve dışında yayacağız, Parti içinde özel olarak eğitimini yapacağız, arkadaşlara kavratmaya çalışacağız ama artık amaç değişecektir. Bizim için artık sorun, Mao'nun genel değerlendirmesi için Mao'nun araştırılması filan sorunu değildir. Bizim yaptığımız genel değerlendirme eğer bu konuda yeterli görüyorsak, artık kavratma sorunudur. Bunun için yapılan eğitim sorunudur. Hiç yeni problem mi çıkmaz? Çıkar, mümkündür. Ve eğer bu problemler, yeniden bir genel değerlendirmeyi gerektiriyorsa, genel bir tartışmayı durumumuza göre yeniden yapabiliriz bu işi. Herhangi bir konuda karar aldık ya, o şey sittin sene, hayır Partinin genel sorunu haline gelirse bu sorun,, yeniden genel tartışma açarız. Ama tartışmışız, tartışmışız, tartışmışız, en çok tartıştığımız mesele, bundan daha çok hiçbirşeyi tartışmadık biz kendi içimizde ve dışımızda. İçimizde hala ve çevremizde hala bazıları aynı görüşte değil, ama Partinin genel problemi olmaktan çıkmış artık bu sorun. Ne yapalım şimdi? Hala genel problem gibi mi davranalım? Bence bu tavır doğru bir tavır olmaz. Benim gördüğüm kadar sorun budur ve bu sorun önemli bir sorundur. (Tutanak, s.49-50)

GDS'li temsilci daha sonra aldığı sözde şu açıklamaları yapmıştır:

GDS) Önce herhangi bir yanlış anlamaya meydan vermemek için şu tespiti yapmak istiyorum. Bizim size getirdiğimiz eleştiri, sert bir eleştiridir. Ve bu

eleştiri sizin düşmanlarınız tarafından, Partiyi tasfiye etmek isteyenler tarafından, oportünistler tarafından kullanılabilir. Bu bizim geçmişte de böyle oldu. Bizim TKP/ML'e getirdiğimiz birtakım eleştiriler, birtakım unsurlar tarafından, Partiyi tasfiye etmek isteyen unsurlar tarafından, ona dayanılarak kullanıldı. Mesela biz başlangıcında, Mao'ya birtakım eleştiriler getirdiğimizde, her ne kadar biz her zaman iki cephede mücadele ettiysek de, bugün sizin içinizde Mao'yu reddedenler, başlangıçta bizim bu eleştirimize dayandılar. Ama şimdi ben, 1 nr'nın yöntemi konusunda birtakım şeyler söylemek istiyorum. Biz bu odada ... kişi oturuyoruz ve herkesin numarası var. Bana çevrilen şeylerden hiçbir şekilde şu anlam çıkmıyor. Burada hiç kimse Parti hücrelerinin dağıtılması ve Partinin dağıtılması filan şeklinde bir öneri getirmedi. Ben bu konuda uyanık olmayı çok doğru buluyorum ama şey yetmez, bu meselenin varacağı yer, ya da gideceği yer budur demek, yetmez. Bu konuda deliller getirmek gereklidir. Biz, bundan önce, geçmişte MK hizibinin Partiyi tasfiye etme girişimlerine karşı bugün Bolşevik saflarda olan yoldaşlarla aynı tavrı takındık, aynı saflarda yer aldık, ama ondan sonraki gelişme içinde bizzat Bolşeviklerden olan yoldaşlar, Parti örgütünü dağıttılar, bu aslında tasfiyeci bir eğilimdi ve bugün buna karşı mücadele etmek zorundayız. ... (Tutanak, s.53)

(Burada okuyucu GDS'linin sözlerinin bizzat Konferans sırasında anında yapılan çeviriden alındığını; ve bu çevirinin tek tek kelime çevirisinden çok, anlamı koruyan ve kelime kelime olmayan bir çeviri olduğunun bilincinde olmalıdır. GDS'in eleştirisinde kullandığı yerler, GDS'in kelime kelime Almanca söylediklerıdir, banttan (Almanca) çözülmüş şeklidir.)

Bağıntısı içinde tartışma budur.

Burada birinci olarak GDS özet rapor taslağında GDS'li konuşmacının 1 nr'nın yöntemi hakkında yaptığı protestonun sertliğinin alındığını söylenmektedir. Gerçekten de 1 nr'nın yöntemini GDS'li eleştirmiştir. Eleştirisi, kanıt göstermeden 'tasfiyecilik' suçlaması getirmesine yönelen bir eleştiridir. Biz tartışılan bağıntıda bu yöntem eleştirisini ikincil bir sorun olarak değerlendirdik, ve hala da öyle değerlendiriyoruz. Ve özet raporda bunun belirtilmemiş olmasınının, "protestonun sertliğinin alınması", vs. olduğunu düşünmüyoruz. Meselenin özü; 1 Nr'nın; "II. Konferans karar alamaz" düşüncesinin tasfiye anlamına geleceği eleştirisini getirmiş olması; bu düşünceyi savunanın ve GDS'linin bu eleştiriye karşı çıkmış olmasıdır. GDS'linin objektif olarak tasfiyecilik anlamına gelen bir tavrın karşısında "Bunda heyecanlanacak ne var?" şeklinde tavır takınmış olmasıdır. Şimdi bu tavır bizim için çok daha anlaşılır hale gelmiştir. Bu tavır, bu tasfiye anlamına gelen görüşü savunan kişi ile GDS'in ideolojik alandaki bir birliğinin ifadesi idi.

GDS'li konuşmacının kardeşler tarafından alıntı yapılan konuşması aslında GDS'linin tasfiyecilikten ne anladığını göstermesi bakımından da ilginçtir. O tasfiyecilik suçlamasına karşı çıkarken gerekçesi şu: "Burada hiç kimse (bunu söylemedi), Parti hücrelerinin ve genel olarak örgütün dağıtılmasını, ya da tasfiye edilmesini savunmadı". Bu savunma çok açık bir biçimde 10 Nr'nın önce savunduğu, ve sonra geri çekmek zorunda kaldığı tasfiyeci görüşün tehlikesinin alınması; tasfiyeciliği sadece 'örgütün dağıtılmasının savunulması' olarak göstererek; ideolojik alanda tasfiyeciliğin gözlerden gizlenmesi anlamına gelmektedir.

GDS delegesi 1 Nr'nın haklı değerlendirmesini, "Ben heyecanlanmayı anlamıyorum" şeklinde karşılayıp; konuyu ustaca değiştirerek; tasfiyecilik anlamına gelen bir pozisyon açıkça korunmuştur. Olan budur. Biz kısa özette bu konuda sorunun özü olan 'tasfiyeci'/'tasfiyeci değil' konusunu; ve gelişmeyi koymayı yeterli bulduk. Bu bağıntıda tek tek kişilerin; özellikle de GDS'linin savunduğu görüşleri derinlemesine ele alıp, onun analizini yapmak, vs. diye bir sorunumuz yoktu rapor taslağında. Bu yüzden de rapor taslağında koyduğumuz şekli ile, bizim 'protestonun sertliğini' aldığımız, vs. eleştirisi (protestoyu aktarmadık ki, sertliğini alalım!) ayakları havada bir eleştiridir.

GDS'li delegenin daha sonra aktarılan birtakım görüşlerinin, rapor taslağında yer almaması konusu da böyledir. Biz rapor taslağında sadece GDS'linin eleştiride aktarılan görüşlerine yer vermemezlik etmedik. Bunun yanında mesela 1 Nr'nın ve diğer bir dizi yoldaşın da bu tartışma içinde savunduğu bir dizi görüşe yer vermedik. Şimdi yukarıda GDS'linin bu tartışma içinde yaptığı tüm konuşmaları yayınladık. Orada herkes, neden kardeşlerin ille GDS'linin tam da konuşmasının bu bölümünün alınmasını talep ettiğini; neden mesela GDS'linin "Heyecanlanmayı anlamıyorum" sözlerinin ve düşüncesinin alınmasını talep etmediğini; neden mesela GDS'linin 'getirilen eleştirilerin kullanılabileceği'ni açıkladığı bölümün alınmasını talep etmediğini görebilir. Kardeş örgütler, raporda yalnızca bugünkü siyasi mücadelede işlerine gelen bölümlerin alınmasını talep etmektedirler. Biz rapor taslağının bu konuda yeterli olduğu görüşündeyiz. GDS'in eleştirisinde getirdiği görüşlerin 'sertliğinin alındığı' ve hedef'in ateş hattından çekildiği suçlaması doğru değildir. Bu noktada bizim açımızdan tartışma çok açık bir biçimde tasfiye anlamına gelen bir görüşün savunulmasına karşı mücadele içinde ortaya çıkan bir tartışmadır. Tartışma, GDS bizi 'tasfiyecilik'le suçladığı için çıkmamıştır. GDS'li tam da bu tartışmanın içinde, önce getirilen suçlamanın ağırlığını almaya çalışmış ("Ben heyecanlanmayı anlamıyorum"); ardından ise, önce kendini bu görüşü savunandan mümkün olduğunca dikkatli ve bağlayıcı olmayan bir biçimde ayırmış; ardından da, tasfiyeciliği sadece örgütsel alanda tasfiyeciliğe indirgeyerek, yine eleştirinin sertliğini almaya çalışmış; en sonunda da asıl tasfiyeciliğin Bolşevik yoldaşlar tarafından yapıldığını söyleyerek, eleştirinin hedefini ateş hattından çekmeye çalışmıştır.

Biz bütün bunları, şimdi basılı olarak var olan söz tutanağını incelediğimizde tespit edebiliyoruz. Rapor taslağını hazırlarken, sorunumuz GDS'lilerin, ve kardeşlerin savundukları görüşlerin ve tavırlarının derinlemesine analizini yapmak olmadığından, bizim rapor taslağında bunları koymamıza gerek yoktu. Zaten koyamazdık da, çünkü birçok şey bizim için süreç içinde açığa çıktı, berraklığa kavuştu, kavuşuyor.

*** *** ***

Kardeşler genel tezlerini kanıtlamak için getirdikleri ikinci örnekte şunları söylüyorlar:

> b) 'Rapor taslağı'nda 'iki aşamalı parti inşası' üzerine yürütülen tartışmanın özetlendiği yerde, GDS temsilcisinin 1 Nr'nın, TKP/ML(B)'in bu konuda yaptığı ağır oportünist hataları, varolması mümkün olan diğer bütün belgelere - ki bu belgelerde doğru olduğu söyleniyor - atıfta bulunarak savunmaya çalışması deneylerine karşı konuşması bütünü ile yok oluyor. GDS temsilcisi bu konuda şöyle diyor:
>
> > "Sorun doğru ile yanlışın hep yanyana durmasıdır. Herkes istediğini seçebilir. Biri, yanlış olanı seçer. O zaman şöyle denir: Neden ki, şurada da doğrusu var. Bu oportünizmdir, bu Marksizm-Leninizmden sapmadır." (Söz tutanağı)
>
> Gerçekten ideolojik mücadeleye, çelişmelere önem veren bir tutanak özeti; gerçekten yoldaşları Marksizm-Leninizm ile revizyonizm arasında uzlaşmaz mücadele ile eğitmeye hizmet eden bir rapor özeti, oportünizme karşı mücadelede çekirdek bir sorun olan bu sorunu silmemeli, tersine öne çıkarmalı idi.

Bu konuda da tartışmaya tutanaklardan bakalım:

Parti inşası konusunda kardeşlerden ve çeşitli yoldaşlardan gelen bir dizi eleştiriden sonra söz alan 1 Nr şunları söylemektedir:

1) Şimdi ben bu gelen eleştirilerin hemfikir olduğum yerlerine değinmeyeceğim. Gelen eleştirilerin özü doğrudur birincisi. Öz bizim bu konuyu doğru dürüst kavramamamızdır. Biz içe dönük çalışmayı bolşevik parti öğreti-

sinin bir gerekliliği olarak kavrayıp bunun bu şekilde propagandasını tam açık bir biçimde, berrak bir biçimde yapmadık. Hiçbir dönemde yapmadık. Son dönemde bu yönde belli adımlar attık bu konuda, ilk attığımız adımlar, içe dönük çalışmayla, işte bolşevik parti öğretisini kavramaya yönelik ilk adımlar, 1980 Şubatının, şey, işte 17. toplantıdır. Bu toplantı ilk defa Parti içinde iki aşamalı parti öğretisi diye birşey olduğunu belgelemiştir, koymuştur. Stalin'den alarak ortaya ne kavradığı biçimde yorumlamaya çalışmıştır. Burada eleştirilmesi gerekli olan şey, birinci aşamanın görevlerinin bizde hemen hemen arkadaşların getirdiği eleştiri, hemen hemen çözülmüş olduğu şeklinde bir anlayışın hakim olmasıdır. Bizde arkadaşların getirdiği bir mesele daha vardır. Sınıf mücadelesinin yüksek olması, bir yerde şöyle: "Açıktır ki bu iki dönem birbirinden Çin seddiyle ayrılmamıştır. Sınıf mücadelesinin gelişkin olduğu ülkelerde esas olarak ikinci dönemin görevleri olan görevler bizzat partinin önüne çıkabilir". Burada sanki birinci dönem kitle içinde çalışmak yok, ikinci dönem kitle içinde çalışma varmış gibi birşey var, bunu eleştiriyorlar. Ama 17. toplantıda yalnızca bu söylenmiyor, devam ediliyor. Neymiş birinci dönemle ikinci dönem arasındaki fark, somut olarak tartışılıyor. Arkadaşın da getirdiği eleştiriye gelelim. Diyor ki 1. dönem konusunda ve ikinci dönem konusunda; 1. dönemde kitle çalışması yapılmayacakmış gibi bir şey, tavır takınıldı. Şimdi arkadaşların eleştirdiği yerin hemen ardından devam ediyor: "Parti kendi gücünü koruma ve geliştirme görevine bağlı olarak, bu görevi de çözmeye çalışır, mesela RKİP 1905 öncesinde birçok greve, boykota, kitle eylemine öncülük etmeye çalışmıştır. Kitle eylemleri içine sosyalist bilinci taşıyarak bunları yönlendirmeye çabalamıştır. İkinci dönemde de esas olarak birinci dönemin görevi olarak işçi sınıfının öncü unsurlarının kazanılması için bu sürdürülür." Sonra devam ediyor. Burada tam arkadaşların eleştirdiği şey var. İyi. Şu da devam ediyor, bitmiyor burada. "Birinci dönem ile ikinci dönem arasında fark, birincisinde kitle içinde çalışmama, ikincisinde kitle içinde çalışmak şeklinde bir fark değildir. Farklılık çalışmanın şeklindedir. Birinci dönemde, kitle içinde çalışmada esas olan propagandadır. Amaç kitleleri hemen ayaklandırmak değil, devrim mücadelesine hazırlamaktır. Amaç, özellikle kitlenin en ileri, bilinçli kesimini partiye kazanmaktır. İkinci dönemde artık partinin varlığı ve gelişmesi garanti altına alınmıştır. Bu dönemde amaç, partiye kazanılmış öncü unsurların kitleyi birleştirerek yol göstermesi, iktidar mücadelesine katmasıdır. Bu dönemdeki kitle içinde çalışmada ajitasyon ağırlık kazanacaktır." Ben diyorum ki, arkadaşlar bu sorunu atlıyorlar, eleştirilerinde. Bu bizim henüz tam berrak bir şeye sahip olmadığımızı gösteriyor. Bu iki şeyin yan yana olması ama bu konuda bizim doğru görüşleri de birlikte, bu konuda savunduğumuzu gösteriyor. Şu mesele açıktır. Bir partinin dışa dönük çalışmada kitle çalışmasına ne kadar katılacağı, birinci aşamada da sınıf mücadelesinin boyutları tarafından etkilenir. Burada anlatılmak istenen şey esasta budur. Kesinlikle burada savunulan şey, birinci aşamada kitle çalışması var, yok, ikinci aşamada kitle çalışması var değildir. Bu gayet açık olarak ifade edilmektedir. Birinci dönem ile ikinci dönem arasındaki fark, birincisinde kitle içinde çalışmamak, ikincisinde kitle içinde çalışmak şeklinde bir fark değildir. Bu söylenen gayet açıktır. (Tutanak, s.68-69)

Bu konuşmanın ardından, önce şu tartışmalar oluyor:

2) İki çizgi içindeki mücadele, sayfa 304.

1) Aynı arkadaşların alıntı yaptığı yerden yapıyorum. BK 17. toplantısının raporu.

8) Arkadaşlar orayı eleştirmediklerini söylüyorlar.

1) Güzel ama aynı yerde bu. Hemen arkadaşların alıntı yaptığının ardından bu sorun tartışılıyor.

8) Ama 17. şeyi tanımadıklarını söylüyorlar.

1) Ama ondan alıntı yapıyor arkadaş.

8) Bolşevik Partizan'dan alıntılar.

13) Bolşevik şeyde, onlara karşı girişilen polemik veya orda bu bölüm yok, tamam mı?

..

2) Orda böyle bir alıntı yok. Yok, Bolşevik 1'de de yok.

1) Siz nerden yaptınız o alıntıyı?

13) Biz yayınlardan yaptık, onlar ordan yapmamışlar.

1) Ben şeyi iddia etmiyorum. Bizim o dönemde açık, bu konuda berrak bir anlayışa sahip olduğumuzu iddia etmiyorum. Ama o konuda berrak yanlış revizyonist, menşevik bir anlayışa da sahip olduğumuzu ben reddediyorum. Benim dediğim bu. Bu konuda, diğer eleştiriler konusunda arkadaşların getirdiği eleştiriler doğrudur. Onlara bir diyeceğim yoktur. Ama bu konuda getirilen eleştiri, bizde var olan bu şeyi atlamaktadır.

..

1) Sorunun özü doğru dürüst kavramadığımız, doğru dürüst uygulamadığımız; doğru dürüst propaganda etmediğimiz ve uygulamadığımızdır. Ve bu doğrudur. Diğeri tali meselelerdir. (Tutanak, s.69)

Yani kardeşler (8 Nr kardeşlerin söylediklerini çeviriyor) önce kendilerinin 1 Nr'nın alıntı yaptığı belgeye eleştiri getirmediklerini iddia ediyorlar; bunun tersi ispatlanınca, bu sefer iş, 'doğru ile yanlışın yan yana olması' sorununa çevriliyor. GDS'li söz alarak şunları söylüyor:

GDS) Biz herşeyin yanlış olduğunu söylemiyoruz. Yalnızca yanlış olan yerleri belirtiyoruz. Bir kere MK ile girişilen polemikte öyle bir tavır takınılıyor ki, eski dökümanlara dayanılıp bunlar doğru olarak savunuluyor. Bu iyi bir yöntem değil. Eski dökümanları doğru olarak savunma yöntemi iyi bir yöntem değil. Bizim burada eleştirdiğimiz pasajda, paragrafın sonunda bizim buradaki görüşlerimiz açık, berrak, açıktır deniyor, aynı yerde demin eleştirdiğimiz şey tespiti var. Henüz birinci aşama tamamlanmadı şeklinde bir tespit filan da var. Bu şekliyle bu iyice kötü. (aynı yerde)

Daha sonra GDS'li, kardeşlerin kendilerinin Almancadan alıntı yaptığı şeyleri de söylüyor.

Biz rapor taslağında bu tartışma üzerine bilgi verirken, önce getirilen eleştirileri özetledik, ardından bu tartışma hakkında da şu kısa bilgiyi verdik:

> "İkinci eleştiriye bir yoldaş, aynı yazıda sorunun bir-iki paragraf altta doğru bir biçimde konduğu, eleştiri getirenlerin doğruyu atladıkları şeklinde bir itiraz getirdi.
>
> Eleştiri getirenler eleştirilerini yalnızca yanlışlara yönelttiklerini belirttiler." (Bolşevik 3, s.100)

Burada önce özette gerçekten de sorunun, çelişmenin bir yanı tam olarak ortaya konmamaktadır. GDS temsilcisi konuşmasında gerçekten de; oportünizmin çekirdeğinin doğru ile yanlışın yanyana yer alması olduğunu söylemiştir. Bu noktanın raporda da belirtilmesi doğru olurdu.

Biz bu hatanın, "Bu tutanak özetinin çelişmelere önem veren bir tutanak özeti olmadığını", vs. ispatlayan bir hata olduğunu düşünmüyoruz.

Bizim bu hatamızdan bağımsız olarak kardeşlerin Konferansta bu noktada getirdikleri eleştirinin, onların iki hatasına dikkat çektiği düşüncesindeyiz:

a) Yöntem konusunda. Alıntı yaparken, yaptığı alıntıyı bağıntısından koparmak, ve anlayıştan çok, kavram üzerinde durma şeklindeki Marksist-Leninist olmayan tavır bu noktada getirilen eleştiride çok açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. GDS'li bizim birinci aşama ve ikinci aşamada kitle çalışması konusunda yanlış şeyler savunduğumuz iddiasını ileri sürmekte, ve bu iddiasını bu sorunun tartışıldığı bir paragraf içinden bir cümleyi çıkarıp alarak ispatlamaya çalışmaktadır. Buna dikkat çekildiğinde; bağ içinde okunması talep edildiğinde ise, "Biz doğru olanı eleştirmiyoruz" tavrını takınmaktadır. Biz özellikle bir konuda bir genel değerlendirme yapılırken, tek tek cümlelerin değil, savunulanların tümünün gözönüne alınması gerektiğini düşünüyoruz.

b) İçerik konusunda: GDS'li bu noktada getirdiği eleştiride ve girdiği polemikte, kitle çalışmasının boyutlarının sınıf mücadelesinin boyutları tarafından da önemli ölçüde etkileneceği sorununu atlamaktadır.

*** *** ***

Kardeşler üçüncü örnekte şöyle diyorlar:

> c) Emperyalizm yanlısı yürüyüşlere 'katılmak mı / bunlardan yararlanmak mı' konusunda ağır ve bugün hala var olan içerik çelişmesinden, yalnızca, basitçe 'ortadan kaldırılmış' olan bir 'yanlış anlama' kalmıştır. (Bkz. Bolşevik 3, s.108) Rapor taslağı sonuçta "Yeşillerin yürüyüşüne bu şekilde katılmış olmanın" yanlış olduğu konusunda anlaşma sağlanmış gibi göstermektedir. GDS delegesi ama bu konuda, bir yanda TKP/ML(B) ile, diğer yanda WBK, GDS ve AMLP arasındaki çelişmeyi yanlış anlaşılmayacak şir şekilde ifade etmiştir.
>
> > "Olduğu şekilde her halükarda kötü ve yanlış olduğu konusunda ayrılık yoktur. Ama bu yürüyüşe katılınabileceği (veya katılınamayacağı) konusunda ayrılıklar vardır." (Söz tutanağı)
>
> 'Rapor taslağı' Bolşevik Partizan'ın emperyalist yanlısı Yeşillerin yürüyüşüne katılmasının genelde doğru olup olmadığı konusunda içeriksel çelişmeyi kaybediyor. Geriye bunun yerine 'katılmak mı', 'yararlanmak mı' şeklinde siyasi içerikten yoksun bir ölü kavram tartışması kalıyor.
>
> Biz bu konuda bir kez daha, bu sorunda hala ilkesel bir çelişme olduğunu, bunun derin kökleri olduğunu ve her benzer pratik sorunda büyük etkileri olduğunu açıklıyoruz.

Şimdi önce bu konuda da tutanakta söylenenlere bakalım:

Bu tartışmaya WBK temsilcisi şöyle giriyor:

WBK) Ben "Yeşillerle" ilgili bir-iki şey söylemek istiyorum. Biz bunu uzun uzadıya tartıştık ama hala belli ayrılıklar var. Şu konuda ayrılık yok. Bu iş olduğu biçimde kesinlikle sakat ve yanlıştır. Bu konuda aramızda değerlendirmede bir farklılık yok. Katılındağında sınır çizme, onlarla kendimiz arasında sınır çizme konusunda da, bunun gerekliliği konusunda da aramızda bir ayrılık yok. Fakat sınır çizildiği halde katılıp katılmama konusunda farklılık var. Bizim görüşümüze göre bu sınır öyle bir çizilmelidir ki, kesinlikle yürüyüşe katılındığı şeklinde birşey çıkmamalıdır ortaya. Sizin pozisyonunuz ise, katılınabilir ama gayet açık bir biçimde sınır çekilmelidir. Belki de bu bir yürüyüşe katılmak mıdır şeklinde genel bir problemdir. Biz her halükarda böyle bir formülasyona, mesela; "karşı-devrimci eğilimli bir yürüyüşe gücün yettiği zaman katılabilirsin", vs. şeklinde bir formülasyona herhalde karşıyız. Biz bunu böyle ifade etmeyiz. Biz bunu şu şekilde ifade ederiz: Biz karşı-devrimci

bir eylemden kendi propagandamızı yapmak için yararlanırız. Biz oraya gideriz ki, oraya gidilmenin yanlışlığını göstermek için. Belki bu sorun üzerine kısaca yeniden tartışılabilir. ... (Tutanak, s.192-193)

Tartışmada söz alanlar sonra şöyle sürdürüyorlar tartışmayı:

11) İki sorum var: 1. soru: Bu Bonn yürüyüşünde Yeşillerle yapılan yürüyüşe, bu biçimde katıldığımızın yanlışlığı üzerinde hemfikiriz. Fakat diyor, biz diyor öyle bir sınır çekmeliyiz ki, yürüyüşe katıldığımız kesin olarak görülmemelidir. Şimdi sorun şu: Yürüyüşe katılarak fakat, onların platformunu eleştirerek böyle bir sınır çekmek mümkün değil midir? ...

...

12) O zaman bizim Türkeş'e karşı TKP'lilerin yaptığı yürüyüşe katıldık, bu da mı yanlış?

...

13) Şimdi Yeşillerle birlikte yapılan yürüyüşü şu anda tartıştığımız konu. Onlardan kendimizi sınır olarak ayırsak, kesin açık bir şekilde ayırsak, bu haliyle doğru olacak mıydı? Bence doğru olacaktı. Çünkü burada artık sorun neydi? Sorun eğer biz kendimizi bütün bu yürüyüşün içerisinde Yeşillerden siyasi hattımız ve ideolojik olarak görüşlerimiz konusunda açık bir şekilde ayırıyorsak, blokumuzu da koyuyorsak ve çıkarttığımız bildirilerle, platformlarla birlikte hem Yeşillere, hem Rus sosyal emperyalizmine, sosyal faşistlere, hem de diğer oportlara, vs. bindiriyor, kendimizi sınırlıyorsak, bu şekilde ayrı bir bayrak kurarak yürüyorsak, bu durumda o yürüyüşte yer almak, bir blok kurarak yer almak yanlış birşey değildir. Görüşüme göre doğrudur. Burada yürüyüşün amacı bu bayrağı göstermektir. Ve biz eğer bu şekilde ayırıp da kendimizi gösterebilirsek bu bizim için doğru birşey olacaktır. Biz işte bunu yapmadığımız için hatalıydı. Bu durumda hiç kimse bizi Yeşillerle beraber onların çatısı altında yürüdü, vs. ile suçlayamaz. Elbette ki gazetelerde, TV'lerde Yeşiller solcularla beraber yürüdü, hele de bizim ismimizi belirterek onlarla ismimizin yanyana çıkması, onların platformuyla beraber çıkmış olması, burjuvazi propagandasını böyle yapmayı amaçlayacaktır. Bu bizi mutlaka rahatsız eder. Ama sınıf mücadelesinde şunu unutmamak lazım: Buğdayların yanında zehirli otlar da vardır. Ve biz, bunlarla devamlı mücadele etmek zorundayız. Ve demin belirttiğim şartlarda, demin yapıldığı şekilde bir yürüyüşle daha olumlu bir pozisyonda olacaktık. Ve bu pozisyon yürüyüşe katılmamaktan çok daha sağlam bir pozisyondu. Görüşüme göre bu noktada Alman arkadaşların tavrı yanlıştır. Onlar hiç yürüyüşe katılmamayı önermektedirler. Hiç yürüyüşe katılmamak da bize hiçbirşey getirmeyecektir. (Tutanak, s.193-194)

...

1) Şimdi birinci meseleyle ilgili olarak benim kavrayabildiğim kadarıyla yapılan tartışma kavram tartışması. Ya da benim bu Alman arkadaşlarla bu konuda aramdaki farklılık, katılmanın ne anlama geldiği konusundaki bir farklılık. Eğer herhangi bir eyleme gidip, bir karşı-devrimci eylem, yönelimi karşı-devrimci bir eylem, gidip biz orada kendi propagandamızı yaparsak, kendi mitingimizi yaparsak, kendi görüşlerimizi yayarsak, amacı bu olursa bizim yapacağımız işin ve gittiğimiz yerde kesinlikle kendimizi adamlardan hem ideolojik-siyasi, hem örgütsel olarak ayırırsak, böyle bir şeye 'katılma' -eğer katılmaktan anlaşılan bu ise- böyle bir katılma kesinlikle yanlış değildir. Arkadaşlar diyor ki, buna katılma demeyelim, o imkanlardan yararlanma diyelim, onların yaptığı birşeyden yararlanma, propaganda için yararlanma diyelim. İyi, öyle diyelim. Sorun, bu doğru mu, yanlış mı, onun üzerinde şey yapmak lazım. Somutlaştırırsak, ben diyorum ki, Yeşillerin yürüyüşü, yaptıkları yürüyüşte eğer biz, GDS, BP, Peykar, birlikte bir bildiri çıkarsaydık; bu bildirinin içeriğinde Yeşilleri eleştirseydik, oportünistleri eleştirseydik ve o yürüyüşte gidip kendi blokumuzu kursaydık, kendi propagandamızı yapsaydık, - eğer buna imkan varsa - bu yanlış olmazdı. Nasıl olurdu? Büyük

bir ihtimalle taşkale çıkardı bu yürüyüşte. Büyük bir ihtimalle bizden gelip bildirilerimizi filan almaya çalışırlardı. Ama bu normal, olur bir şey yani, bizim gücümüz buna yetiyorsa, gider blok da kurarız. Sorun bu değildir. Ben buna da katılma denebileceği görüşündeyim. Yani kabahat kavramda değil. Bu katılmaktan anlaşılan ne? Bunun üzerinde anlaşmamız lazım. Arkadaşlar bu konuda tavır takınmalıdır. Demelidirler ki, eğer mesela benim dediğim şekilde yapılsaydı bu iş yanlış olur muydu? Biz kendimizi kesinlikle ayırsaydık, bir bildiri çıkarsaydık ve gidip hepsinden ayrı bir blok kursaydık, bildirimizi dağıtsaydık ve kesinlikle herhangi bir taşkale çıktığında, bildiriyi dağıtmayı engellemeye kalktığında buna kesin tavır takınsaydık, vs. bu yanlış olur muydu? Görüşüme göre kesinlikle olmazdı. Bu Yeşillerin yaptığı bir yürüyüşten Komünist bir propaganda yapmak için yararlanmaktır. Bu bizzat blok kurularak da yapılabilir. Blok kurmadan bildiri dağıtarak da yapılabilir. Hiçbirşey yapmadan 10 kişi gider, bir tane 200 Watt'lık hoperlörü dayanıp bir kişi de yapabilir, propaganda yapmaktır. Bunun çeşitli şekilleri olabilir. Bunlardan bir tanesine blok kurarak, bilmem ne yaparsan katılmak denebilir, bunda bir sakatlık yoktur. Diğerlerine de dersin, orada şöyle böyle yaptık, bu anlamda katılmadık. Katılmak kelimesinin ne anlama geldiği üzerinde dönüyor tartışma. Eğer sorun buysa, eğer buysa sorun, o zaman ben, katılmak kelimesinin ille de kullanılması şart filan değildir benim için. Deriz herhangi bir karşı-devrimci eyleminden yararlanılması, komünizm propagandası için eğer imkanlar varsa, doğrudur, kullanılmalıdır bu hikaye. Bu kadar. Bu o zaman yanlış anlamaya fırsat da vermez. Ama eğer sorun başkaysa, eğer arkadaşlar şunu diyorsa, hiçbir karşı-devrimci eylemde biz blok kurmayız, böyle birşey olmaz diyorlarsa, o zaman farklılık kavram farklılığı değil aramızda. Bu konuda arkadaşlar ne düşündüklerini biraz daha açık koymalılar ortaya. ... (Tutanak, 196-197)

...

AMLP)1 Nr görüşünü şöyle anlattı: "Eğer Yeşillerle birlikte coğrafi olarak aynı yerde, fakat Yeşillere de yönelen bir yürüyüş yapılırsa, buna yürüyüşe katılmak da denebilir." Böyle bir şey anlamsızdır. Hem ona karşı olacak, hem de (Tercümanın açıklaması: "teilnehmen"; Türkçede tam katılmak değil, onun parçası olmak), hem bir şeyin parçası olacaksın, hem de ona karşı olacaksın. Mesela 1 Mayıs'ta Avusturya'da her zaman esasında arka arkaya, önce sosyal demokratlar, arkadan revizyonistler, arkadan öbür oportünistler, arkadan da bizler yürürüz. Ama herkes bilir ki bu esasında 4 tane yürüyüştür. Ve şu da denemez, revizyonistler geçti bu caddeden, onun için biz geçmeyeceğiz. O cadde revizyonistler geçtiği için kokuyor, onun için biz geçmeyiz vs. şeklinde tabii ki birşey söylenemez.

Bu senin söylediğin esasında iki ayrı yürüyüştü. Halbuki Yeşiller sorununda durum şöyleydi. GDS hiçbir zaman eğer gayet açık bir biçimde Yeşillere karşı olduğu belli olan bir yürüyüş yapılsaydı, kendi bildirisiyle, kendi pankartıyla, kendi vs.siyle aynı yerde ya da 200-300 metre geride, böyle bir yürüyüşe karşı değildi. Halbuki Bolşevik Partizan her halükarda yürüyüşe katılmayı savundu ve arada bu fark var. Ve sen şimdi bu farkı silmeye çalışıyorsun. ... (Tutanak, s.230-231)

Tutanaktan çok açık bir biçimde görülebileceği gibi, en azından Konferansta sorun, 'katılma' denen şeyden ne anlaşıldığı sorunudur.

Kardeşlerin sorunun bu olmadığını göstermek için alıntı yaptıkları WBK'lının konuşmasında da - alıntı yapılan kısmın hemen ardında - WBK'lı, "Bu sınır öyle bir çizilmelidir ki, yürüyüşe katılındığı şeklinde birşey çıkmamalıdır ortaya; sizin pozisyonunuz ise, katılınabilir ama gayet açık biçimde sınır çekilmelidir" diyerek; aslında sorunun 'katılmaktan' ne anlaşıldığı sorunu olduğunu göstermektedir.

Daha sonra 1 Nr tartışmayı özetledikten, görüşleri koyduktan sonra, kardeşleri eğer sorunu 1 Nr'nın koyduğu şekilde görmüyorlarsa, açık tavır takınmaya çağırmaktadır. Bu konuda bir tek AMLP temsilcisi tavır takınmakta, ve 1 Nr'nın 'katılmak' olarak anlattığı şeyin aslında ayrı yürüyüş olduğunu, buna katılmak denemeyeceğini söyleyerek karşı çıkmaktadır ! İşte Konferanstaki orijinal tartışma budur.

Bu tartışma kısa özette olduğu gibi aktarılmıştır. Şimdi kardeşler, Konferansta savundukları bu görüşlerin özeleştirisini yapmak zor geldiği için olacak, Konferansta kendi söyledikleri içinden belli cümleleri cımbızla çekip çıkararak, Konferanstaki tartışmayı yanlış aktardığımızı ispatlamaya çalışıyorlar.

Bir kez daha söyleyelim; Konferanstaki tartışmada Yeşillerin yürüyüşüne bizim katıldığımız biçimde katılmanın yanlış olduğu konusunda fikirbirliği vardı. Genelde ise emperyalist yanlısı bir yürüyüşe 'katılıp' katılmama konusunda tartışmada; görünürde gerek biz, gerek kardeşler özde aynı şeyleri savunduk; ve fakat emperyalist yanlısı bir yürüyüşe kendi blokumuzla, kendi ajitasyon-propagandamızla, kendimizi kesin olarak ayırarak gitmeyi nasıl adlandırmak gerektiği konusunda tam anlaşma olmadı. Gelinen son noktada sorun böyle göründü.

Sorunun gerçekte böyle olmadığı; kardeşlerin gerçekte kendi durumlarını teorileştirdiklerinden; ve ajitasyon-propaganda çalışmasına gereken önemi vermediklerinden; emperyalist yanlısı yürüyüşlere katılmamayı (ayrı blokla, kendini ayırarak da, vs.) adeta ilke gördükleri daha sonraki gelişmeler ve tartışmalar içinde ortaya çıktı. Biz bu sorunda aramızda derin bir çelişme olduğunu açıklıyoruz. Ama bu çelişmenin II. Konferans sırasında böyle görünmediğini, kardeşlerin II. Konferans sırasında daha sonraki dönemde savundukları "Kızıl 1 Mayıs ilkedir", vs. gibi aptalca şeyler savunmadıklarını tespit ediyoruz.

*** *** ***

Kardeşler dördüncü örnekte şöyle diyorlar:

> d) Hatta önemli bir Konferans kararı da 'rapor taslağı'nda yanlış aktarılmaktadır. S.33'de (Bkz. Bolşevik 3, s.116) karar aktarılıyor. Şöyle aktarılıyor:
>
> "Onun bu genel değerlendirmesi Stalin'in 1927'de yaptığı en son genel değerlendirme ile uyum içindedir." (Bolşevik 3, s.116)
>
> Ama karar böyle değildi. Bu karar alınmadan önce Konferansta Stalin'e getirilen yanlış eleştirilere karşı sert bir tartışma, sert bir ideolojik mücadele yürütüldü. Konferansa katılanların bir bölümü, en azından bir konuşmacı, Stalin'in Kemalizm konusundaki 1927 öncesi görüşlerini yanlış olarak nitelendirdi. Bu kardeş örgütlerin temsilcileri tarafından geri çevrildi, ve onlar İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerinin, Stalin'in 'en son ("abschliessend"; kapayıcı —ÇN) genel değerlendirmesi' ile uyum içinde olduğunun tespitini önerdiler.
>
> Bu formülasyon önerisi (Stalin'in 1927'deki genel değerlendirmesi yerine) "en son (kapayıcı) genel değerlendirme" Konferans tarafından kabul edildi. Bu - başka bir pozisyon değil - pozisyonu tespit eden karar oybirliği ile kabul edildi.
>
> Rapor taslağının formülasyonu, gerçek kararın formülasyonu değildir. Rapor taslağının formülasyonu Stalin'e getirilen kokuşmuş saldırılara karşı kardeş örgütlerin "kapayıcı (en son) genel değerlendirme" ile dile getirilmek istenen eleştirisini ortadan kaldırmaktadır.

Bu konuda yine önce tutanakta ne dendiğine bakalım.

Konferansa tartışmalardan sonra şu karar tasarısı sunulmuştur:

"İbrahim Kayqakkaya, Kemalizm adlı broşüründe, bu konuda, bütün solun Kemalizm hayranlığı ve Kemal'i nerdeyse sosyalizm taraftarı gösterdiği bir ortamda, M. Kemal'in ve Kemalizmin karşı-devrimci yüzünü ortaya koyarak, Türkiye devrimi için tayin edici öneme sahip bu sorunda, çok önemli ileri bir adım atmıştır. Onun bu genel değerlendirmesi, Stalin'in 1927'de yaptığı genel değerlendirmeyle uyum içindedir. Ve İbrahim'in Kemalizm değerlendirmesinin özü, savunulması gereken özü budur." (Tutanak, s.379)

Bu tasarı oylanıp, oybirliği ile kabul edildikten sonra, kardeş örgütlerin temsilcilerinden WBK'lı temsilci karar tasarısını anlamadıkları yönünde itiraz getirmiş; bunun üzerine kendilerine karar tasarısı çevrilmiştir.

Bunun üzerine WBK temsilcisi ile taslağı sunan 1 Nr arasında şu konuşmalar Almanca olarak geçmiştir. (Burada Almancadan aynen kelime kelime yeniden çeviriyoruz.)

WBK) Neden 27'deki?

1) Sonuçlarla ilgili genel değerlendirme 27'dedir. Stalin'in Kemalizm hakkındaki genel değerlendirmesi 1927'ye aittir.

WBK) O zaman bunun yerine daha iyisi "en son genel değerlendirme" ("abschliessende Gesamteinschätzung"; kapayıcı, kapayan genel değerlendirme) deyin. Böylece 27'deki doğru idi, 24'deki yanlıştı olmaz. En son (kapayıcı) genel değerlendirme denince, bununla Stalin'in sonuç koyduğu çıkar ortaya.

1) Öyle ise 'en son genel değerlendirme' ("abschliessende Gesamteinschätzung") diyelim.

WBK) Peki.

Tartışma budur. Bu tartışma Türkçeye/de çevrilmiş ve karar tasarısındaki "27'deki genel değerlendirmesi" yerine "27'deki en son genel değerlendirmesi" konmuştur. Bu 'en son' lafının ne anlama geldiği 1 Nr tarafından Konferansta açıkça şöyle konmuştur: "27'deki en son değerlendirmesi, en son, kapatan, karakterini belirleyen"

Karar tasarısının, hazırlayan yoldaş tarafından; WBK'lının müdahalesi üzerine "1927'deki en son genel değerlendirme" şeklinde değiştirildiği, böyle oya sunulduğu, ve bu şekli ile oybirliğiyle kabul edildiği olgudur.

Rapor taslağının formülasyonunun, "Gerçek kararın formülasyonu olmadığı" iddiası aptalca bir iddiadır.

Bu aptalca iddianın getirilmesinde kuşkusuz çeviri hatasının da belli bir payı vardır. Çünkü kardeşler alınan kararın "Stalin'in 1927'de yaptığı genel değerlendirme ile olduğu düşüncesindedirler. Almanca çeviride "en son" yoktur. (Bu en son; kapayan, niteliğini belirleyen anlamında) Ama sorun sadece çeviri hatası değildir. Bunun ötesinde kardeşlerin getirdiği eleştiriden görüldüğü gibi, onlar aslında 1927 tarihinin kullanılmasına karşılar. Korkuları WBK'lının Konferansta belirttiği gibi, 1927'deki genel değerlendirme ile daha önceki değerlendirmelerin belki karşı karşıya konması. Ve onlar bu sorunu 1927 tarihini belirtmemekle çözmeye çalışıyorlar. 1927 tarihi kullanılmasa, "en son (kapayıcı) genel değerlendirme" dense, sorunu çözdüklerini sanıyorlar. Bu tam da sorunları şu veya bu kavramın kullanılması veya kullanılmaması ile çözmeye kalkan fetişist skolastik bir yaklaşıma işaret etmektedir. Kaldı ki; "kapayıcı, en son ... genel değerlendirme"nin 1927'de yapılmış olduğu tarihi bir olgudur. Bırakın en son, kapayıcı, vs.yi; Stalin'in Kemalizm hakkındaki genel değerlendirmesi 1927'deki genel değerlendirmedir. Bu yüzden 1927 tarihinin kullanılmasına karşı çıkmak saçmadır. Biz Konferans sırasında WBK'lının karşı çıktığının 1927 tarihi olduğunu düşünmedik; onun açıklamak

istediği şeyin, yapılan genel değerlendirmenin (1927'deki) sonuç koyan bir değerlendirme olduğunun, en son (kapayıcı) bir değerlendirme olduğunun belirtilmesi olduğunu düşündük. Konferans bunda bir sakınca görmediği için, Karara bu düşünceyi de ekledi. Ama Konferans karardan 1927 tarihini çıkarmadı, bu olgudur.

*** *** ***

Kardeşlerin verdiği beşinci örnek şu:

> e) Konferansın belki en zor ve en sert tartışması 'Kürt milliyetçiliği', 'Büyük Türk şövenizmi' tartışmasında sürdürülmüştür. Bu sorunun ciddiyetini göstermek için GDS temsilcisinin yaptığı bir konuşmadan alıntı yapalım:
>
> > "Bu sorunda biz mutlaka kamuoyu önünde de sert bir polemik yürüteceğiz. Eğer bu soruna doğru yaklaşılmazsa, görüşüme göre her siyasi örgüt batmaya mahkumdur." (Söz tutanağı)
>
> TKP/ML(B)'in yönetici bir kadrosunun (1 Nr) Büyük Türk şövenizmine doğru sapması rapor taslağında tasfiye edilmiştir; orada hemen hemen bir sayfa içinde halledilen önemsiz birşeymiş gibi ortaya çıkmaktadır. Rapor taslağının girişinde ilan edilen 'Parti içi mücadelenin' 'Partinin en önemli gelişme yasalarından biri olduğu' tespiti nerde kalıyor?

Bu noktada raporda gerçekten de milli mesele konusunda sürdürülen tartışma ve mücadele yeterli bir biçimde aktarılmamıştır. Mesela tartışma içinde 1 Nr'nın ikna olduğu konusunda bilgi verilmiştir, ve fakat bu ikna öncesinde yürütülen tartışma, ve iknanın hangi konuda, nasıl bir ikna olduğu berrak bir şekilde ortaya konmamıştır. Bu konuda Konferans tutanağının bir kez daha - son gelişmeler ışığında da - incelenmesi, bize bu konuda çelişmelerin çözülmüş gibi göründüğü noktalarda da gerçekten çözülmemiş olduğunu; bir dizi sorunun açık kaldığını gösterdi.

Bu noktadaki çelişmelerin sertliği tam olarak kavranmadığından; rapor taslağında çelişmelerin üzerine yeterli bir şekilde yürünmemiştir. Bu noktada rapor taslağına getirilen eleştiri özünde doğrudur.

Tabii ki sorun bir sayfa içinde de konabilirdi; ve rapor taslağı gibi özet bir belgede bir sayfa içinde konması yanlış değildir. Sorun 1 sayfada konmuş olması değil; çatışmanın tam olarak yansıtılmamış olmasındadır.

Milli mesele sorunu Konferans içinde tartışılan ve aramızda önemli çelişmelerin çözülmeden kaldığı bir sorundur. Daha sonra bu çelişmeler daha da derinleşmiştir. Okuyucunun tartışmayı bütünü ile kavrayabilmesi için bu noktada söz tutanağının bu bölümünün tümünü incelemesinde yarar vardır. Biz önümüzdeki dönemde bu konuyu daha geniş olarak ele almayı planladığımızdan; bu bölümde tutanaktan parça parça alıntı yapmadık.

*** *** ***

Altıncı örnekte kardeş örgütlerimiz şöyle diyor:

> f) TKP/ML(B)in Marksist-Leninist ilerlemesi için, eski TKP/ML içinde oportünizme karşı mücadelede yapılmış olan hataların derinlemesine özeleştirisel bir incelenmesi merkezi bir role sahiptir. Kardeş örgütler GDS, WBK, MLPÜ 2. Parti Konferansında bu konuda özellikle bugünkü TKP/ML(B)'in yönetici kadrolarının uzlaşmacı tavrı konusunda bir dizi ağır eleştiri getirdiler. Alışılmış, basitleştiren, uzlaştırıcı bir stille rapor taslağında bu konuda şöyle deniyor:
>
> > "Bu konuda getirilen eleştiri, çelişmenin açıkça ortaya konmaması ve YD temsilcisinin Marksizm-Leninizmin kıstasları yazısını yazma-

sının yanlış olduğu şeklinde bir eleştiri idi." (Bolşevik 3, s.121)

Hepsi bu. Okuyucu içerik olarak başka birşey öğrenmiyor. Getirilen eleştirinin derinliği ve vardığı yer gizli kalıyor. Ki bu eleştiri, görüşümüzce hem eski TKP/ML ve hem de bugünkü TKP/ML(B) içinde parti içi mücadele konusunda özellikle yaralı bir noktaya parmak basmaktadır.

GDS temsilcisinin konuşmasında bugünkü TKP/ML(B) Enternasyonal İlişkiler Sorumlusunun TKP/ML I. Merkez Komitesi 9. toplantısındaki kokuşmuş pazarlığı ile ilgili olarak şöyle diyordu:

"Bu gerçekten kokmuş, yanlış bir yöntemdir, bu bütünüyle geliştirilmiş ideolojik mücadele yöntemi değildir."

Bürokratik bir yaklaşımdan söz edilmekte ve

"Çelişmelerin sertliği basitçe atlanmaktadır" (Söz tutanağı)

denmektedir.

Burada sorun etiket sorunu değildir. Burada sözkonusu olan, Parti içi mücadelede çürük bir siyasi ve ideolojik tavırdır. Ama bu rapor taslağında uçup gitmiştir. Özücü ama gerçektir: Çelişmelerin üzerinin örtülmesi, artık çelişmelerin üzerinin örtülmesi ve uzlaşmacılık konusunda getirilen bir eleştiri olgusunun bile üzerinin örtülmesine kadar varmaktadır.

Kardeşler bu eleştirilerinin bir yerinde "Sorun etiket sorunu değildir" demek ihtiyacı duyuyorlar. Ama yaklaşımları sorunun kendileri için tam da 'etiket sorunu' olduğunu gösteriyor. Çünkü eğer sorun böyle olmasa; 560 sayfalık bir belgenin kararlar dışında takriben 25 sayfalık bir özetinde, GDS'li temsilcinin tam da 'etiket koyduğu' yerlerin alınmamasını; ve fakat çelişmenin ortaya konmasını, bunun çözülmemiş olduğunun ortaya konmasını "çelişmelerin üzerinin örtülmesi" olarak nitelendirmezlerdi. Biz bu noktada kesinlikle çelişmelerin üzerinin örtüldüğü eleştirisini reddediyoruz. Bu konuda da okuyucunun tutanağın ilgili bölümünü incelemesi, sorunun tam kavranması açısından gereklidir. Getirilen eleştirinin özü hakkında birçok yazımızda tavır takınılmış olduğundan (Bkz. "TKP/ML(B)in çizgisine eleştiriye cevap", Bolşevik 1; "Özeleştiri taslağına GDS'in eleştirisine cevap"; Bolşevik'in bu sayısı, vs.), üzerinde burada yeniden durmayı gereksiz görüyoruz. Önümüzdeki dönemde bu sorunu daha geniş tartıştığımız "Parti inşası" bağıntısı içinde soruna yeniden döneceğiz.

*** *** ***

Kardeşler daha sonra sonuç bölümünde şunları söylüyorlar:

İçerik olarak 'rapor taslağı'nın 2. Parti Konferansının 18. kararına uygun olarak ağırlığı "çelişmelerin ortaya çıkartılmasına verme"diği tespit edilmelidir. 2. Parti Konferansında ortaya çıkan ilkesel çelişmelerin ortaya çıkartılması ancak bu rapor taslağı ile kökten çelişerek yapılabilir. Bu belge ideolojik ve siyasi çekirdeğe göre yönlendirilen tartışma ve polemik için kesinlikle yaramaz, tersine bunun önünde engeldir. Tutanak ile nokta nokta karşılaştırma bizim burada ancak birkaç öne çıkan noktada kabaca gösterdiğimizi, kesinlikle detaylı bir şekilde ispatlar.

Bütün bunlar, TKP/ML(B) Merkez Komitesinin II. Konferans yapıldıktan bu yana geçen 8 ay içinde hala, kardeş örgütlerin eleştirilerini ve çelişmeleri gerçekçi bir şekilde ortaya koyan bir Konferans raporunu yayınlamamış olması ile daha da ağırlaşmaktadır. Bu Leninist devrimci kamuoyu normları ve kamuoyu önünde hesap verme yükümlülüğü ile birleştirilemez. Bu TKP/ML(B)'in bolşevik bir ilerlemesinin en acil talepleri ile çelişmektedir.

Biz, GDS delegesinin İkinci Konferansta getirdiği İkinci Konferansın özetlenmiş çelişme ve sonuç tutanağının kararlaştırılmış çabuk yayınlanmasını garanti altına alacak bir önerisinin gözönüne alınmamış olduğunu ve bizim korkularımızın ne yazık ki ispatlanmış olduğunu tespit ediyoruz.

Bunun dışında, 18 numaralı kararın da rapor taslağında orijinal olarak alıntı yapılmadığını, bunun yerine özetlenerek aktarıldığını da tespit etmek istiyoruz: WBK, AMLP ve GDS temsilcilerinin notlarına göre bu karar şöyle idi:

"a) uygun zaman içinde söz tutanağı
b) en kısa zamanda tartışmanın, ağırlığı çelişmelerin ortaya çıkartılmasına veren bir özeti çıkartılacaktır. Ekte kardeş örgütlerin tüm eleştirileri yayınlanacaktır." (GDS Info 3)

WBK, AMLP ve GDS, şimdi pratikte sekiz ayı aşkın süredir süren 2. Parti Konferansının gerçek bir raporunun - böyle bir belgenin minimal taleplerine uyan bir belgenin (böyle bir raporun eki olarak kardeş örgütlerin bütün eleştirilerinin ek olarak yayınlanması kararının gerçekleştirilmesi ile birlikte) - yayınlanmamış olmasının; ve 'rapor taslağı' nın yaramaz bir belge olmasının TKP/ML(B)'in İkinci Konferansında seçilmiş olan Merkez Komitesinin sorumluluğu olduğunu vurgular.

GDS, WBK, AMLP

Not: Biz bu eleştirinin "rapor" ile birlikte devrimci kamuoyuna sunulmasını gayet tabii buluyoruz.

GDS ve diğer kardeşlerin, bu rapor taslağının ağırlığı "çelişmelerin ortaya çıkartılmasına vermediği" şeklindeki genel tespitini dayandırmaya çalıştığı altı örneği yukarıda tek tek ele aldık. Ve bunların bir bölümünde getirilen iddiaların bütünü ile haksız olduğunu ortaya koyduk. Bu örneklerden yola çıkarak kardeşler bu genel değerlendirmelerini ispatlayamazlar. Kaldı ki, bu örneklerde getirilen eleştirilerin tümünün doğru olduğu bile varsayılsa, o zaman bile böyle bir genel değerlendirme konusunda dikkatli davranmak gerekir. Çünkü raporun kardeşler tarafından eleştirilmemiş olan büyük kısmında çelişmeler ortaya konmaktadır.

Kardeşlerin "Tutanak ile nokta nokta karşılaştırma, bizim burada ancak birkaç öne çıkan noktada kabaca gösterdiğimizi kesinlikle detaylı bir şekilde ispatlar" iddiası, şimdi merakla ispatlamalarını beklediğimiz bir iddiadır. Esasında bu iddia kardeş örgütlerin, rapor taslağı hakkındaki genel değerlendirmelerinin yalnızca verdikleri altı örneğe dayanmadığını; bu örnekler dışında, aynı zamanda TKP/ML(B)'in bugünkü yöneticileri hakkındaki önyargılı değerlendirmelerine dayandığını (Nasıl olsa onlar hep çelişmelerin üzerini örter!) göstermektedir.

İkinci Parti Konferansında ortaya çıkan ilkesel çeleşmelerin ortaya çıkartılmasının ancak bu rapor taslağı ile kökten çelişerek yapılabileceği tespiti, bu rapor taslağının işe yaramaz olduğu tespitidir. Biz bu rapor taslağının esas olarak doğru, Konferansı bu belge çerçevesi içinde koyulabilecek ölçüde yansıtan; ve hataları, eksiklikleri ikincil olan bir belge olarak değerlendiriyoruz.

GDS ve diğer kardeşlerin bu belgeyi 'kökten' reddeden tavırları; onların toptancı, kolaycı tavırlarının bir yeni örneğidir. Kardeşlerimiz burada tam küçük-burjuva mükemmelliyetçilerine yaraşır bir tavır içindedirler.

Bundan sonra gelen, Konferanstan bu yana geçen zaman içinde "kardeş örgütlerin eleştirilerini ve çelişmeleri gerçekçi bir şekilde ortaya koyan bir Konferans raporunun yayınlanmamış olduğu" "eleştirisi" geliyor! Bu çok "ciddi" eleştiri konusunda baştan bilgi verdik, yine verelim:

Konferansın hemen ertesinde, Konferanstan s e k i z ay sonra değil(!), 2 0 gün sonra; bizim görüşümüze ve tüm Partinin (tartışılabilen kesiminin!) görüşüne göre, "kardeşlerin eleştirilerini ve çelişmeleri gerçekçi bir biçimde ortaya koyan bir Konferans raporu" Parti içinde, ve örgütlü çevre içinde yayınlandı! Bu rapor üzerine Parti içinde tartışma Konferanstan iki ay sonra tamamlanmıştı! Raporun kamuya açık olarak yayınlanmasının sebebini açıkladık: Bu konuda kardeşlerin eleştirilerini de alıp; raporu gelen eleştiriler temelinde düzelttikten sonra yayınlamayı planlamıştık. Rapor hakkında kardeşlerin burada yayınladığımız tavrı takınmaları, bizim kendilerine rapor taslağını vermemizden sonra i k i a y sürdü. Sorun budur.

Bizim için sorun ö n c e l i k l e Parti, ve Partinin en yakın çevresi içinde tartışmanın örgütlendirilmesidir. Biz bunu Konferansın hemen ertesinde yaptık. Bu olgudur. Hal böyle iken, genel bir "Konferans raporunun yayınlanmamış olduğu" tespiti, gerçekleri doğru aktarmayan, gayri-ciddi, don kişotça bir tespittir.

"İkinci Konferansın özetlenmiş çelişme ve sonuç tutanağının yayınlanması konusunda GDS temsilcisinin önerisinin dikkate alınmamış olduğu"; "korkuların ispatlanmış olduğu", vs. safsatasına gelince: Yukarıda da söyledik, taslak Konferanstan 20 gün sonra Partiye sunuldu. Tartışıldı. Bundan daha kısa süre içinde bu işin yapılması maddeten zaten imkansızdır. Tabii bizim kardeş örgütlerimiz gibi lafta süper radikaller haricinde!

Bir de 18 nolu karar sorunu var. Kardeşler, WBK, AMLP ve GDS temsilcilerinin notlarına göre bir de 18 nolu bir karar alınmıştır. Bu karar şöyledir:

> "Uygun zaman içinde söz tutanağı
> En kısa zamanda tartışmanın, ağırlığı çelişmelerin ortaya çıkartılmasına veren bir özeti çıkartılacaktır. Ekte kardeş örgütlerin tüm eleştirileri yayınlanacaktır."

Şimdi, kardeşlerin notlarını bilmeyiz, ama bizim elimizde Konferansın söz tutanağı var. (Onların elinde de var.) Ve normal düşünme yeteneğini kaybetmemiş her kişi; Konferansta bu "karar"ın alınıp alınmadığının belgesinin söz tutanağı olduğunu kabul etmek zorundadır. O halde bu konuda tutanağa başvuralım:

Tutanak incelendiğinde ise ortaya ilginç bir durum çıkmaktadır: Tutanağa göre 18 Nolu karar olarak aktarılan bir karar yoktur!!! Bu konuda bir karar alınması için kardeş örgütlerden, GDS temsilcisi bir öneri getirmektedir.

Bu önerinin tartışması içinde, bu konuda karar alınmasına gerek yok sonucuna varılmakta; ve sorun Merkez Komitesine devredilmektedir.

GDS'li temsilcinin getirdiği öneri oylamaya konmamakta, bu konuda karar alınmamaktadır. Olan budur. Biz bu 18 nolu karar hayaletini bir tek şekilde açıklayabiliyoruz: Kardeş örgütler kendi getirdikleri her önerinin karar olacağından anlaşılan o kadar emindirler ki; getirdikleri öneriyi karar olarak notlarına yazmakta hiçbir sakınca görmemişlerdir!!

18 Nolu bir karar olmadığı için de bizim bu kararı "orijinal olarak alıntı yapmadığımız, bunun yerine özetlediğimiz"i tespit etmek; bir safsatayı tespit etmektir!

Sorumluluk meselesine gelince: Tabii ki, raporun kısa bir süre önceye dek kamuya açılmamış olmasının birinci derecede sorumlusu Merkez Komitesidir. Biz bu konuda sorumluluğumuzun hesabını vermeye her zaman hazırız. Raporun kamuya açılmasının gecikmesinin objektif nedenlerini bu yazı içinde de açıklamaya çalıştık. Biz bu sorumluluğun "hesabı verilemeyecek" bir sorumluluk olduğunu düşünmüyoruz.

İkincisi, rapor taslağının işe yaramaz belge olmasının sorumluluğu meselesi: Önce "işe yaramaz" tespiti kardeşlerin toptancı-tekyanlı, idealist tavrının sonucu olan, bizi şaşırtmayan bir tespittir. Bize göre, bu rapor taslağı

"işe yarar" bir belgedir. Bu belgenin de birinci derecede sorumlusu Merkez Komitesidir. Çünkü onu kaleme alan Merkez Komitesidir. Fakat bu belge Parti içinde tartışılıp, Parti belgesi haline gelmiştir. Bu anlamda da bu belgeyi karşısına alan, sorumluluğu yalnızca Merkez Komitesi ile sınırlamaya kalktığı andan itibaren olguları çarpıtmakta, siyasi sahtekarlık pozisyonuna düşmektedir.

Bir bütün olarak ele alındığında, çok açık bir şekilde şunu gözlemlemek mümkündür:

Kardeşler, aramızdaki polemiğin bugün geldiği aşamada, Konferansı bu aşamadaki değerlendirmelerine uygun bir biçimde yorumlamaya çalışmaktadırlar. Konferans rapor taslağına getirdikleri tüm eleştirilerde, özellikle eski ve bugünkü yönetimden yoldaşların hatalarını "oportünist"likle suçladıkları yerleri öne çıkarmaya çalışmaktadırlar. Özellikle 1 Nr'lı yoldaşla aralarındaki çelişmelerin altını çizmeye çalışmakta; onu hedef olarak almaktadırlar. Bu, onların bugün gelinen yerde, artık bu Merkez Komitesinin iflah olmazlığı sonucuna varmalarının sonucu olarak ortaya çıkan bir davranıştır. Ancak Konferans sırasında kardeşler bu değerlendirmeye sahip değillerdi. Bu yüzden de şimdi özellikle bugünkü değerlendirmelerini destekleyecek yerleri öne çıkarmaya çalışmaları, Konferanstaki gerçek durumu çarpıtmaya yönelik bir tavırdır.

Bir de düşülen not üzerine bir-iki söz etmek gerek:

Kardeşler "not"larında: "Biz bu eleştirinin 'rapor' ile birlikte devrimci kamuoyuna sunulmasını gayet tabii buluyoruz" diyorlar.

Biz bu raporu, eleştiriyi, bizim tavrımızı, bizim öncelikle ulaştığımız Türkçe konuşan-okuyan-yazan kamuoyuna sunduk! Görevimizi yerine getirdik. Kardeşlerin eleştirilerini çevirip cevabı ile birlikte yayınladık. Şimdi, kardeşlerin kendi çalışma alanlarında(!) Almanca okuyan-yazan-konuşan devrimci kamuoyu içinde - iç organla sınırlı değil - aynı görevi yapmalarını talep ediyoruz!

Bu açık isteği "gayet tabii buluyoruz"!!!!

Mart başı 1983

C) BREJNEV'İN BONN ZİYARETİ SIRASINDAKİ "YEŞİLLER"İN YÜRÜYÜŞÜ ÖNCESİNDE VE SIRASINDA A T İ F 'İN TAVRINA İLİŞKİN OLARAK BOLŞEVİK PARTİZAN'A (YA DA ATİF İÇİNDEKİ ÇALIŞMASINA) ELEŞTİRİ

1) Brejnev'in Bonn ziyareti dolayısıyla düzenlenecek yürüyüş meselesi üzerine görüşmelerin seyri içinde —ve daha sonra yürüyüş sırasında da— EMPERYALİZM TARAFTARI GÜÇLERE KARŞI; son sıralarda, henüz onların eski pasifist-emperyalist-tarafsız teranelerine iltihak etmemiş olan demokrat, anti-emperyalist ve anti faşist güçleri etki altına alma, onlarla sağlam ilişkiler kurma çabalarını arttıran bu güçlere karşı MÜCADELE YÜRÜTME görevi ihmal edildi ya da hiç ele alınmadı. Kendi, Batı Alman emperyalizminin, diğer emperyalistlere karşı rekabetini giderek güçlü bir şekilde destekleyen sağ oportünizm yayılmaktadır. KABD'deki, KPD(ML'siz)'deki son gelişmelere bakmak yeter, KBW' dekilerden sözetmeye bile gerek yok.

EĞER BP/ATİF, sağ-oportünistliklerinde yüz kere aşırı olan diğer oportünistlerin varlıklarından ötürü, KENDİSİNİN BAŞINDAN İTİBAREN SAĞ-OPORTÜNİZMİN BÖYLESİ AKIMLARINA KARŞI BELLİ DERECEDE BAĞIŞIKLIK KAZANDIĞINDAN YOLA ÇIKIYORSA, BU AĞIR BİR HATADIR — sağ oportünizm bir o kadar kolaylıkla küçücük dozajlarla içeri sızabilir.

Bazı örnekler: Yürüyüş görüşmelerinde, "YEŞİLLER"İN OLMADIĞI VE ONLARA KARŞI DEĞİL, mutlaka onlarla birlikte yürüyüş yapmak isteyenlerin ELEBAŞILIĞINI YAPANLARIN KİMLER olduğu açıkça ortaya çıkmış olmasına rağmen (Bunlar görüşlerini açıklıkla belirtmiş olan Heuzeroth, Partizan —ki ona karşı mücadele etmek tam da ATİF ve Bolşevik Partizan için bir şeref ve acil bir görevdi /Bu, (ATİF/BP açısından —ÇN) kendi taraftarlarına, tesadüfen BP/ATİF'de kalmadıklarını, PARTİZAN'IN GİTTİKÇE SAĞA, "YEŞİLLER"E DOĞRU YOL ALMASININ SİYASAL NEDENLERİ olduğunu anlatmak için kaçırılmaz bir fırsattı. Fakat geriye sadece ATİF ve ATİF e.V. arasında şöyle böyle anlaşılan ya da hiç anlaşılmayan FARK kaldı./— ve sözünü bile etmeye gerek olmayan Devrimci Halkın Birliği idi);

Oportünist gözdağı verme ve yumuşatma çabalarına KARŞI BİR CEPHE kurma ve bu suretle sallanan güçleri kazanma görevi GDS ve Peykar tarafından da açık bir şekilde ortaya konmasına rağmen (Burada herşeyden önce, Bonn'daki yürüyüşle ilgili olarak saflarında farklı değerlendirmeler olan ve işin başında açıkça "Yeşiller"in yürüyüşüne katılmayı savunmayan GUAfS'ı düşünmek gerekli);

Ayrıca, GDS temsilcisinin ATİF temsilcisini Peykar'lı devrimci-Marksist-Leninist güçlerle dayanışma içinde tavır alması için uyarmış olmasına rağmen;

Hem ATİF'in, hem de BP'ın yürüyüşe katılımı ortaya çıktı.

Bu, görüşmeler çerçevesinde kendini gösteren oportünizmi teşhir etmek isteyenlere KARŞI, yani bizim temsilcimize ve Peykar'a da karşı (Onlar da sonuçta maalesef "yumuşadılar") atılmış olan tamamiyle bilinçli bir adımdı. Ve bu, tam da oportünistlerin ve sallananların sekterizme karşı açıktan mücadele yürüttükleri bir durumda yapıldı. Böylece ATİF'in tavrı, GERÇEKTE SEKTERİZM SAVI ÖNÜNDE BOYUN EĞMEK OLDU.

ATİF, "kendi yürüyüşümüze" evet mi hayır mı konusunda cephe değiştirmesini, hangi savlarla haklı çıkarıyor?

BİRİNCİ SAV: DEVRİMCİ BLOK

Eğer bu adlandırma yalnızca bu bloka katılan bütün örgütleri "devrimci" olarak nitelemek için yapılmıyorsa, o zaman bu adlandırma YÜRÜYÜŞÜN GERİ KALAN KISMINA KARŞI BERRAK BİR MUHALEFETİ de içerir. Bu adlandırma

herşeyden önce 1 Mayıs yürüyüşlerinde, bu yürüyüşleri DÜZENLEYENLERE KARŞI, sendika ağalarına karşı NASIL MÜCADELE EDİLMESİ gerektiği ile bağıntılı olarak bu son anlamı kazandı.

Sadece siyasal budalalar, bu devrimci muhalefetin, yürüyüşü düzenleyenlere karşı mücadelenin, kendiliğinden, salt (yürüyüşe) katılım sonucu ortaya çıkacağına inanırlar. Yürüyüşü düzenleyenlere karşı mücadelenin ÖRGÜTLENMESİ GEREKTİĞİ, devrimci bloka katılmak isteyen örgütlerle sözleşmeler ve görüşmeler sürdürülmesi gerektiği, vb. açıktı ve bugün de açıktır. "Yeşiller"in yürüyüşüne katılmayı eleştirenlerin "sekterlikleri" gerçekten ciddi bir şekilde ispatlanacaksa, o zaman, en azından "Yeşiller"in yürüyüşüne katılma konusunda faydacı gerekçeler getiren ama bunun dışında onların emperyalizm yanlısı bir güç olduğu şeklindeki içeriksel değerlendirmeyle hemfikir olan örgütler, yani tam da ATİF, bunu "DEVRİMCİ BLOK" ARACI İLE "YEŞİLLERE karşı (devrimci blokun —ÇN) örgütlenmesi, uygun propaganda, vs. ile açıkça devrimci bir mücadele yürüterek kanıtlamalıydı.

Burjuva gazetecilerin de "Kahrolsun Batı Alman emperyalizmi" pankartını kaydetmiş oldukları gibi, devrimci muhalefetin, ATİF ve BP'ın pankartlarıyla dikkat çektiği savı, yukarıdaki ilişki içinde ikna edici değildir. Biz tabii ki devrimci pankart ve sloganlara karşı değiliz. Bunlar, özellikle, tümüyle pasifizmin etkisinde olan bir yürüyüşte, tek ümit ışığını oluşturmaları açısından, mutlaka önemlidirler. AMA HERŞEY BUNUNLA BİTMEMEKTEDİR!

ATİF'in, devrimci muhalefetini yalnız başına pankartlarla ispatlayamayacağı kesindir. Ne "Yeşiller"e karşı devrimci muhalefeti vurgulayan ve onlara karşı mücadele etmenin bir görev olduğunu belirten bir ATİF bildirisinin çıkarılmamış olması, ne de "devrimci blok"un varlığının bir kanıtı olarak gösterilen "platform"un geniş çapta dağıtılmamış olması, bizim bu sava karşı eleştirimizi desteklemektedir.

GERÇEKTE BÖYLE BİR "DEVRİMCİ BLOK" YOKTU!!

Bunun yerine, "Üç dünya teoricileri" dahil, "Yeşiller"in arkasında bir kuyruk oluşturan, onların körbarsağı şeklinde, her türden örgütten oluşan renkli bir karışım vardı. Bu şartlarda, "Kahrolsun Batı Alman emperyalizmi" sloganının burjuva gazetelerinde yer almasını, belki de daha çok tuhaf şeylere merak duyan ve sezme yetenekleri sayesinde "tuhaf birşey" bulan gazetecilerin orada bulunmaları olarak değerlendirmek gerek. DEVRİMCİLERİN BLOKUNDA, GERÇEKTEN DE YALNIZCA PLATFORMA KATILANLARIN BİRLİKTE YÜRÜDÜKLERİNE HİÇKİMSE EN AZINDAN KAFA BİLE YORMADI. Böylelikle, iddiamızın, yani "devrimci blok" sloganının boş bir laf olduğu, onun gerektirdiği eylemlerin kesinlikle yapılmadığı iddiamızın altı bir kez daha çizildi.

İKİNCİ SAV: Taktik sorunu nasıl ele alınacak: ilkelere bağlı bir şekilde mi, yoksa ilkelerden kopuk mu?

ATİF'in, daha doğrusu ATİF temsilcisinin diğer savı, bir yürüyüşe nasıl katılacağımız , bir yürüyüşü nasıl örgütleyip gerçekleştireceğimiz meselesinin taktik bir sorun olduğu idi. Bu sav çok çürüktür ve oldukça yaygın bir kötü alışkanlığın ifadesidir: Stratejik sorunlar ciddiye alınmalıdır, program sorunları öncelikle ciddiye alınmalıdır. Fakat taktik sorunlar, insanın bazen şöyle, bazen de böyle cevaplandırabileceği sorunlardır. Eğer sadece içerik devrimciyse, pratiğin kendisi önemlidir ve doğrudur, biçim tali bir rol oynar ya da hatta hemen hemen hiçbir rol oynamaz, vs. vs.

Bu tamamiyle faydacı, ilkel, günlük (handwerklerische) mücadelede kendiliğindenliğe kapı açan bir savdır.

LENİN, DEVRİMCİ BİR POLİTİKANIN HAYATA GEÇİRİLMESİNİ MÜMKÜN KILAN VE BUNU GARANTİLEYEN, İLKELERE BAĞLI BİR TAKTİK İÇİN SÜREKLİ MÜCADELE YÜRÜTMÜŞTÜR. Bunun tersine, taktik sorununda ilkesiz bir tavır, oportünistlerin emperyalist yanlısı politikalarının işinin kolaylaşacağını, bunlara karşı mücadelenin sınırlanacağını ve hatta imkânsızlaşacağını göstermektedir. Buna karşılık, ilkeli bir taktik, —ödünler verilmesine karşın— DEVRİMCİ POLİTİKANIN PROPAGANDASINI mümkün kılar, hattâ oportünizme darbe indirmenin çok önemli bir aracıdır.

İşte biz bu yüzden, belli bir durumda belli bir taktiğin içeriğini en ince noktasına değin tartışmaya kesinlikle hazırız. Eğer insan belli bir politikanın içerikle ilgili görevlerini ciddiye alıyorsa, bu zorunludur, çünkü ciddiyet sonuçta, bu politikanın hayata geçirilmesinde en ince noktalara kadar kafa yorulursa doğrulanır.

ATİF temsilcisinin gerçekte görüşmeler sırasında uyguladığı "taktiği" belirleyen, kendi ilkelere bağlılığı sayesinde, yalpalayanları kendi tarafına kazanmak değil, oportünistlerin ve yalpalayanların baskısı karşısında teslim olmak idi.

Yürüyüş öncesindeki görüşmelerle ilgili olarak ilkelere bağlı taktiğin görevlerinden biri, oportünistleri, hangi tarafta yer alacakları; "yeşiller"in emperyalist yanlısı güçleri yanında mı, yoksa anti-emperyalistlerin ve devrimcilerin yanında mı yer alacakları konusunda karar vermeye zorlamak idi. Böylece örneğin Partizan oportünistleri oldukça darlarda kalacaklardı. Onların oportünist niteliği, ilkelere bağlı bir taktikle teşhir edilebilecekti.

2) Demokratik, anti-faşist ve anti-emperyalist harekette Marksist-Leninistlerin görevleri nelerdir?

Devrimciler ile emperyalist yanlıları arasındaki farkı dürüst anti-emperyalistlerin ve anti-faşistlerin belli ölçüde KENDİLİKLERİNDEN kavradıkları şeklindeki bütün düşünceler yanlıştır. Anti-emperyalist hareket içinde oportünizme karşı sürekli mücadele yürütmek, yani anti-emperyalistler ve anti-faşistler için henüz berrak olmayan görevleri ele almak, Marksist-Leninistlerin bu şekildeki mücadelesiyle anti-emperyalistlerin ve anti-faşistlerin bilincini yükseltmek, böylece anti-emperyalist ve anti-faşist mücadeleyi yürütmede neden Marksist-Leninist bir önder gücün büyük, hatta belirleyici öneme sahip olduğunu onlara kavratmak, Marksist-Leninistlerin herşeyden önce ele almaları gereken bir görevdir. Oportünizmin her bakımdan teşhiri, Marksist-Leninistlerin, gerçekten dürüst anti-emperyalistler ve anti-faşistler içindeki rolünü güçlendirir.

YANLIŞ ANLAŞILMIŞ BİR "PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASINDA, ÇALIŞMANIN İÇE DÖNÜKLÜĞÜ"NE KARŞI !

BOLŞEVİK PARTİZAN'IN YENİ BAŞLANGICI, ATİF İÇİNDE DE HİSSEDİLMELİDİR !

Son zamanlarda, çeşitli noktalar vesilesiyle ne yazık ki ATİF'i eleştirmek zorunda kaldık. (Savaşa karşı bildiri, (12 Eylül bildirisinde — ÇN) Türkiye'de demokratik halk devriminin propagandasının yapılmaması, "Anti-Brejnev" hikâyesi ve İran yürüyüşünde anti-emperyalist propagandanın eksikliği)

Partizancıların "ATİF e.V.)'sının, bu bakımdan, BP'nin desteklediği ATİF'den "daha solcu" gözükmemesini, yalnızca Partizan'da gayet çabuk gelişen oportünizme borçluyuz.

Görüşümüze göre, ATİF içindeki ideolojik önder güç olarak öncelikle Bolşevik Partizan'ın sorumlu olduğu, ATİF'deki sağ oportünizm nasıl açıklanabilir?

TKP/ML'in bölünmesinden sonra Partizan'la yapılan polemiğin bir noktasını, parti inşasının iki aşaması oluşturuyordu. Bu polemik içinde Bolşevik Partizan tamamiyle haklı olarak, parti inşasının birinci aşamasındaki görevlerin açıklığa kavuşturulması için mücadele etmektedir. Bu görevler, tüm çalışmanın, partinin yaratılmasına uygun olarak ele alınması gerektiğini içerir. Bu çalışma, öncelikle, eskiden olduğundan daha fazla, Marksizm-Leninizm teorisinin eğitiminin yapılmasını; teori alanındaki çalışmaya çok daha fazla ağırlık verilmesini gerektirir. Marksist-Leninistler için, ağırlık noktasını, dışa dönük çalışma değil, içe dönük çalışma oluşturur. Ama buradan, Marksist-Leninistlerin anti-faşist ve anti-emperyalist çalışmaları için ne gibi sonuçlar çıkar? Bu çalışma paydos mu edilmelidir? BU, MESELENİN TAMAMİYLE YANLIŞ ANLAŞILMASI DEMEKTİR!

Hayır, sözkonusu olan, daha çok, anti-faşist ve anti-emperyalist çalışmanın, içe dönük çalışmanın güçlendirilmesine HİZMET ETMESİDİR.

Bizim bu konudaki görüşümüz nedir? Görüşümüzce, Bolşeviklerin yeni konumu, hiç şüphesiz, Marksist-Leninistlerin tamamiyle anti-emperyalist faaliyet içinde eriyip gitmeleri siyasetine son verilmesini gerekli kılar. Şüphesiz bu, kaçınılmaz olarak anti-emperyalist faaliyetin zayıflamasını beraberinde getirir. AMA ÖNCELİKLE, MARKSİST-LENİNİSTLERİN BUGÜNKÜ GÖREVLERİNE HİZMET ETMEYEN ANTİ-EMPERYALİST VE ANTİ-FAŞİST FAALİYETLERE SON VERİLMELİDİR; yani bu anti-emperyalist ve anti-faşist faaliyet daha çok denetlenmeli; tamamiyle bilinçli bir şekilde, bugün için henüz belirleyici olmayan belli alanlarla sınırlandırılmalı; anti-emperyalistler arasındaki en bilinçli unsurlar hedeflenmeli; anti-emperyalist ve anti-faşist faaliyet alanında Marksizm-Leninizmin fikirlerinin yaygınlaştırılması, Marksist-Leninist eğitim yapılması görevleri çok daha fazla propaganda edilmelidir. Dışa karşı, tam da oportünizme karşı mücadele görevi vurgulanmalıdır. Görüşümüze göre, BP, bir yanda Marksist-Leninistler ile diğer yanda anti-emperyalistler ve anti-faşistler arasındaki farkın da bilince çıkarılması için, bildiriler, vs. ile ATİF'den ayrı hareket edip etmeyeceği ve ne zaman hareket edeceği sorununu tartışmalıdır. PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASINDA, DIŞA DÖNÜK ÇALIŞMA, İÇE DÖNÜK ÇALIŞMAYA HİZMET ETMELİDİR. Bolşeviklerden talebimiz budur. Yani şöyle bir iş bölümünün ortaya çıkmasına kesinlikle izin verilmemelidir: BP'daki Marksist-Leninistler içe dönük çalışmayla uğraşıyorlar. Anti-emperyalist faaliyeti ise, içinde anti-emperyalistlerin bulunduğu ATİF'e, onun kendi yönetimine bırakalım.

(GDS —ÇN) adına, re 16.12.1981

BREJNEV'İN ZİYARETİ DOLAYISIYLA "YEŞİLLER"İN YÜRÜYÜŞÜNE KATILMA HAKKINDA "TIK" S.11, s.6/7'DEKİ TARTIŞMANIN DEVAMI HAKKINDA

Ön açıklama:

Daha Brejnev'in ziyaretine karşı bir yürüyüşe katılmanın veya bir yürüyüş düzenlemenin hazırlıkları çerçevesinde, Batı Almanya'daki "yeşiller"in nasıl değerlendirildiği ve bu ilişkide "yeşiller"in bir yürüyüşüne katılıp katılınamayacağı sorusunun hangi rolü oynadığı üzerine ilkesel bir tartışmanın olduğu ortaya çıktı.

AKIMA KARŞI bu konudaki tavrını GDS Nr.27'de açıklamıştı; bu şimdi T I K S.11'de yayınlanmıştır. Bu çok önemli tartışmanın "ATİF'İN TAVRI" ve (TIK —çn) "YAZI KURULUNUN GÖRÜŞLERİ" adlı yazıların bir eleştirisiyle sürdürülmesi; bu arada şimdiye kadarki tartışmanın önemli ve ilkesel yanlarının üzerinde durulması ve tali ayrıntıların bir yana bırakılması görüşümüzce gereklidir.

Biz bu tartışmanın çeşitli nedenlerden dolayı önemli olduğu görüşündeyiz:

- Batı Almanya'da son dönemdeki bütün siyasi hareketlerde "yeşiller"in (veya "halk girişimleri"nin, "Alternatif Liste"lerin vs. —bunlarla "yeşiller" kavramının kapsamı içine giren, en azından ilk bakışta çevre koruyucuları olarak ortaya çıkmış olanlar arasında önemli farklılıklar yoktur) tavrı çok önemli bir rol oynamıştır: ister Batı Berlin'deki ev işgallerinde olsun, ister atom reaktörlerine karşı hareketin militan aşamasında (Brokdorf) olsun, ister Startbahn West'e karşı harekette olsun — her yerde "yeşiller" "sol" ve/veya eski SPD'liler, "demokratik şahsiyetler", vs. ile birlikte ya da onlardan bağımsız olarak, her zaman BU HAREKETLERİN İÇİNDEKİ MİLİTAN DEVRİMCİ AKIMLARA KARŞI ÇIKMIŞLARDIR! Bu bir olgudur. Yani, "yeşiller"e veya onlara benzeyen güçlere karşı gelindiğinde, bu olgunun nasıl hesaba katılması gerektiği sorunu çok önemlidir: Görüşümüze göre bu, öncelikle "yeşiller"in ideolojik-siyasal özü bütün çıplaklığıyla ortaya konarak yapılmalıdır; bu öz ise, görüşümüze göre, Brejnev'in ziyaretine karşı düzenlenen yürüyüşte de açıkça ortaya çıkan şeydir: ONLAR BATI ALMAN EMPERYALİZMİNİ DESTEKLEMEKTEDİRLER!
- Esas görevi, yerleşmiş partilerin "sol"unda, onların olmaması halinde devrimci görüşlere yönelme "tehlikesi olanları" toplamak olan "yeşiller"in niteliği konusunda şimdiye kadar ayrıntılı bir ideolojik-siyasi tartışma yürütülmemiş olması gerçeği karşısında, "yeşiller"in taraftarları arasında kuşkusuz kısmen kesinlikle antifaşist anti-emperyalist mücadeleye kazanılabilecek nispeten büyük sayıda dürüst güçler bulunmaktadır. Bu ilişkide tartışılması gereken soru şudur: YEŞİLLERİN NİTELİĞİ KONUSUNDA HAYAL BESLEYEN GÜÇLER NASIL KAZANILABİLİR? Görüşümüzce bu, sadece "yeşiller"in niteliğini teşhir etmek için keskin bir ideolojik mücadele yürüterek; bu mücadelede gerekli pratik sonuçları ilkelere bağlı kalarak çıkararak yapılabilir!

Şimdi ATİF'in tavrının ve T I K yazı kurulunun görüşlerinin eleştirisine geçelim.

1. "A T İ F'İN TAVRI"NA (Bkz. TIK, S.11, s.6/7) G D S 'İN ELEŞTİRİSİ

T A V I R, B E R R A K V E A Ç I K B İ R Ö Z E L E Ş T İ R İ Y E R İ N E, H A L A "Y E Ş İ L L E R" İ L E O R T A K Y Ü R Ü Y Ü Ş Ü S A V U N M A K T A D I R

Gerek ATİF'in ve gerek GDS'in taraftar ve sempatizanları ATİF'in tavrını okumuşlardır. ATİF'in; yürüyüşe katıldıkları için diğer örgütlerin yanısıra A T İ F 'i de eleştiren G D S 'in bakış açısı ile hem fikir mi olduğunu, yoksa G D S 'in bakış açısına karşı mı geldiğini saptayabilirler. (★)

Görüşümüze göre, ATİF'in tavrı bu konuda sadece açık bir yanıt vermekten kaçınmakla kalmamakta, bunun yanısıra çok önemli bir noktada GDS'in eleştirisini kabul etmemekte ve BUNU AÇIK VE BERRAK BİR ŞEKİLDE GDS'İN BAKIŞ AÇISI KARŞISINDA SALDIRGANCA SAVUNMAMAKTADIR!

Kısaca söylendiğinde, GDS'in bakış açısı şöyleydi ve şöyledir:

> "Bayraklarına açıkça emperyalist yanlısı bir propagandayı yazmış olan güçlerle ortak bir yürüyüş anlamına geleceğinden dolayı, GDS temsilcisi baştan itibaren "yeşiller"in yürüyüşüne **her** katılma **biçimini** reddetti." (Bkz. GDS, Nr.27, s.4 veya TIK, S.11, s.6)

ATİF'in (tavrında —çn) Brejnev'e karşı yapılan eylem birliği toplantılarının nasıl geçtiğinin evveliyatı ve seyri ayrıntılı bir şekilde anlatıldıktan sonra, ATİF'in veya onun temsilcisinin görüşmelerde ve yürüyüşte ne yanlışlar yaptığı konusunda açık bir tavır alınmamaktadır; tam tersine, ATİF'in davranışının nedenleri anlatılmaktadır. Aynı zamanda diğer örgütlerin her birinin görüşlerinin açıklanıyor ve eleştiriliyor olması ATİF'in tavrını daha karışık hale getirmektedir. Ancak sondan üçüncü paragrafta, görüşümüzce tavrın özü olarak şunlar söylenmektedir:

> "Pratik, yeşillerin yürüyüşüne karşı doğru tavrın şu olması gerektiğini göstermiştir (GDS temsilcisinin kanıtlarının bunun için yeterli olmadığı mı söylenmek isteniyor?): Yeşilleri emperyalist yanlısı olarak değerlendiren güçlerle (bu yürüyüşte) ortak hareket etmeli; yeşilleri teşhir eden (ve diğer oportünistleri de eleştiren) ortak bir bildiri çıkarmalı ve elimizde olan bütün araçları kullanarak doğru tavrın propagandasını yapmalıydık.
>
> Bu yürüyüş konusunda yapmış olduğumuz hata çok ağırdır. Çünkü bu yürüyüşte bizimle oportünist ve emperyalist yanlısı güçler arasında kesin bir ayrım çizgisi çekmedik. Oysa bu, her eylem birliğinde bizim için vazgeçilmeyecek bir önkoşul olmalıdır. Kendimizi oportünist ve emperyalist yanlısı güçlerden ideolojik siyasal olarak ayırabilmek için eylemde birliği ajitasyon ve propagandada serbestliği savunuyoruz. Bunun yapılmadığı bir eylem birliği bize yarar getirmez." (TIK 11, s.7, abç)

Yani ATİF'in özeleştirisi sadece ve sadece ajitasyon ve propaganda sorunu ile ilgilidir: O, yürüyüşe katılma sorunu ile ilgili değildir. Böylece, tam da propaganda ne kadar iyi olursa olsun, emperyalist yanlısı güçlerle ortak yürüyüş yapmama şeklindeki eleştirimizin özüne değinilmemektedir ("umgangen", 'kaçınılmaktadır' —çn). ATİF'in bu

---

(★) GDS Info 11/81'de, s.46'dan itibaren yürüyüşün seyri hakkında iki rapor ve görüşmeler hakkında bir rapor yayınlanmıştır; (sorunların —çn) daha iyi anlaşılması için bu raporlara başvurulmalıdır.GDS yazı kurulu adına kaleme alınmış olan, Bolşevik Partizan'ın veya yürüyüşteki tavrından dolayı ATİF'in eleştirisi, GDS Info 12/81'de yayınlanmıştır. (Bu eleştiriyi kaleme alan re'nin özeleştirisi bu Info s.11'de yer almaktadır.)

konudaki tavrında, hattâ, bu emperyalist yanlısı güçlerin, olası bir eylem birliğinin muhtemel konusu olup olamayacağı noktası muğlak bırakılmaktadır. Emperyalist yanlısı güçlerin bir yürüyüşüne katılmak, bu yürüyüşü güçlendirmek anlamına gelir!! (Sorunun —çn) özü budur. Yeterli ATİF'linin seferber edilememiş olmasının kötü olduğu şeklindeki ATİF'in kanıtı bu ilişkide hiç de ikna edici değildir. Katılanların sayısı sayesinde "yeşiller"in emperyalist yanlısı bir yürüyüşünün devrimci bir yürüyüşe çevrilebileceğine mi inanmaktadır ATİF ya da onun başkanı?

Emperyalist yanlısı güçlerin birçok samimi insanı aldatan yürüyüşlerinde (Bonn'daki barış yürüyüşü hatırlansın) devrimci bir propagandanın yapılması şüphesiz mümkündür, hatta görevdir de. Ama bu, katılma sorunu değildir; eylem birliği yapmak için neden hiç değildir.

Sorunun özü şuydu ve şudur: YEŞİLLERİN YÜRÜYÜŞÜNE KARŞI AYRI DEVRİMCİ BİR YÜRÜYÜŞ ÖRGÜTLENMELİ MİYDİ? Devrimci propaganda yapılacak da olsa, halâ yeşillerle ortak yürünmesini savunmasına —başka bir deyişle, GDS'in bu konudaki bakış açısına karşı olmasına— rağmen,ATİF'in tavrı buna karşı çürütülemez hiçbir kanıt göstermemiştir.

B A Ş K A E L E Ş T İ R İ N O K T A L A R I

Görüşümüzce ATİF'in tavrında yukardakilerin dışında eleştirilecek birkaç nokta daha bulunmaktadır:

1) "Bunun üzerine biz, bunun bizim için taktik bir sorun olduğundan dolayı yeşillerin yürüyüşüne bağımsız bir blok olarak katılacağımız görüşünü (savunduk)" (TIK 11, s.6)

Bu formülasyon, sözkonusu olan şeyin aslında taktik bir sorun değil de stratejik bir sorun olduğunu mu anlatmak istiyor? Herhalde değil. Tersine, burada, taktik sorunların i l k e s e l öneme sahip olmadıkları şeklindeki görüş kendini çok açık bir şekilde göstermektedir. Buna enerjik bir şekilde karşı çıkılması gerekmektedir. Bu, ne yazık ki çok yaygın olan, taktik sorunlarda f a y d a c ı bir görüştür. "Yeşiller"in yürüyüşüne katılmak taktik bir sorun olarak ele alındığı zaman, bu, görüşümüze göre, emperyalist yanlısı güçler karşısında Marksist-Leninistlerin —doğal olarak çoğunlukla somut koşullar tarafından belirlenen— kesinlikle ilkelere bağlı bir tavır almalarını gerekli kılar. (Bunun için GDS Info 12/81, s.44/45'teki ayrıntılı eleştirimize bakınız) (Sözkonusu eleştiri "Brejnev'in Bonn ziyareti ... Bolşevik Partizan'a (ya da İF içindeki çalışmasına) eleştiri"nin "İkinci sav: ..." ile ilgili bölümüdür. —çn)

2) "Yürüyüşün hazırlığında baştan itibaren GUAfS'ın önderliğini kabul etmiştik...
Oysa bu yaklaşım yanlıştı...
Aslında ... ilk başta eylem birliği toplantılarında GUAfS ve diğer örgütleri tavır takınmaya zorlamak mümkündü.
...
Yeşillerin yürüyüşüne katılmayı savunmuş olmamızdan dolayı, doğru görüşleri savunan GDS ve Peykar'ı yalnız bıraktık ve GUAfS ve diğer örgütleri kendi görüşlerini değiştirmeye zorlamadık." (TIK 11, s.6/7, abç)

Görüşümüze göre, tavrın bu pasajında, GUAfS'a ve bir bütün olarak eylembirliği çerçevesi içindeki diğer grup ve örgütlere karşı yanlış bir tavır kendini göstermektedir. Belirli bir konuda yapılan bir eylembirliğinde —örneğin Brejnev'in ziyaretinde sovyet askerlerinin Afganistan'ı işgal etmelerine karşı olduğu gibi— ilk başta bir örgütün insiyatifinin ve önderliğinin kabul edilmesi, görüşümüze göre kesinlikle düşünülebilir birşeydir; proleter enternasyonalisti bir

tavır bunu gerektirir. Bununla birlikte bu, hiçbir zaman bu örgüte karşı ilkesizliği beraberinde getirmez. Doğaldır ki, eylem birliği - nin konusundan dolayı bir örgütün belirli bir önder rol oynadığı zaman da, bu eylem birliği çerçevesinde neyi destekledikleri konusunda her örgütün kendisi sorumluluk taşır. Nasıl yönetici bir örgüt diğer örgütleri herhangi bir şeye zorlayamazsa —GUAfS gerçekten de böyle birşeyi hiçbir zaman yapmamıştır— aynı şekilde oportünizme ve/veya oportünist eğilimlere karşı mücadele içinde, eylem birliği çerçevesi içindeki diğer örgütleri herhangi birşeye zorlamak da diğer örgütlerin görevi olamaz!

ATİF'in tavrında, GUAfS'ın zorlanmasından iki kez sözedilmesi, ideolojik mücadele konusunda nasıl bir anlayışın varolduğunu göstermekte dir. Eylem birliklerinde bu yönde her eğilimin —bu ATİF'in tavrında da olsa— protesto edilmesi gereklidir.

2. T I K "YAZI KURULUNUN GÖRÜŞLERİ"NE (bkz. TIK 11, s.7) G D S 'İN ELEŞTİRİSİ

T I K "Yazı kurulunun görüşleri" birinci olarak şöyle dendiği yerde ATİF'in tavrındaki aynı tavrı içermektedir:

> "Devrimci blok olarak anti-Brejnev yürüyüşüne katılmanın ilkesel olarak reddedilmesi görüşümüzce aynı şekilde doğru değildir. Bunun la birlikte, GUAfS, Wahrheit/Siegen gibi örgütlerin "devrimci blok" tan, ne pratik olarak ne de siyasi olarak yeşillerin yürüyüşüne MU HALEFETİ anlamadıkları açıktı. (Sorunun —çn) püf noktası burada yatmaktadır." (TIK 11, s.7)

(Yazısının —çn) başında T I K yazı kurulu, yukarıdakinin tersine, GDS'in görüşünü "esas olarak" doğru bulduğunu açıklıyor. Ne yazık ki buna karşı çıkmamız gerekmektedir. Çünkü esas olarak "yeşiller"in yü yürüyüşe katılma olanağı sorununda GDS başka bir görüş savunmuştur. Biz katılmayı devrimci blokun niteliğine bağımlı kılmadık; tam tersi ne, biz bundan bağımsız olarak, bu emperyalist yanlısı yürüyüşe ka - tılmayı ilkesizlik olarak reddettik. Görüşümüze göre, ayrıca bu iliş kide GUAfS'ın bir bütün olarak Wahrheit/Siegen ile aynı düzeyde ele alınması, GUAfS'a çamur atmak demektir; başka bir deyişle, biz ta baştan beri GUAfS temsilcisinin görüşmelerdeki tavrını GUAfS'ın tümü ile eşitlemiyoruz; GUAfS'ın tümüne (aldığımız —çn) bu doğru tavır, GDS'in GUAfS üyelerine yönelik açık mektubunun birçok GUAfS üyesi ta rafından onaylanmasına yolaçmıştır.

T I K "Yazı kurulunun görüşleri"nde devamla şöyle denmektedir:

> "GDS ve Anti-Emperyalist Komite'nin kendi tavırları ile yeşillerin bir yürüyüşüne katılmayı ilkesel olarak reddettikleri, tartışmalarda bir karşıt kanıt olarak ortaya sürüldü. Biz onların görüşlerini bu şekilde kavramıyoruz; okur bu konuda kendisini bilgilendirebi - lir. Görüşümüzce, tüm tartışma boyunca sözkonusu olan şey, "yeşiller"in bu programatik temelleriyle bu yürüyüşe katılıp katılınamayacağı idi. Başka bir durumda "yeşiller"in yürüyüşüne — onları eleştirmekle birlikte— katılmak kesinlikle meşru olabilir." (ay, abç)

Bu pasajı da eleştirmemiz gerekmektedir. Son cümlenin, başka koşul - lar altında "yeşiller"in anti-Brejnev yürüyüşüne katılmayı mümkün ha le getirmeye bir geçiş olmasını biryana bıraksak bile, görüşümüze göre burada bir bütün olarak dikkatler çok genel sorunlara çekilmekte; "yeşiller"e karşı bir mücadelenin somut olarak zayıflatılmasına yolaçmaktadır.

"Yeşiller"in bir yürüyüşüne katılmanın her koşul altında ve her durumda reddedilmesi gerektiği şeklindeki bir görüşü GDS şüphesiz hiç bir zaman savunmamıştır. Ama GDS'in bu görüşü savunduğu şeklindeki böyle bir suçlamaya karşı nasıl davranılmalıdır? Görüşümüze göre, iyi niyetle de yapılmış olsa bile, kesinlikle TIK yazı kurulunun yaptığı gibi değil.

"Yeşiller"in bir yürüyüşüne istisnai bir katılmanın belki gözardı edilebileceği şeklindeki bir tehlikenin var olduğu bir durumda mı yaşıyoruz bugün? Bu, k e s i n l i k l e gündemde olmayan, çok özel koşullar altında (gerçekleştirilebilecek olan —çn) bir teorik olasılığın yarar getirmeyen bir açıklaması değil midir? GDS her koşul altında ve her durumda "yeşiller"in herhangi bir yürüyüşüne katılmayı reddediyor türünden suçlamalar, görüşümüzce, "yeşiller"in yürüyüşüne bugünkü koşullar altında katılmayı haklı göstermek için girişilen acınacak bir çabadan başka birşey değildir. Eğer somut bir durumda Batı Alman emperyalizmine ve oportünizme karşı mücadeleyi zayıflatmaya yarıyorsa, o zaman dikkatlerimizi soyut sorunların açıklanması üzerinde yoğunlaştırmamalıyız.

Bugün Batı Almanya'da "yeşiller"in gerçek niteliğini teşhir eden bir mücadelenin yürütülmesi çok önemlidir. Bugün, anti-emperyalist cephede "yeşiller"e karşı varolan uzlaşmacı eğilimlere de karşı mücadele etmek önemlidir. Bu ilişki içinde, Brejnev yürüyüşü hakkındaki eylem birliğinde b u n u n sözkonusu olduğunu söylüyoruz. "Yeşiller"in emperyalist yanlısı niteliğinin sadece anti-Brejnev yürüyüşüne bağlı olarak tartışıldığı izlenimi yaratıldığı için, görüşümüze göre, TIK yazı kurulunun görüşlerinde, eylem birliği çerçevesindeki tartışmanın önemi izin verilemez bir şekilde daraltılmaktadır. Ama aslında sözkonusu olan şey "yeşiller"in bir "emperyalist yanlısı ufak hatası" değil, onların ç o k t i p i k bir t a v r ı d ı r. GDS temsilcisi de görüşmelerde bunu vurgulamıştır. "Yeşiller"in "kurtarılamaya cağı"; orada hiçbir şeyin "dönüştürülemeyeceği"; tam tersine onların devleti ayakta tutan bir güç görevini görmek amacıyla yaratıldıkları, "yeşiller"in niteliğini teşhir etmek için yürütülen polemikte de her zaman gerçekten açıklığa kavuşturulmalıdır. Bundan dolayı onların şimdiye kadarki siyasetlerinin tümü raslantı değildir. Bundan dolayı onların gelecekteki siyasetleri, Brejnev'in Bonn ziyaretinde olanlardan farklı olmayacaktır: Batı Alman emperyalizminin çıkarlarının savunulması. Bu, her durumda tekrar tekrar ortaya konmalıdır. Ama "bu sefer gerçi emperyalist yanlısı oldukları ortaya çıktı, ama bakalım belki gelecek sefer ilerici olurlar" izlenimi yaratmak için değil; tam tersine, somut olaylardan, "yeşiller"in somut olayların sadece doğruladığı gerçek niteliklerini ortaya çıkarmak için yararlanılmalıdır. Bundan başka herşey, sadece hayâl yaymak olur.

TIK yazı kurulunun, "yeşiller"in yürüyüşüne katılmanın mümkün olacağı bir "başka durum" spekülasyonu bu anlamda görüşümüze göre tehlikelidir. Çünkü o, "yeşiller" konusundaki aldatıcı ümitlere karşı mücadele etmemekte, tam tersine onları desteklemektedir.

GDS Mart 1982

YEŞİLLERİN YÜRÜYÜŞÜNE KATILMA İLE İLGİLİ POLEMİK ÜZERİNE

Kardeş örgütlerle, özellikle GDS'le aramızda bütün çalışmamız içinde ilk defa oldukça derin ve çözülmeyen çelişmeler (bize başlangıçta çözülmüş gibi görünüyordu!), Brejnev'in Bonn'u ziyareti sırasında 22 Kasım 1981'de Yeşiller tarafından düzenlenen yürüyüş konusunda çıktı.

Yürüyüşe bizim de içinde çalışma yaptığımız ATİF,"DHB, Fight Back, sahte ATİF ve GUAfS ve Peykar sempatizanları" ile birlikte, "devrimci blok" adı altında, yürüyüşü düzenleyen Yeşillerden ayrı bir platformla katıldı. (Bu platform, eylembirliği toplantılarına katılan GDS tarafından da doğru bulunan bir platformdu.)

Yürüyüş hakkında ilk tavır, haber olarak Mü. sayı 63'te çıktı. Bu kısa haberde eylembirliği konusunda çıkan çelişmeler hakkında bilgi verilmiyor, tavır takınılmıyordu.

Mü. sayı 64'te "Brejnev nasıl karşılandı?" başlıklı bir yazı ile, ATİF YK adına başkan imzalı bir yazı ile bu tavır düzeltildi. Eylembirliği toplantıları, eylemin hazırlığı sırasında ortaya çıkan çelişmeler üzerine bilgi verildi; ve bu yürüyüşe katıldığımız biçimde katılmanın yanlış olduğu şeklinde tavır takınıldı.

Mü. sayı 65'te ise, GDS'in "Dost anti-emperyalist örgütlere gerekli bir eleştiri" başlıklı eleştirisi olduğu gibi yayınlandı.

Aynı eleştiri yazısı TiK adlı Almanca yayın organında da yayınlandı. Orada da Almanca konuşan kamuoyu önünde TiK yazı kurulu adına tavır takınıldı.

Biz TKP/ML(B) olarak bu konuda takındığımız son tavrı tez halinde şöyle ifade ettik:

> "Bu konuda çok kısa söylenirse; biz sizin belli bir eylem biçimini kökten reddeden; bunu adeta ilke haline getiren tavrınızı bir sapma olarak değerlendiriyoruz.
>
> Yeşillerin yürüyüşüne bizim yaptığımız şekilde katılmış olmayı yanlış görüyoruz. Doğru tavır, a) önce kendi yürüyüşümüzü yapmak için ısrar etmekti b) özellikle GUAfS'ı ikna etmek mümkün olmaz ise ;kendini Yeşillerden de ayıran devrimci bir platform temelinde devrimci blok kurmaya çalışmaktı c) bu blok mutlaka ve yalnızca devrimci platformu imzalayanlardan oluşmalı idi d) ve biz mutlaka ayrı bir bildiri çıkararak tüm oportünistleri revizyonistleri teşhir etmeli ve bu arada neden ayrı yürüyüş yapmadığımızı da (yaptığımızın bu anlamda kendi devrimci yürüyüşümüz olduğunu; bu yürüyüşün Yeşillere karşı da bir eylem olduğunu) açıklamalı idik.
>
> Bu konuda yazılarınız konusunda daha geniş tavrımızı daha sonra koyacağız."

Şimdi GDS'in şimdiye kadar detaylı cevap vermediğimiz yazılarına tavır takınalım:

GDS'İN "BOLŞEVİK PARTİZAN'A (YA DA ONUN ATİF İÇİNDEKİ ÇALIŞMASINA) ATİF'İN BREJNEV'İN BONN ZİYARETİ SIRASINDA YEŞİLLERİN YAPTIĞI YÜRÜYÜŞ ÖNCESİNDEKİ VE SIRASINDAKİ TAVRI HAKKINDA ELEŞTİRİ" BAŞLIKLI YAZISI ÜZERİNE

1. GDS'in birinci temel eleştirisi şu:

> "BP ve ATİF eğer, sağ oportünizmin böylesi akımlarına karşı en baştan şerbetli ("gefeit": bunlardan arınmış, bunlara karşı sağlam, vs. — ÇN) olduğundan yola çıkarsa - tam da sağ oportünizmlerinde yüz kere daha aşırı olan başka oportünistler olduğu için - bu büyük bir hatadır ve sağ oportünizm küçük küçük dozlarda o derece kolaylıkla sızabilir."

Şimdi burada söylenenlerden önce ATİF'in "böylesi oportünist akımlara karşı şerbetli "olduğundan yola çıktığı, ya da öyle düşündüğü, vs. tezi yanlıştır. İspatlanacak bir tez değildir.

İkincisi, eleştiri getiren yazar burada sorunu öyle muğlak koymuştur ki, istediğiniz sonuca varmak mümkündür. Burada söylenenlerden rahatlıkla ATİF'in oportünist olduğu sonucuna varabilirsiniz. Çünkü bu açıkça söylenmektedir. "Sağ oportünizmlerinde yüz kere daha aşırı b a ş k a oportünistler olduğu için" dendiğinde, açık bir biçimde ATİF'in de oportünist olduğu söylenmektedir.

Ama ATİF'in oportünist olmadığı da çıkabilir söylenenlerden. Çünkü ATİF oportünist ilan edildikten iki satır sonra; sağ oportünizmin küçük küçük dozlarda sızmasından söz ediliyor! Dükkanda her mal mevcut. Beğenen beğendiğini alabilir. Bu tavır kuşkusuz Marksist-Leninist eleştiri tavrı değildir. Oportünist bir tavırdır.

GDS adına eleştiriyi getiren, daha sonra bu tezini ispatlamak için kanıtlar getiriyor.

1. Kanıt: Yeşillersiz ve Yeşillere karşı yürümeye karşı olanların başını çekenlerin oportünistler olduğu açıktı.

Bu kanıt çok tehlikeli bir 'kanıt'tır, çünkü tartışmayı savunulan düşüncenin yanlışlığı/doğruluğundan çok, o düşünceyi kimin savunduğu noktasına çekmektedir. Tabii ki eğer oportünistler bir düşünceyi savunuyorlar ve bunda ısrar ediyorlarsa, komünistler bu düşünce hakkında karar verirken çok dikkatlı davranmalıdırlar. Ama en baştan soruna "Bu düşünceyi oportünistler savunduğuna göre, yanlıştır" şeklinde yaklaşmak yanlıştır.

Bu kanıtı getirirken yazar bir de şunları söylüyor:

> "Aslında tam da, kendi taraftarlarına onların tesadüfen BP/ATİF'de olmadıklarını; siyasette bunun için iyi sebepler olduğunu, çünkü Partizan'ın hep daha sağa, yeşillere kaydığını göstermek için bulunmaz fırsattı."

Burada yazarın BP saflarında kalan sempatizanlara nasıl yaklaştığı çok açık bir biçimde görülmektedir. Onun için bu paragraf önemlidir. GDS adına bu yazıyı yazan kişiye göre - ve tabii bunu yorumsuz-eleştirisiz basan GDS'e göre -, aslında BP'de kalanlar "siyasi bir tercih" yapmamışlardır! Onlar tesadüfen BP'dedirler! Onların tesadüfen BP'de kalmamış olduğunu, "siyasette iyi sebepler olduğunu göstermek" için bulunmaz fırsat kaçırılmıştır! İşte bu burnu büyük küçük-burjuvaların karşısındakini aşağılayan, küçük gören tavrının bir örneğidir. Bizim sempatizanlarımız belki GDS'li yazar kadar çok kitap okumamıştır, belki onun kadar "teorik bilgi"ye sahip değildir, ama yine de bir bölünmede tesadüfen o ya da bu yanda kalmayacak bilince sahiptir! Bu terbiyesizce burnu büyük tavır, kendini beğenmiş, şövenizme işaret eden bir tavırdır.

(GDS'li yazar bu yazıyı yazdıktan üç ay sonra, GDS Haberlerinde verilen bilgiye göre 21.3'te bu konuda özeleştiri yapmıştır. Yaptığı özeleştiri kendisinin Lenin'in ezen ulus komünistlerinin binlerce kere yapılan milli baskı nedeniyle, ezilen ulus komünistlerine karşı özel bir duyarlılık göstermesi talebini dikkate almadığını kabul eden bir özeleştiri.)

2. Kanıt: GDS ve Peykar'ın baştan itibaren oportünist sulandırma girişimlerine karşı cephe kurma önerisi vardı.

Bu kanıt doğru bir kanıttır. Doğru alternatif konmuş olmasına rağmen, ATİF temsilcisinin yanlışın yanında yer almış olması önemli bir hatadır.

3. Kanıt: GDS temsilcisi, ATİF temsilcisine Peykar'dan Marksist-Leninist güçlerle dayanışma göstermesini talep etmiştir.

Bu kanıt doğru bir kanıt değildir. Eğer soruna böyle yaklaşılırsa, yine içerik tartışması yerine, şu veya bu gücün desteklenmesi esas mesele olarak çıkar ortaya. Böyle bir durumda GUAfS'tan anti-emperyalist ve Marksist-Leninistlerle dayanışma ne olacak sorusu çıkar ortaya!

GDS, ATİF temsilcisinin toplantı içinde oportünistlerin "sekterlik suçlamasına boyun eğdiği" eleştirisini getiriyor. Bu doğru bir eleştiridir.

Peykar konusunda yazar kısaca, "onlar da sonradan yumuşadılar" tespitini yapıyor. O kadar. Peykar konusunda eleştiri bu. Bu tavır ATİF'in tavrından daha iyi bir tavır mı??? Değilse neden başka tavır yok ???

Yazar ardından ATİF'in Yeşillerin yürüyüşüne "devrimci blok" içinde katılma yönünde tavrının gerekçelerini tek tek inceliyor. O konuda da kısaca tavır takınalım:

1. gerekçe: Devrimci blok

Bu konuda GDS'li yazarın, GDS'in adına yaptığı "Gerçekte devrimci blok yoktu" tespiti doğru bir tespittir. Gerçekten de pratikte devrimci blok denilen blok, kendini blok olarak yürüyüşün emperyalist yanlısı yöneliminden ayıran bir blok değildi.

Bu noktada yazar girdiği polemikte aldığı hız içinde şu lafları da ediyor:

> "Sadece siyasi aptalların, bu devrimci muhalefetin, yürüyüşü düzenleyenlere karşı bu mücadelenin kendiliğinden, sadece katılmakla olabileceğini düşündükleri kabul edilebilir."

GDS'li yazarın burada polemiğin hızı içinde bir ara kendini kaybedip sarfettiği anlaşılan (ve başlangıçta GDS'i de rahatsız etmeyen) bu laflar daha sonra dikkatlerini çekmiş olacak ki, yazar bu konuda da üç ay sonra özeleştiri yapıyor. Bu söylediklerinin "demagojik küfür" anlamına geldiğini, ama niyetinin o olmadığını anlatıyor.

GDS'in ünlü sorusunu soralım: Bunlar tesadüf müdür???

2. gerekçe: Taktik sorunu ilkeli mi / ilkesiz mi ele alınacak?

Sorunun böyle konması görüşümüzce demagojiktir. Çünkü biz taktiğin ilkesi olmaz; taktik sorununa ilkesiz yaklaşmak gerekir, vs. demedik!

GDS şöyle eleştiriyor:

> "ATİF'in, daha doğrusu ATİF temsilcisinin bir başka gerekçesi şu: Bir yürüyüşe katılıp katılmamak, ya da nasıl katılınacağı sorunu ; bir yürüyüşü düzenleme, veya nasıl düzenleme sorunu, taktik bir sorundur. Bu gerekçe bütünüyle çürüktür ve çok yaygın bir kötü alışkanlığı ortaya çıkarmaktadır: Stratejik sorunları ciddiye almak gerekir. Program sorunlarını çok ciddiye almak gerekir. Ama taktik sorunlara bazen öyle, bazen böyle cevap verilebilir. Pratiğin kendisidir önemli ve doğru olan; eğer içerik devrimci ise, şekil ikincil bir rol oynar ya da rol oynamaz, vs."

GDS burada doğru bir tespite karşı gereksiz bir polemiğe giriyor. Yeldeğirmeni yaratıp ona saldırıyor. Evet, bir yürüyüşe katılma veya katılmama, bir yürüyüş yapma, yapmama; yapılacaksa nasıl yapma, taktik bir sorundur, ve somut durumlarda - belli ilkeler temelinde - somut kararlar alınır. Bir mücadele biçimini en baştan mutlak doğru ya da yanlış olarak koymak Marksizm-Leninizmin alanından çıkmak demektir.

Biz taktik sorunlar önemsizdir demedik. Taktik sorunlarda ilkesizlik geçerlidir demedik. Sadece içeriğin doğru olması yeterlidir demedik, vs. Bu noktada girilen genel polemik yanlıştır. Ve GDS'in bir sapmasına, belli mücadele biçimlerini mutlaklaştırma sapmasına işaret etmektedir.

Bu tabii ki bu taktik sorunda bizim, ya da ATİF temsilcisinin somut olarak yanlış yaptığımızı ortadan kaldırmaz.

2. Demokratik ve anti-emperyalist harekette Marksist-Leninistler hangi görevlere sahiptir?

GDS bu konuda genel tezini şöyle formüle ediyor:

> "Parti inşasının birinci aşamasında dışa dönük çalışma, içe dönük çalışmaya hizmet etmelidir."

Biz böyle bir genel tezi reddediyoruz. Bu tez bize yanlış görünüyor. Bizce dışa dönük çalışma önce birinci aşamada da, ikinci aşamada da görevdir. Dışa dönük çalışma birinci aşamada Partinin inşasına bağımlı olarak ele alınır, ve Parti inşasına hizmet eder. Dışa dönük çalışma Parti inşasına hizmet eder tespiti ile; "Dışa dönük çalışma içe dönük çalışmaya hizmet eder" arasında köklü bir ayrım vardır. İçe dönük çalışma; Parti inşasının sadece bir parçasıdır. Kadro eğitimi, bugün Dünya Marksist-Leninist Hareketinin platformunun yaratılması çalışmasına katılma, devrimin programatik sorunlarının açıklığa kavuşturulması için teorik araştırma-inceleme çalışması, illegal örgütün sağlamlaştırılması, vs. içe dönük çalışmanın unsurlarıdır. Ama Parti inşası çalışması bununla sınırlı değildir. Dışta propaganda ve ajitasyon faaliyeti, bu faaliyetlerin meyvalarının en ileri unsurların örgütlenmesi ile toplanması, vs., dışa dönük çalışmanın unsurlarıdır. Bu her iki çalışma da Parti inşasının parçalarıdır ve ona hizmet ederler. Sorunun böyle konmaması; dışa dönük çalışmanın - birinci aşamada - içe dönük çalışmaya hizmet ettiği şeklinde konması, Marksizm-Leninizmin çarpıtılmasıdır.

Sorunu GDS'in koyduğu gibi koymak, birinci aşamada dışa dönük çalışmanın önemini küçültmek demektir. Teori bu konuda GDS pratiğine uygun hale getirilmekte, çarpıtılmaktadır. Bizim bildiğimiz kadarı ile hiçbir klasikte birinci aşamada dışa dönük çalışma içe dönük çalışmaya hizmet eder şeklinde bir tespit yoktur.

GDS'in Mart 1982'deki tavırları hakkında:

"BREJNEV'İN ZİYARETİ DOLAYISIYLA YEŞİLLERİN YÜRÜYÜŞÜNE KATILMA HAKKINDA TIK SAYI 11 S.6/7'DEKİ TARTIŞMANIN DEVAMI HAKKINDA" BAŞLIKLI YAZI ÜZERİNE

Ön açıklama ile ilgili:

Biz "Yeşiller"i özde Batı Alman emperyalizmini destekleyen bir siyasi güç olarak değerlendiriyoruz. Ve bunu ATİF temsilcisi yürüyüşle ilgili toplantılarda da ortaya koymuştur.

Sorun Yeşillerin izlediği siyasetin, Batı Alman emperyalizmini destekleyen bir siyaset olduğunun, Yeşiller hakkında hayal besleyen birçok devrimci insana nasıl kavratılacağı sorunudur. Çünkü Yeşillerin siyasetinin emperyalist yanlısı, özellikle Batı Alman emperyalizmini destekleyen bir siyaset olduğu ne kadar olgu ise; Yeşillerin tabanında birçok devrimci insanın olduğu; ve Yeşillerin hakkında hayal besleyen bir sürü devrimci insanın olduğu da bir olgudur. Biz Bonn'da Yeşillerin Brejnev ziyareti ile ilgili yaptığı yürüyüşe katılanların küçümsenmeyecek bir bölümünün dürüst anti-emperyalist insanlar olduğu düşüncesindeyiz. GDS'in bu soruna fazla kafa yormadığını düşünüyoruz.

1. ATİF'İN TAVRINA GDS'İN ELEŞTİRİSİ HAKKINDA

GDS'in, "Tavır berrak ve açık bir özeleştiri yerine, hala 'Yeşiller' ile ortak yürüyüşü savunmaktadır" şeklindeki genel eleştirisi görüşümüze göre GDS'in kendisinin soruna yanlış yaklaştığını gösteren bir eleştiridir.

ATİF tavrında çok açık bir biçimde Yeşillerin yürüyüşüne katılındığı biçimde bir katılmanın yanlış olduğunu tespit etti. Bunun özeleştirisini yaptı.

Ama ATİF tavrında; eğer gerçekten devrimci bir blok oluşturulsa, ve bu bloka katılan bizler de kendimizi oportünistlerin tümünden ayıran bir propaganda yapsa idik; bizim katılmamızın Yeşillerin yürüyüşünün eğilimine karşı olan bir yürüyüş olduğunu gösterse ve b ö y l e katılsa idik: bunun doğru olacağı tavrını koymuştur. Bu tavır doğrudur.

Böyle bir katılma, kuşkusuz, Yeşillerle aynı rota üzerinde kendi yürüyüşümüzü yapma anlamına gelen bir katılmadır. Ve ATİF tavrında bunun böyle olduğu - anlamak isteyen herkes için - görülebilir!

GDS ise tavrını şöyle koyuyor:

> "Bayraklarına açıkça emperyalist yanlısı bir propagandayı yazmış olan güçlerle ortak bir yürüyüş anlamına geleceğinden dolayı GDS temsilcisi baştan itibaren Yeşillerin yürüyüşüne HER KATILMA BİÇİMİNİ REDDETTİ."

ATİF hangi bir biçimde katılmadan yana olduğunu berrak bir biçimde anlatıyor. Devrimci bir blok kurma ; kendini oportünistlerden ayıran bir propaganda ve ajitasyon yapma; yapılan eylemin kesinlikle Yeşillerin yürüyüşünün bir parçası, devamı olmadığını açıkça ortaya koyma, ve Yeşillere karşı da bir yürüyüş yapma! Aynı rota üzerinde yürüme anlamında bir katılma! (Ve eğer onların araçlarından yararlanma -gerçekten yararlanma! - imkanı varsa, bunu reddetmeme!)

GDS kendisinin "katılımın her biçimine karşı" olduğunu söylüyor. Bu durumda hiçbir yanlış anlamaya meydan vermeyecek bir biçimde, GDS'in yukarıda anlatılan bir biçimde katılmaya karşı olduğu da çıkıyor ortaya. İşte bu tavır bir eylem biçimini en baştan reddeden, ve kendini emperyalist yanlısı güçlerden ayırmayı, onlarla sakın ha aynı yerde bulunmama olarak anlayan, Marksist-Leninist olmayan bir tavırdır. Bu tavır kendi gücüne güvenmeyen bir tavırdır. GDS'in bu tavrının bir kaynağı da görüşümüze göre kendi durumundan yola çıkması, ve bunu teorileştirmesidir.

GDS sorunu en sonunda şöyle koyuyor: "Yeşillerin yürüyüşüne karşı ayrı devrimci bir yürüyüş örgütlenmeli mi idi?" Bu soruya verdiğimiz cevap, "Evet, örgütlenmeli idi" şeklindedir. Ama sorun bununla bitmiyor. Bir de şu soru var: Böyle devrimci bir yürüyüş; Yeşillerin yürüyüş yaptığı yerde; devrimci bir blok kurarak örgütlenemez mi idi? Biz bu soruya da olumlu cevap veriyoruz. GDS kendi deyimi ile bunu "ilkesel" olarak reddediyor. Sorun budur!

GDS ATİF'in tavrını alıntı ile aktardıktan sonra: "ATİF'in özeleştirisi sadece ajitasyon ve propaganda ile ilgilidir" diyor. Alıntı yapılan yeri okuyan herkes, özeleştirinin sadece ajitasyon-propaganda ile ilgili olmadığını; "Yeşilleri emperyalist yanlısı gören güçlerle ortak hareket edilmesi" şeklinde devrimcilerin ortak hareketini sağlamamış olmanın da özeleştirisinin yapıldığını görecektir. Ama bu GDS'i anlaşılan pek ilgilendirmiyor.

Başka eleştiri noktaları ile ilgili:

1. GDS bu noktada ATİF'ten bir alıntı yapıp, sözü geçen alıntıda "taktik sorunların ilkesel öneme sahip olmadığı şeklindeki görüşün kendini çok açık bir şekilde gösterdiği"ni iddia ediyor. Biz bu iddianın ispatlanmamış, ispatlanamaz bir iddia olduğunu söylüyoruz.

2. GDS bu noktada ATİF'in "GUAfS'ı zorlamamız gerektiği" şeklindeki bir tespitini eleştiriyor. Bu eleştiri kakavanca bir eleştiridir. Açıktır ki, her eylembirliğinde komünistler en baştan ayrım çizgilerini doğru çekerek, ideolojik yönden komünist olmayanları doğruyu seçme yönünde "zor"larlar. Bu zorlama kelimesi GDS'i rahatsız etmemelidir. Açıktır ki kelimenin gerçek anlamında hiçbir örgüt bir diğerini birşeyi yapmaya "zorlayamaz". Ama bir başka anlamda zorlama mümkündür. Mesela GDS ortak toplantının iki gün olması konusunda veto tavrı ile bizi "zor"lamıştır, vs. GDS söylenenin özü üzerine kafa yoracak yerde, tam da kavram fetişistleri gibi eleştiri getiriyor.

2. TIK YAZI KURULUNUN GÖRÜŞLERİNE GDS'İN ELEŞTİRİSİ

TIK Yazı Kurulu, "Devrimci blok olarak anti-Brejnev yürüyüşüne katılmanın ilkesel olarak reddedilmesinin yanlış" olduğunu belirtiyor.

GDS, TIK Yazı Kuruluna verdiği cevapta da hiçbir yanlış anlamaya meydan vermeyecek açıklıkta, kendilerinin "devrimci blokun niteliğinden bağımsız olarak" "Bu karşı-devrimci yürüyüşe katılmayı ilkesizlik" olarak reddettiğini açıklıyor. İşte tam da aradaki fark budur. Tartışma içinde bu fark berrak olarak ortaya çıkmıştır. Birçok yoldaşımız - bu arada TiK Yazı Kurulundakiler de - başlangıçta GDS'in aslında bir eylem biçimini (emperyalist yanlısı bir yürüyüşe, kendi bloku, kendi yürüyüşü ile katılma!) ilke olarak reddettiğini kavramıyordu. Bu tartışma içinde çıktı ortaya.

Bu kendini TiK Yazı Kurulunun bundan sonra GDS tarafından alıntı yapılıp eleştirilen paragrafında çok açık göstermektedir.

TiK Yazı Kurulu tartışma içinde GDS'in "Yeşillerin yürüyüşüne katılmayı ilke olarak reddettiği" şeklinde bir pozisyon savunulduğunu ortaya koyduktan sonra, kendisinin GDS'in görüşünü böyle kavramadığını söylüyor. Ve bir başka durumda Yeşillerin yürüyüşüne de katılınabileceğini vs. anlatıyor.

GDS buna verdiği cevapta, kendilerinin gerçekten de "Yeşillerin bir yürüyüşüne katılmanın her koşul altında ve her durumda reddedilmesi görüşünü" kuşkusuz savunmadığını açıklıyor.

Ondan sonra sorunu bugün açısından ele alıyor. Ve Yeşillerin yürüyüşüne katılmak gibi istisnai bir durumun bugün kesinlikle olamayacağı görüşünü getiriyor. Yani teorik olarak, istisnai bir durum olarak (ilerisi için) belki kabul edilebilir ama bugünkü pratik için kesinlikle olmaz!

Biz GDS'ten değişik görüşteyiz! Ve bugün d e eğer yerli ve yabancı devrimciler biraraya toparlanılabilirse, Yeşillerin bir yürüyüşüne katılmanın pratik olarak da mümkün olduğunu düşünüyoruz. GDS'in bugün mümkün görmeyen tavrı a) Yeşillerin tabanındaki ilerici, anti-emperyalist potansiyeli küçümseyen; b) devrimci örgütlerin gücünü küçümseyen; c) ve esasında kendini çıkış noktası olarak alıp kendi durumunu teorileştiren bir tavırdır.

Bu tavrın Marksizm-Leninizm ile bir ilgisi yoktur görüşümüzce!

Mart başı 1983

BP'NİN KAPSAMLI BİR ELEŞTİRİSİNİN PLANI İÇİN TEZLER HAKKINDA GDS'İN GENİŞ AÇIKLAMASI

Halihazırda -- "GDS-Info"lardan da anlaşılacağı gibi -- "bolşevikler"in yeni (ve YDBK ile ilgili olarak eski) belgeleri hakkında yoğun bir tartışma sürmektedir.

Bu tezlerin bazıları daha önce kapsamlı bir şekilde gerekçelendirilip açıklanmıştı. Diğer tezleri ise şimdi burada biraz daha geniş bir şekilde gerekçelendirmek istiyoruz. (Eleştirilere, bir eleştiriye yanlış yöntemler kullanarak karşılık verme eleştirisi eklenmiştir - bkz. "BP yazı kurulunun cevabı"na GDS'un eleştirisi)

Bununla birlikte, daha şimdiden kapsamlı bir eleştiri yazısını kaleme alma tasarısı, bu yapılmadan önce değinilen konular üzerine GDS ile bolşevikler arasında canlı bir polemiğin (olanaklar dahilinde AMLP ve BBK ile polemiğin) yürütülmesinin gerekli olduğu konusunda açıklığa kavuştuğumuzdan dolayı, ertelenmiştir (almancada "hat sich relativiert" relatif hale gelmiştir - ç.n.). Ancak bu polemiğin seyri içinde tali sorunlar merkezi tartışma noktalarından daha açık bir şekilde ayrılabilecektir.

TKP/ML(B)'in almanca yayınlanan bütün belegelerinin (üç belge), 1981'deki bir özeleştiri taslağının ve bu taslağa bağlı olarak bölünmeden önce önemli derecede YDBK'nin etkilediği veya onun sorumlu olduğu belegelerin incelenmesi ve kısaca değerlendirilmesi burada söz konusu olan ve konulara göre sıralanmış bu eleştirinin ön çalışmasıdır.

Ama ilk önce, hangi "tezler"in şimdiye kadar geçici olarak gerekçelendirilmiş olduğuna bakalım.

2. tez aşağıdaki yazıda, parti inşasının iki aşaması konusunda daha geniş bir şekilde ele alınmaktadır. Ama "ilkelerin çıkış noktası olarak" alınması sorununu öncelikle, "TKP/ML(B)'in 1. Konferansı" adlı belgeye yönelttiğimiz eleştiriye BP yazı kurulunun verdiği yanıta GDS'un verdığı KARŞILIKda ele aldık.

GDS'un bolşeviklerin özeleştiri taslağına yönelttiği eleştiri; parti içi mücadele konusundaki 3. tezi -- henüz parçalar halinde de olsa -- içermektedir. İdeolojik mücadelede mızrağın ucunu kendi saflarındaki sapmalara karşı yöneltmenin önemi ile ilgili olarak, BP yazı kurulunun yanıtına GDS'un verdiği KARŞILIĞA (bakılmasını - ç.n.) öneririz.

İbrahım Kaypakkaya'nın değerledirilmesi konusundaki tavırla ilgili olan 5. tez de bizim tarafımızdan bir çok belgede açıklanmıştır: birinci olarak "TKP/ML(B)'in 1. Konferansı" adlı belgeye eleştirimizde, ama bunun yanında "Özeleştiri taslağı"na eleştirimizde de.

Kitle çalışmasında, eylem birliği konusunda var olan yanlış çizgiyle ilgili 8. tez GDS-Info S.12/81'de Breşnev-yürüyüşüne bağlı olarak uzunca bir yazıda açıklanmıştır.

Mao Zedung'u 1956'dan sonra revizyonist olarak görenlere karşı tavır konusundaki 4. tezi daha sonra açıklamak istiyoruz. Çünkü bir yandan Mao Zedung-toplantısının belgeleri elde yoktur (bu arada bu belgeler çıkmıştır - y.n.), diğer yandan ise bu gurubun yeni gelişmesi (onun özeleştiri yaptığı söylenmektedir) daha geniş bir şekilde incelenmelıdır.

Böylece geriye 1. tez (söz ve eylem birliği), 7. tez (kitle çalışmasında kavranacak esas halka olarak "cuntanın teşhiri" nin alınması), 6. tez (bölünmeden sonra eğitim konusundaki geçici durum çizgisi), 9. tez (teori ve pratiğin birliği sorunu olarak kitle çalışması ve parti inşası) ve 10. tez (kardeş örgütlerle daha sıkı iş birliği) kalmaktadır.

Pek sistemli olmayan bu tezlerin iç bağını daha açık bir şekilde ortaya koyabilmek için, bütün bu tezlerin çeşitli yönleriyle BOLŞEVİK PARTİ sorununa ve onun inşasının birinci aşamadaki yasalarına bağlı olarak konmasının doğru olduğu görüşündeyiz.

I. "Parti inşasının iki aşaması" konusunda teoride ve pratikte tavır

a). Çalışmada ağırlığın "içe dönük" çalışma olarak saptanması için (TKP/ML 1. MK - ç.n.) 7. toplantısının pragmatik kanıtlaması

Çalışmanın ağırlık noktasını "içe dönük" çalışmanın oluşturmasını karara bağladığı için çizgisinin bugünkü bolşeviklerin zaferi olarak değerlendirilen (TKP/ML 1. MK - ç.n.) 7. toplantısının, partinin belgelerinde var olan somut çelişkili durumu ve dünya komünist hareketinin sorunlarını esasta doğru olarak ortaya koyduğu şüphe götürmemektedir. Ve doğal olarak biz ilk önce, içe dönük çalışmanın esas alınması tespitinin sonuç olarak çıkarılmasıyla hem fikiriz.

Bununla birlikte, bu belgenin (bizimle TKP/ML(B) arasındaki bugünkü çelişkiler göz önünde bulundurularak) incelenmesi; bu belgenin sonradan bugünkü tartışmamızda önem kazanmış olan iki önemli hatasını görmemiş olduğumuzu göstermektedir.

"Çalışmanın ağırlık noktasında içe dönük çalışmanın olması"nın bütün GEREKÇELENDİRİLMESİni belirleyen, bu belgede BOLŞEVİK PARTİ İNŞASI YASALARI d e ğ i l d i r . (Bu belgede - ç. n.) ilkesel olarak kanıt gösterilmemekte, ilkesel kanıtlama ile partinin durumunun somut incelenmesi arasındaki b a ğ k u r u l m a m a k t a . somut kötü durumun parti inşasının iki aşaması hakkındaki öğretilere u y u l m a m a s ı n ı n SONUCU olduğu açıklanmamaktadır.

Bunun yerine, çalışmanın ağırlık noktasına neden içe dönük çalışmanın konmasının gerektiğini açıklamak için tamamiyle "SOMUT" bir şekilde -- aslında 2. parti konferansını hedefleyerek -- kanıt gösterilmektedir. Bu, apaçık bir şekilde kendini "Özetliyelim" adlı bölümde göstermektedir.

Bu aşamanın bu şekilde doğru ve ilkesel olarak kavranıp propagandasının yapılamıyacağı; bunun yerine, örneğin parti inşasının "rekor denecek kadar kısa bir zamanda" tamamlanması tezine karşı mücadele etmek yerine "siyasi düzeyi h ı z l a" yükseltmenin propagandasının yapılmış olması mantıksal bir şeydir.

Revizyonizm ve oportünizme karşı mücadele içinde parti inşasının birinci aşamasının n e d e n ilkesel olarak kaçınılmaz olduğu büyük sorunlar kompleksi bütünüyle bir tarafa bırakılmaktadır. Sorunun köküne inmek yerine, (sorunun - ç.n.) TKP/ML'de ortaya çıkmış olan görünüş şekillerine dayanarak, çok yüzeysel kalan "ağırlık içe dönük çalışma" tedavisine karar verilmektedir. (Buna bağlı olarak bu ağırlık noktası tespitinin de çok yüzeysel kalması mantıksaldır.)

"İçe dönük çalışmaya ağırlık verilmesi"nden o zamanlar aslında n e anlaşılmış olduğunu; hala ne anlaşıldığını incelemeye devam etmeden önce, YDBK'nin bölünmeden bir yıl önce 17. toplantısında yapmış olduğu

> "... partimiz henüz 'birinci dönemin' görevi olan kitlenin (özellikle işçi sınıfının !) en ileri kesimini partiye kazanma görevini tam olarak çözmeden ..." (BP 12/2, sf. 104)

şeklindeki tespiti bolşeviklerın b u g ü n de HİÇ BİR SINIRLAMA yapmaksızın savundukları burada saptanmalıdır.

Bu, doğal olarak kötü ve sakat bir vurgulamadır, çünkü burada -- bunun en azından b u g ü n çok açık olması gerekir -- proletaryanın öncüsünün kazanılması sorununun "henüz ... tam olarak" olmasa bile, önemli ölçüde çözülmüş olduğu şeklindeki görüşe affedilmiyecek bir şekilde ödün verilmektedir.

b). (TKP/ML 1. MK - ç.n.) 7. toplantısı ve YDBK 17. toplantısı "çalışmanın ağırlık noktasına içe dönük çalışmanın konması" tezini nasıl bir içerikle doldurdu?

İçe dönük çalışma görevi konusunda (TKP/ML 1. MK - ç.n.) 7. toplantısında

> "... kavranacak esas halka(nın) ... içe dönük çalışma ve bu çalışmada SİYASİ ARAŞTIRMA VE İNCELEMELER" ("Internationale Informationen", S. 4, sf. 47; Almancadan çevrildi - ç.n.)

olduğunu söylemektedir.

Burada özel görev olarak Marksizm-Leninizmin eğitiminin yapılması görevi ta baştan ortadan kaldırılmaktadır; bu şaşırtıcı bir şey değildir. Çünkü gerçekten de ilkesel düşünceler değil de s o m u t olarak ortaya çıkan sorunlar (Mao Zedung'un değerlendirilmesi sorunu gibi) çalışmanın ağırlık noktasına içe dönük çalışmanın konmasına yol açmıştır.

YDBK'nin bölünmeden bir yıl önce 17. toplantısında yaptığı ve b u g ü n bolşevikler tarafından onaylanarak aktarılan açıklamasında, bu konuda şunlar söylenmektedir:

> "İçe dönük çalışmanın ESAS alınması; içe dönük çalışmada da araştırma ve incelemenin (Almancaya "siyasal araştırma ve incelemenin" olarak çevrilmiş - ç.n.) öne alınması demek, bütün partili yoldaşların pratik işleri bırakıp araştırma ve inceleme yapması demek değildir. Böyle bir anlayış yanlıştır. Araştırma ve incelemenin esas alınması demek, araştırma ve inceleme yapabilecek nitelikte yoldaşların (Almancaya "araştırma yapma yeteneğine sahip yoldaşların" olarak çevrilmiş - ç.n.) pratik yüklerinin hafifletilmesi, bunların bu konuda uzmanlaşması demektir. Bu yoldaşların ortaya koyduğu araştırma, inceleme, tartışma yazıları daha sonra tüm parti içinde tartışılmalıdır." (BP 12/2, sf. 105)

Görüşümüze göre, burada İÇE DÖNÜK ÇALIŞMA ve bir bütün olarak teorik çalışma konusunda aşırı derecede sakat bir anlayış söz konusudur.

Birinci olarak, (TKP/ML 1. MK - ç.n.) 7. toplantısından farklı olarak ilk önce en azından belirtilen EĞİTİMin, içe dönük çalışmanın esas alınmasının ne demek olduğu somut olarak açıklanırken yok oluvermesi rastlantı değil tipik bir şeydir.

İçe dönük çalışma hakkında bolşevikler tarafından seçilen bölümlerde o (eğitim - ç.n.), en sonunda ortadan kalkmakta, yok olmaktadır! O (eğitim - ç.n.), SIRRA KADEM basmaktadır ve artık ele alınmamakta; tam tersine seçilen bölümlerde bir çırpıda örgütsel sorunlara geçilmektedir. (Bkz. a.g.y., sf. 105)

Bu, içe dönük dönük çalışmaya ağırlık verilmesinin İÇERİĞİ konusunda bolşeviklerin görüşüyle bizim görüşlerimiz arasında büyük ilkesel bir çelişkinin var olduğunu göstermektedir. Görüşümüze göre, PARTİ İNŞASININ TÜM ÇALIŞMALARININ TEMELİNİ, MARKSİZM-LENİNİZMİN bölük pörçük -- duruma göre tartışma konusu olan sorunları hedefleyen -- bir eğitimi değil de SİSTEMATİK EĞİTİMİ oluşturduğunda, ancak o zaman teorik alanda önümüzde duran görevler, kendi ülkemizdeki devrimin somut sorunları olduğu gibi, uluslararası alandaki güncel ideolojik tartışma konuları değerlendirilebilinir.

İkinci olarak, ULUSLARARASI ÖLÇEKTE ÖNÜMÜZDE DURAN TARTIŞMALARIN MERKEZİ SORUNUNUN ve parti inşasının 1. aşamasının ve içe dönük çalışmanın MERKEZİ SORUNUnun kesinlikle anlaşılmamış olduğunu kanıtlar bir şekilde teorik çalışmanın baştan "yetenekli" yoldaşlar çerçevesi içine sınırlandırılmasını çok ürkütücü buluyoruz.

Şu gün gibi ortadadır: "Uzmanlar" olarak pratik çalışmadan alınmış bu "yetenekli" yoldaşlar araştırma yazıları ortaya koyacaklar; sonra da bu yazıları pratik çalışmadan alınmamış yoldaşlar tartışacaklar (ve herhalde karara da bağlıyacaklar).

Bu şekilde örgütlenen bir teorik çalışmada kaçınılmaz olarak içe dönük çalışmanın teorik alandaki bu "uzmanlar"ı ile beşbelli pratik çalışmayı yürüten geriye kalan yoldaşlar arasında derin ve sıhhatli olmayan bir UÇURUM oluşmak zorundadır.

Görüşümüze göre, bu plan sadece temelden yanlış ve sonra "tartışması" istenen yoldaşlar için zararlı değildir. Onlar bu kadar (araştırma yapacak kadar - ç.n.) "yetenekli" olmadıklarından dolayı, sadece "yetenekli" uzmanların ortaya çıkardıkları şeyleri "dinleyip" "tartışabilecekleri" gün gibi ortadadır.

Bu plan, teorik çalışma yapabilme "yeteneğine sahip olan" (veya olduğunu söyleyen) yoldaşlar için de aşırı derecede zararlıdır. Çünkü onlar parti tabanından KOPARAK gittikçe "daha yüksek tabakalarda uçacak" ve kaçınılmaz olarak -- kendilerini uzman olarak görerek -- Marksizm-Leninizmin büyük ilkesel, belirleyici sorunlarını ortaya koymak yerine, ayrıntıları ve önemsiz tarihsel şeyleri tartışmaya sokacaklardır (Almancada "ins Spiel bringen" oyuna sokacaklar - ç. n.)

İçe dönük çalışmada kavranacak esas halkanın teorik çalışma olması demek; birinci planda ve her şeyden önce partinin istisnasız b ü t ü n kadrolarının kendi kendilerine ve kollektif bir şekilde Marksizm-Leninizmi inceleme ve onu ideolojik temel sorunlar uğruna verilen mücadelede revizyonizme ve oportünizme karşı savunma YETENEĞİNİ KAZANMALARINI örgütlemek demektir. Çin devriminin bir alt aşamasının inceliklerı veya basım tekniği pratiği v.s. için uzmanlar yetiştirme olanağına halel getirmemek koşuluyla, SORUNUN ÖZÜ BUDUR.

İçe dönük çalışma söz konusu edildiğinde, tam da b u ön plana çıkaralmalıdır; bir kaç yoldaşın uzmanlaşması değil. Sorun, Stalin'in XVIII. Parti kongresinde söylediği gibidir:

> "Ama bütün bilim dallarının bolşeviklerinin bilmelerinin zorunlu olduğu bir bilim dalı vardır. Bu Marksist-Leninist bilimdir ..." (Stalin "XVIII. Parti kongresine faaliyet raporu", 1939, "Leninizmin sorunları", sf. 719; Alm.)

Parti inşasında ağırlığın teorik çalışmaya verilmesi demek; öncelikle Stalin tarafından vurgulanan gerekliliğe sarılmak, kadroların Marksizm-Leninizmi bilim olarak iyi bilmeleri için, onu gerçekten incelemeleri demektir.

Şimdilik bu kadarla yetinelim. Bolşeviklerin (veya önceleri YDBK'nin) PRATİĞİ için bu sorunun önemi bir az daha aşağıda bir kez daha gösterilecektir. Bu hatanın "esas görev ilkelerin savunulması" anlayışı üzerine sürdürülen tartışmaya bağlı olduğu ve bu konudaki hataya çok uyduğu açıktır.

c). "Parti inşasının iki aşaması" konusunda kaba teorik hatalar

1. Bilinçsiz olarak ikinci aşamaya geçilebilinirmi?

MK hizibine verilen bir yanıtta, parti inşasının iki aşaması konusunda şunlar söylenmektedir:

> "İstisnasız bütün Komünist Partileri bu iki aşamayı yaşamışlardır ve yaşamak zorundadırlar. Tabii ki, bazıları bunu Bolşevik bir tarzda, bilinçli yapmıştır, diğerlerinde GELİŞMELER BİLİNÇSİZDİR, olayların kendiliğinden gelişmesi, her Komünist Partisine bu aşamaları yaşatmıştır, ya da yaşatacaktır." (BP 12/2, sf. 103)

Lenin, partinin bilinçsiz sürecin BİLİNÇLİ TAŞIYICISI olduğunu öğretir. Bir partinin b i l i n ç s i z bir şekilde ana görev olarak partinin varlığı, proletaryanın öncüsünün kazanılması ile ilgilenmesi nasıl mümkün olabilir? Yeni tipte bir parti, biliçsiz bir şekilde, parti inşasının yasaları bilinmeden inşa e d i l e m e z . MK hizibinin kendiliğindencilik teorisine karşı mücadele etmek isteyen makalenin yazarının veya yazarlarının bizzat kendisi; bolşevik partinin yaşamını belirleyen objektif yasaların hakim kılınması konusunda yoğun kendiliğindenci bir görüşün sınırları içinde kalıyor(lar).

"Kendiliğinden gelişme ... zorlar" - bu tamamiyle yanlıştır, içinde bir zerre bile doğruluk payı yoktur. Kendiliğinden gelişme; içe dönük çalışmaların odak noktasına Marksizm-Leninizmin incelenmesini, parti inşasının yasalarını koymak

yerine bir kaç yetenekli "uzman"ın yapacağı "somut araştırma" lara güvenen bütün partileri; sadece bataklığa ve yozlaşmaya ZORLAR,

BUNU TARİH KANITLAMIŞTIR ve geçen on yıllar bu konudaki örneklerle doludur.

ŞÖYLE veya BÖYLE, "bolşevik bir tarzda" olsun veya "bilinçsiz" bir şekilde olsun parti inşasının iki aşaması yaşanacaktır şeklindeki görüş; teorik olarak kaba bir hatadır ve kendiliğindenciliğe tapmak demektir.

2. İki aşama ve kitle çalışması

Parti inşasının iki aşaması hakkındaki Leninist teorinin, birinci aşamada dışa dönük hiç bir çalışmanın; hiç kitle çalışmasının yapılmayacağı anlamına geleceği şeklindeki münasebetsiz iddia ile MK hizibi bolşevikleri bombardıman etti ve ediyor.

Lenin ve Stalin'in tezlerinin bu kaba ve çirkin tahrifi i l k e s e l olarak reddedilmelidir. Sınıf mücadelesinin somut durumundan; onun hızla yükselmesinden veya hatta s a k i n kalmasından BAĞIMSIZ olarak, Lenin'in daha "Halkın dostları"nda açıklamış olduğu şey geçerlidir:

> "Sosyalistlerin görevi, gerçek toplumsal ve ekonomik gelişme yoluna çıkan fiili ve gerçek düşmanlarına karşı gene gerçek mücadelesinde proletaryanın ideolojik önderleri olmak olduğu zaman, durum bütünüyle farklıdır. Bu koşullarda teorik ve pratik çalışma ak saçlı Alman sosyal-demokratı Liebknecht tarafından haklı olarak şöyle tanımlanan tek bir çalışmada kaynaşır:
>
> İnceleme, propaganda, örgütlenme
>
> Yukarıda üzerinde durulmuş olan teorik çalışma olmadan ideolojik bir önder olamazsınız, bu çalışmayı davanın ihtiyaçlarını karşılamaya yöneltmeden, işçiler arasında bu teorinin sonuçlarının propagandasını yapmadan ve onların örgütlenmesine yardımcı olmadan ideolojik önder olamıyacağınız gibi."(Lenin "'Halkın dostları' kimlerdir ve sosyal-demokratlara karşı nasıl mücadele ederler?", 1894, Bütün Eserler c. I, sf. 302, Ülke Yayıncılık. 1978)

Bolşeviklerin yanıtını inceliyelim. Onların (bolşeviklerin - ç.n.) kitle çalışması yapmak istemedikleri şeklindeki MK hizibinin suçlamasına karşılık olarak onlar, YDBK'nin eski bir belgesinden alıntı yaparak şunu açıklıyorlar:

> "Açıktır ki, bu iki dönem birbirinden Çin seddi ile ayrılmamıştır. SINIF MÜCADELESİNİN GELİŞKİN OLDUĞU ÜLKELERDE, ESAS OLARAK İKİNCİ DÖNEMİN GÖREVLERİ olan görevler bizzat partinin ö n ü n e ç ı k a b i l i r." (BP 12/2, sf.104)

Burada (eğer başka bir yerde başka bir şekilde yazılıysa; bu başka bir sorundur ama burada tartışma konusu değildir) parti inşasının iki aşaması arasındaki İÇ BAĞ, tamamiyle yanlış bir şekilde SINIF MÜCADELESİNİN KESKİNLEŞMESİnin bir sorunu haline getirilmektedir. Bu "somut" yanıtla İLKESEL SORUNdan kaçınılmaktadır; onunla (bu - ç.n.) ilke savunulamaz, tam tersine ona saldırılır.

Parti inşasının birinci aşamasında da İLKE, merkezi fikir; sınıf mücadelesine katılmanın, ajitasyon ve kitle eylemleri - nin sarılınması gereken GÖREV olarak gündemde durmasıdır. Yanlız, bu görevin hemen şimdiden başarılı bir şekilde çözülmesi OLANAKSIZdır. Yani, partının önüne; daha şimdiden "esas olarak" milyonlarca kitleye önderlik etme görevi, sadece sınıf mücadelesinin gelişkin olduğu ülkelerde değil, bütün ülkelerde çıkar. Sadece bu karşı karşıya gelmenin DERECESİ sınıf mücadelesinin keskinlik derecesine göre farklıdır. Ama burada söz konusu olan, nitel bir şey değil; salt nicel bir şeydir. Parti inşasının birinci aşamasıyla ikinci aşaması arasındaki fark, bu çalışmanın ağırlığının başka başka olmasında ve bu görevi ÇÖZME olanağının nitel olarak değişik olmasında yatmaktadır.

Önce sadece teorik açıdan yanlış gözüken bolşeviklerin belgesindeki bu "formülasyon"un tehlikeli yanı gün gibi ortadadır: Bugün darbeden sonra belli bir dönem için keskin sınıf mücadelesi yoksa; yukarıda (tarafımızdan - ç.n.) eleştirilen görüşle; teoriyi, işçilerin soru larını yanıtlamak için, temel sorunlara dayanarak işçileri eğitmek ve örgütlemek için kullanmak istemeyen sapmalar için köprü kurulmaktadır.(Ⅱ)

3. Modern revizyonizme karşı mücadele yerine, revizyonist bir sözde eserin paraleline düşen akademizm

Lenin, parti inşasının birinci aşamasında "oportünizme ve sosyal- şövenizme karşı tam bir ideolojik ve siyasi zafer" kazanılması gerektiğini; bunun birinciaşamanın merkezi soru nu olduğunu ve BU ZAFER KAZANILMADAN parti inşasının ikinci aşamasında kitleleri devrimin zaferi için seferber etmenin olanaksız olduğunu ortaya koydu.(Bkz. BP 12/2'de "'Sol' komünizm bir çocukluk hastalığı"ndan aktarılan bölüm, sf. 101 -1o3)

Lenin ve Stalin'den yapılan alıntıların (BP yazı kurulunun - ç.n.) "kendı kelimeleri" ile yaptığı özette maalesef bu düşünceye rastlanmamaktadır. (Ayrıca -- bu da burada belirtilmelidir -- "Lenin ve Stalin'e göre ... iki temel özellik vardır" (a.g.y., sf. 104) -- çok fazla özelliğin olduğu çok açık olmasına rağmen -- edasıyla yapılan özetlemeler; aslında özellikle ılgilendiren görüşler alınmasına rağmen onların (özetlemelerin - ç.n.) sistemli bir şekilde yapıldığı izlenimini vermektedir.)

(Ⅱ): İkinci aşamanın nit elendirilmesinde (bu konuyu daha detaylı incelemek istemiyoruz) bunun biraz yukarsında Lenin' den yapılan alıntıyla tamamen çelişen bir şekilde

> "Bu dönemde kitle içinde çalışmada ajitasyon ağırlık kazanacaktır." (BP 12/2, sf. 104)

şeklindeki bir ıddianın öne sürülmesi de kaba bir teorik hatadır.

Bundan bir kaç sayfa önce, Lenin'in "Sol komünizm"inden yapılan alıntıda ise, ikinci aşamada "sadece propagandanın, sadece ajitasyonun yeterli" olmadığı söylenmektedir. "Bunun için kitlelerin kendi siyasi deneyimleri gereklidir." Tam da bundan dolayı ikinci aşama, milyonlarca kitlenin kazanıldığı; KP'nin önderlik etmesi gereken SİYASİ EYLEMLER dönemidir. Bundan dolayı, bu iki dönemi, birinci dönemde propaganda ikinci dönemde ajitasyon ağırlıktadır diyerek ayırmak yanlıştır.

Revizyonizm ve oportünizme karşı mücadele BİRİNCİ AŞAMANIN MERKEZİ bir GÖREVİdir. Kendilerini çok bilgili göstermelerine ve dünya komünist hareketının tarihi hakkında bile bilgiç bir şekilde tavır takınmalarına rağmen bolşeviklerin bunu hiç anlamamakla kalmayıp bunun yanısıra bu gerçeğe aşırı derecede ters düştüklerini; "araştırma"da "uzmanlaşma" üzerine (düşünmekten - ç.n.) REVİZYONİSTLERİN BİZİM EN AMANSIZ DÜŞMANLARIMIZ olduğu temel gerçeğinin unuttuklarını "Dokumente der Spaltung II" (Bölünmenin belgeleri) un bir yeri özellikle açık bir şekilde göstermektedir.

Bizim burada kastettiğimiz, HİÇ UTANMADAN Komünist Enternasyonal'in tarihı hakkındakı modern revizyonistlerin klasik revizyonist temel bir eserinden -- hem de aşağıdaki giriş cümlesiyle -- alıntı yapılması gerçeğidir (adı geçen kitabı bizzat alıp orijinalinden okuyuncaya kadar biz buna inanamadık):

> "Bu Kongrede (Komünternin V. Dünya Kongresi - y.n.) Bolşevikleşme konusunda şunlar tespit edilir:" (BP 12/2 , sf. 90)

Ve bunun arkasından ıkı buçuk sayfalık (türkçede 1 sayfa - ç.n.) bir alıntı yapılmaktadır. Herkez, bu alıntının bızzat V. Dünya kongresınden yapıldığını zannedecektir.

AMA HİÇ DE ÖYLE DEĞİL! Kaynak olarak verılen "Moskova 1970" insanı kuşkulandırmakta ve daha dikkatli bir inceleme, bu alıntının yapıldığı kitabın Komünternin orjinal belgesinin tıpkı basımı olmadığını; tam tersine onun (alıntı yapılan kitabın - ç.n.) revizyonist bir temel eser olduğunu ortaya çıkarmaktadır.

Bununla bırlikte bu, sadece kaynaktan değil, aynı zamanda İÇERİKTEN de anlaşılmaktadır.(Ж)

Orada (bu kitapta - ç.n.) bır "gerçek bolşevik partı"nin 4 en belirleyici özelliği tanımlanmakta ve bu yapılırken KESİNLİKLE RASTLANTISAL OLMAYAN bir şekilde sağ-oportünizm ve sosyal-demokratizme karşı mücadele tereddüt etmeden yok edilmektedir. Bolşevikleşme üzerine meşhur 12 tezinde Stalin'in açıkladığı MARKSİZM-LENİNİZMİN TEORİSİNİN ÖNEMİ de aynı şekilde bu revizyonist açıklamada kayıplara karışmıştır. v.s.

(Ж) Revızyonistlerinın kitaplarının -- belki 10.000'de 1 ihtımal de olsa -- iki buçuk sayfasının doğru şeyler içermesi olanak dahılı olabilir. Buna rağmen bu durumda da, modern revizyonistlerin sözde bilimsel-akademik suratlarını sürekli olarak ortaya çıkarmak ve yerle bir etmek yerine, MODERN REVİZYONİZME KARŞI HİÇ MÜCADELE VERMEDEN tam da bu sayfanın doğru olarak aktarılmasını ve böylece modern revizyonıstlerin ve onların değersiz kitaplarının otoritesinin arttırılmasını yanlış buluyoruz.

Söz konusu olan durumda, bu alıntı yapış tamamıyle akıl ermeyecek ve hıç bir şeyle haklı gösterilimiyecek bir şeydir, çünkü adı geçen kitabın tam anlamıyla antı-Stalinist bir kitap olduğu kanıtlanabilinir.

Burada eleştirilen yazının yazarına, bu örnekte BİZİM NEYİ ELEŞTİRİDİĞİMİZİ bu kadar göze batan bir şekilde göstermiş olmasından dolayı aslında çok müteşekkiriz.

Her sorunda (dünya komünist hareketinin tarihinde bolşevikleşmenin ne olduğu sorununda da) klasiklerimizin -- burada özellikle Stalin'in -- başlıca eserlerine baş vurmak yerine, revizyonist temel eserleri anlaşılan eleştirici olmayan bir gözle okuyup benimsemesi ve böylece kendisinin dışında başkalarını da etkilemesi İÇİN pratik çalışmadan alınan "uzman" olarak sorun ele alınmaktadır:

Bu revizyonist (günün birinde yakasına tamamiyle başka bir şekilde yapışılması gereken) sözüm ona eser şimdilik kitaplıkta kalsaydı ve BÜTÜN BOLŞEVİK YOLDAŞLAR Stalin'in BOLŞEVİKLEŞME HAKKINDAKİ 12 TEZİNİ incelemiş olsalardı ne kadar iyi olurdu!

Ama bu şekilde, bu makalenin yazarı kendisinin yanısıra bir bütün olarak bolşevikleri küçük düşürmektedir, çünkü MK hibi, kendilerine karşı MODREN REVİZYONİSTLERİN TEORİSİnin yardımıyla mücadele edildiği suçlamasını rahatlıkla getirebilir.

Bunu sırası gelmişken belirttik. Bütün bu sorunda tayin edici olan; "somut araştırma"ya duyulan büyük sevgi sonucu; İDEOLOJİK ALANDA SINIF MÜCADELESİNİN tipik bir şekilde UNUTULMASI ve böylece modern revizyonistlerin yanına varılmasıdır.

Görüşümüze göre, bunun arkasında; MARKSİZM-LENİNİZMİN KÖKLÜ BİR İNCELEMESİNİ YAPMADAN tabir caizse öne doğru fırlayarak DERİN BİLGİSİYLE afallatma; karşıtının (burada MK hizibi) -- ama aynı zamanda araştırma yapma "yetenekleri" olmadığından pratik çalışmayı yürüten ve aynı şekilde bu konu üzerinde henüz bilgisi olmayan kendi yoldaşlarının da ?!? -- BİLGİSİZLİĞİNİ yüzlerine vurma ve böylece avantaj alde etme ve üstünlüğünü gösterme çabası yatmaktadır. Teorik olarak bir hiç olan MK hizibine karşı bunu yapmak şüphesiz pek o kadar zor değildir; ama buna rağmen bu (yöntem - ç.n.), kendi yoldaşlarına karşı yanlış bir yöntem olmasının yanı sıra; her şeyden önce yine Marksizm-Leninizmin temel sorunlarının ve klasiklerinin eserlerinin yerine, bir konu üzerinde derin bilgi sahibi olmayı ön plana çıkaran yanlış bir yöntemdir. Bu yapılırken -- söz konusu olan durumda olduğu gibi -- pot kırılması; gerçi yapılan hatayı daha açıkca ortaya koyar, ama sorunun özü bu değildir. Sorunun özü, teorik çalışma konusundaki akademik anlayışta ve -- bu eleştirinin başında değinilen -- içe dönük çalışmaya ağırlık verilmesini "araştırma yapmak" olarak kavrayan (TKP/ML 1. MK - ç.n.) 7. toplantısının tezinde yatmaktadır. Buna karşılık biz şunu söylüyoruz: (Anlayış - ç.n.) Bütün bolşeviklerin kendi safları içindeki ve dışındaki revizyonizme karşı ideolojik mücadele içinde MARKSİZM-LENİNİZMİN İLKELERİNİ İNCELEMESİ olmalıdır.

d). Parti inşasının iki aşamasının gerçekleştirilmesi konusunda (TKP/ML 1. MK - ç.n.) 7. toplantısından sonra bolşeviklerin ve YDBK'nin PRATİĞİ ile ilgili sorunlar

Bolşevikler, parti inşasının birinci aşamasını; ilk önce en azından (TKP/ML 1. MK - ç.n.) 7. toplantısından sonra pra -

tikte veya TKP/ML(B)'in 1. Konferansından sonra her halde öz olarak ele aldıklarını eğer gösterebilselerdi; bütün teorik eleştirilerimizin (doğru olarak kalmalarına rağmen) pek o kadar büyük anlamı olmazdı.

YDBK'nin veya bolşeviklerin pratiklerinden bildiklerimizle, bu sorunun açıklığa kavuşturulmasına doğal olarak pek fazla katkıda bulunamayız. Buna rağmen, sınırlı gözlemlerimizi ve tek tek tespitlerimizi tartışmaya sokup; onlarla teorik eleştirimiz arasında ilişki kurmak istiyoruz:

1. Gözlemlerimize göre, (TKP/ML 1. MK - ç.n.) 7. toplantısından sonra; gerçi eskisine göre daha fazla ideolojik tartışma örgütlendi ve yapıldı; ama YDBK'nin çalışmalarının tümünde esas olarak (insanın hiç bir zaman kusursuz olmadığı zaten tartışma konusu değil):

- çalışmanın ağırlık noktasına gerçekten İÇE DÖNÜK çalışmanın konduğunun;
- içe dönük çalışmanın ağırlık noktasını Marsizm-Leninizmin EĞİTİMİnin yapılmasının oluşturduğunun

söylenebileceği konusunda şüpheliyiz.

Eğer bizim bu gözlemimiz bir bütün olarak doğruysa; içe dönük çalışmaya ağırlık verilmesi gerektiği şeklindeki, genel olarak doğru olan, tespitin bile s a d e c e söz olarak kaldığı ve esas olarak pratikte gerçekleştirilmediği ortaya çıkmaktadır.

(Sorunun yanıtlanmasında; "içe dönük çalışmaya ağırlık" verilmesinde, bir kaç yoldaşın "araştırmalar" yapıp sonra bunların tartışmaya sokulmasınınmı yeterli görüldüğü; yoksa güncel sorunlara bağlı olarak Marksizm-Leninizmin sistemli bir şekilde incelenmesininmi esas sorun olarak görüldüğü büyük bir rol oynayacaktır.)

2. Şimdiye kadar, büyük ve önemli sorunlar içeren 4 sayı BP'ın çıkarılmış olması, şüphesiz büyük bir başarıdır. Ama (BP'larda çıkan - ç.n.) bu yazıların ne dereceye kadar -- 1. Konferansda örgütlenmiş olan -- bolşeviklerin gerçekten k o l l e k t i f bir şekilde ortaya koydukları bir çizgi olduğu, yani dışa dönük çalışmanın (yayın çalışması şüphesiz böyle bir çalışmadır) ağırlık verilen "içe dönük" çalışmanın gerçekten tali yönü ve ürünü olup olmadığı sorusunu sormak istiyoruz.

Gözlemlerimize göre, çeşitli yazılar üzerine önder yoldaşlarla biletartışmak -- bu yazılar yayınlanmadan önce en ince noktasına kadar tartışılmadığı için -- zor oluyordu. Böylece, gerçi "rekor denebilecek kadar kısa bir zamanda" BP yayınlanabiliyor; dışa dönük çalışma plana uygun bir şekilde, hatta "planda öngörülenden daha fazlası yapılarak" (Almancada Planübererfüllung - ç.n.) yürütülüyordu. Bununla birlikte, bunlar büyük bir olasılıkla İÇE DÖNÜK ÇALIŞMANIN aksaması pahasına yapılıyordu.

3. Seminer toplantılarına katılma olanağına sahiptik. Görüşümüze göre, birinci olarak böyle toplantıların iyi ve gerekli bir şey olduğu; bununla birlikte bileşimlerinden dolayı onların esas olarak dışa dönük propaganda toplantıları olarak görülmeleri gerektiği saptanmalıdır. Görüşümüze göre, içe dönük çalışmaya ağırlık verilmesi; örgütlü kadroların, çalışmalarının ağırlık noktası olarak bizzat bu toplantıları değil de bu toplantıların hazırlanmasını görmele-

ri demektir. Gözlemlerimize göre ise bu, kural olmaktan çok istisnalardı. Görüşümüze göre, bu sorun da açıklığa kavuş - turulmalıdır.

4. Ve TKP/ML'den ayrılmanın en önemli sonuçlarından biri olan Marksizm-Leninizmin klasiklerinin (eserlerinin - ç.n.) sistemli bir incelenmesine merkezi önderlik altında başlanmamasını özellikle çok büyük bir eksiklik olarak görüyoruz.

Bölünmeden dolayı bir "geçici durum"un gerekli olduğunu kesinlikle görüyoruz. Ama böyle bir "geçici durum"un kesinlikle gerekli olan ve kesinlikle gereksiz ve yanlış olan ayırdedici özellikleri konusunda tartışmak istiyoruz.

Klasikler konusunda eğitimi kesinlikle gerekli görüyoruz. Buna karşın, görüşümüze göre, -- önemli, gerekli ve iyi bir şey olan -- Türkiye devriminin somut sorunlarıyla ilgili komisyonların kurulması ikincil öneme sahiptir ve gerekti - ğinde bir yıl ertelenebilir.

"Geçici durum"; insanın özel bir durumdan yola çıkarak, kendisini en gerekli şeylerle sınırlamak zorunda kalması demektir. Tartışma tam da bunun üzerine yapılmaktadır: Teori ve pratikte esasında "eksik olan", KAVRANACAK ESAS HALKA nedir? Biz ideolojik mücadelenin temeli olarak Marksizm-Leniniznim örgütlü ve sistemli bir şekilde incelenmesi; kadroların eğitilmesi; sağlam bir örgütlenmenin inşası; tüm teorik ve pratik çalışmadır diyoruz.

2. Kitle çalışmasında "kavranacak esas halka"

1 Mayısla ilgili bir yazıda bu konuda şöyle denmektedir:

> "Komünistlerin görevi bu mücadeleleri (kendiliğinden gelişen, kendiliğindenci mücadeleler kastedilmektedir - y.n.) kısa dönemde bir hedefe; cuntanın bütünü ile teşhir ve tecrit edilmesi ve yıkılması hedefine yönlendirmektir.
> Bugün dışa dönük çalışmada KAVRANACAK HALKA; cuntanın teşhiri ve tecriti halkasıdır. Bu yapılırken Komünistler; cunta sonrası gelecek bir sivil yönetimin de gerçek kurtuluş olmadığını daha şimdiden açıklamak zo - rundadırlar." (BP 11/1, sf. 32)

Bu bölümü TEMELDEN YANLIŞ olarak eleştirmeden önce; bu bölümün bize APAÇIK ve formülasyonda GÜN GİBİ AÇIK göründüğünü saptamak zorundayız. Ağırlık noktası ve aynı şekilde buna bağlı olarak yapılması gereken şey, açıkca belirtilmektedir.

Temel hata; cuntanın teşhirinin açıkca "kavranacak halka" olarak görülmesinde ve "bu yapılırken" gelebilecek bir sivil yönetimin teşhiri sorununun saptanmasında yatmaktadır.

Görüşümüze göre, bu alternatif; PARTİ İNŞASININ ŞİMDİKİ AŞAMASINDAKİ KİTLE ÇALIŞMASINA BAĞLI OLARAK ELE ALINDIĞINDA sorun (yukarıda konanın - ç.n.) tam tersidir.

Proletaryanın öncüsünü bütün cunta düşmanlarının saflarından kazanabilmek için -- görev tam da budur -- öncelikle Türkiye'deki kompradorların ve toprak ağalarının HER rejimine karşı DEVRİMin propagandası yapılmalı ve Ecevit'in dostlarının ve sözde Marksistlerin üzerinde yürüdüğü "cuntanın teşhiri" O - PORTÜNİST YOL, EN KESKİN BİR ŞEKİLDE VE ÖNCELİKLE MAHKUM EDİLMELİDİR.

Bizim kastettiğimz şey, cuntanın kurulmasının birinci yıldönümünde yapılan yürüyüşte çok iyi bir şekilde gösterilebilir. Yukarıda aktarılan bölümde saptanan çizgiye yugun olarak; öncelikle cuntaya karşı yönelen bir bildiri orada dağıtıldı.

Parti inşası görevi gerçekten CİDDİYE ALINSAYDI, ne yapılması gerekirdi? Silahlı devrim perspektifinin ortaya konması ve daha şimdiden "ANTİ-FAŞİST MÜCADELE"NİN BÜTÜN OPORTÜNİST EYLEM BİRLİĞİ TASARILARININ teşhir edilmesi gerekirdi.

Görüşümüze göre, İbrahim Kaypakkaya'nın 1970 cuntasından sonra bu konuda yaptığı açıklamalar esas olarak (silahlı devrim için bir yol önermesinin dışında) doğruydu.

Bolşevikler burada sağ-oportünist bataklığa saplanmışlardır. ATİF'in yukarıda belirtilen yürüyüş için çıkardığı bildiri - ye getirdiğimiz eleştiri; yukarıda eleştirdiğimiz belgedeki saptanan yanlış çizgiyle bağıntı içinde ele alınmalıdır!

(Aynı şekilde, "yeşiller"le "eylem birliği" tartışması ancak, bolşeviklerin dışa dönük çalışmalarının ÖNCELİKLE oportünizm ve revizyonizme karşı mücadeleye ve öncünün komünizme kaza - nılmasınagerçekten hizmet edip etmediği sorusu yanıtlandığın da yeterli derecede aydınlanmış olacaktır.)

3. Kardeş örgütlerle ilişki

TKP/ML(B)'in başlangıç aşamasında; daha bir çok büyük ve belirleyici sorunların var olduğu ve bir çok şeyin daha "geçici" olarak halledilmesi gerektiği bizim için çok açıktır.

Buna rağmen aşağıdaki noktaların eleştirilmesi gerektiği görüşündeyiz:

a). Tartışmaya sokulmuş olan ve uzun zaman önce (Türkçeye de - ç.n.) çevrilmiş olan "polemik sayıları" nın hiç yankı, e - leştiri ve tartışma yaratmamış olduğunu aklımız kabul etme - mektedir. Planlanan -- "polemik sayıları" için -- tartışma sayısına bolşevikler tarafından h i ç b i r yazının gelmemiş olduğunu maalesef saptamak zorundayız. Mao Zedung üzerine yürütülen tartışmadan dolayı "polemik sayıları"nda incelenen TEMEL SORUNLARın bolşeviklerde açıkca ikinci plana itilmiş olması sorunu buraya yansımaktadır. Mao Zedung tartışmasında olduğu gibi, diğer uluslararası tasarıların -- öncelikle polemik eleştirilerinin -- da tartışılmasının ve karşılıklı eleştirilmesinin örgütlenmesi ve arttırılması gerektiği görüşündeyiz.

b). Yeni bir başlangıç yapma durumuna duyduğumuz bütün anlayışa rağmen, ORTAK ÇALIŞMAYI da (yani kendi çalışmalarını önemli ölçüde etkileyecek kadro miktarının dört kardeş örgü - tün tümünün ileride yapacağı teorik çalışmanın emrine verilmesi) yeterli bulmuyoruz. Gerçekten gerekli olan teorik in - celemeler alanında; ÖNCELİKLE ilkesel sorunlar üzerine KAR - DEŞ ÖRGÜTLERLE TEORİK ÇALIŞMA YAPILMASI gerektiği ve (her örgütün - ç.n.) kendi (çalışma - ç.n.) alanındaki çalışmasının hızını önemli ölçüde düşürse bile, her kardeş örgütün en iyi yoldaşlarını bu çalışmanın emrine vermesi gerektiği görüşündeyiz.

c). ARAMIZDAKİ TARTIŞMANIN da şimdiye kadar çok k ı s a ve tek yanlı yürütüldüğü görüşündeyiz. Bu, sadece ORTAK TASARILAR ("polemik sayıları" gibi) için değil, aynı zamanda örgütümüzün çalışmalarının tümünün tartışılması ve eleştirilmesi için de geçerlidir. Ayrıca, bir çok eleştirinin; bolşevikle

rin merkez yönetimi tarafından YANITLANMASInın bir yoldaş tarafından -- o da resmi olmayan bir tavır olarak --yapılmış olmasını ve bunun dışındakilere (ATİF'in cunta ile ilgili çıkardığı bir bildiri başta olmak üzere, "yeşiller"in yürüyüşüne katılma /konusundaki eleştirilerimize - ç.n./, belirli bir yoldaşla uzun yıllar yapılan ortak çalışmaya getirilen özel bir eleştiriye de) yanıt verilmemiş olmasını eleştirmek zorundayız.

d). Bolşeviklerle 7 yıla varan ortak çalışmamızda (bu konuda YDBK dönemini de hesaba katıyoruz) ilk defa bizimle bolşevikler arasında "yeşiller"in yürüyüşünü destekleme sorunundaki kadar vahim ve bugüne kadar ortadan kaldırılmamış olan bir çelişkinin ortaya çıkmış olmasını pratikte çok ciddi buluyoruz.

Görüşümüze göre, tam da parti inşasının 1. aşamasında kardeş örgütler arasındaki iş birliği çok büyük bir önem kazanır. Oysa bu, yukarıdaki örneklerin gösterdiği gibi, bolşevikler tarafından henüz doğru bir şekilde ele alınmamaktadır.

E K

Son olarak, görüşümüze göre hataların merkezi bir kaynağına; yani aslında UZLAŞMAZ MÜCADELENİN gündemde olmasına rağmen; İLKESEL ÇATIŞMALARDAN KAÇINMA; bir adım ileri, iki adım geri gitme; oportünizme karşı ödünlerle, ödüncüklerle mücadele etme tavrına işaret etmek için, oportünizm önünde geri çekilme konusunda -- parti inşası sorunları ile doğrudan ilişkisi olmayan -- bir kaç örnek daha vermek istiyoruz.

1. İlk önce "Üç dünya" teorisinin eleştirisinde doğru olarak -- hem de açık bir şekilde -- bir komünist partisinin AĞIR HATALAR da yapabileceği (bkz. 'Marksist-Leninist İnceleme Çevresi"nin ilgili sayısı, not 20, sf.90 - almanca) söyleniyorsa; ama bundan kısa bir zaman sonra 1. Konferansın özeleştirisinde sadece partinin "taktik hatalar"ından söz ediliyorsa, o zaman OPORTÜNİST BASKI KARŞISINDA BARİZ bir GERİ ÇEKİLMEnin olması gerekir. Bolşeviklerin yeni özeleştiri taslağı, o dönemde her zaman partinin sadece "taktik hatalar" yaptığı görüşünün egemen olduğunu ileri sürerek bu çelişkiyi, bu uzlaşmacı tavrı belirtmekten kaçınmaktadır.

Bir komünist partisi sadece taktik hatalar yapar TEZİNİN ÖNÜNDE GERİ ÇEKİLİNDİĞİNİ hasıraltı etmek için YDBK'nin "Üç Dünya teorisi"nin eleştirisindeki d o ğ r u görüşü GİZLENMEKTEDİR. Söz ile eylem arasındaki çelişki gizlenmek istenmektedir.

2."Bölünmenin Belgeleri" II, s.5'de, kamuya açık tartışmanın "kitleler içinde karışıklığa" yol açabilme olanağı olduğu, ama "bu riske girilmesi"nin gerekli olduğu söylenmektedir. Sorunun bu şekilde ortaya konması, böyle ele alınması, oportünistlerin kanıt göstermelerine aldanmak, onların karşısında geri çekilmek demektir. Karışıklık gerçekte NESNEL olarak vardır. Gerçek bir risk değil, tam tersine soruna açıklık getirmenin tek olanağıdır.

3. Bolşeviklerin sonuna kadar parti disiplinini tanıma tavrı, "Marksist-Leninist"tavır olarak değerlendirilmektedir. Burada, MK hizibinin "bolşevikler disiplinsizlik yaptı" şeklindeki demagojisi karşısında açıkça geri çekilinmekte ve TKP/ML içindeki son dönemlerin uzlaşma pratiği "Marksist-Leninist" olarak

değerlendirilmektedir. (Bkz. "Bölünmenin belgeleri" II, s.18, Alm.)

4. Yukarıda değinilen 1 Mayıs makalesi, haklı olarak savaş tehlikesinin gereğinden fazla vurgulanmasına karşı polemik yapmakta ---- buna rağmen uluslararası durumla ilgili bölümde, proleter dünya devrimini bir numaralı konu yapmak yerine, çoğunlukla savaş tehlikesi sorununu ele alarak, bizzat kendisinin eleştirdiği sapmanın çerçevesi içinde kalmaktadır.

5. "BİKK ve BP'den önemli makaleler"in önsözünde ve "Bölünmenin belgeleri" I, s.2'de, kardeş partiler arasındaki karşılıklı, kamuya açık eleştiri, yanlış bir şekilde, "ilkesel ideolojik—siyasi ayrılıklar" ile sınırlandırılmaktadır. Bu yanlıştır ve Komüntern'in teori ve pratiği ile çelişmektedir.

6. Görüşümüze göre, 28.12.'81 tarihindeki GUAfS yürüyüşüne, en azından eleştirmek için BİR BOLŞEVİK YOLDAŞIN BİLE GELMEYEREK, GUAfS'ın yanlış ve kabul edilemeyecek görüşlerine (Marksist-Leninist propagandaya ozgürlük tanımama) karşı "mücadele edilmesi"nin, bizim "yeşillerin" yürüyüşü konusunda getirdiğimiz eleştirıden çıkarılan tamamiyle yanlış bir sonuç olduğunu kısaca belirtmek istiyoruz. Böylece, gelmemekle, sadece OPORTÜNİST EĞİLİME KARŞI MÜCADELEDEN VAZGEÇMEK için başka bir yol seçilmiş oldu.

GDS 1.2.'82

o o o o o

"BP'NİN KAPSAMLI BİR ELEŞTİRİSİNİN PLANI İÇİN TEZLER HAKKINDA GDS'İN GENİŞ AÇIKLAMASI" ÜZERİNE

****

Aşağıda, sözü geçen yazının sistemi içinde yazıya tavır takınmadan önce, birkaç ön açıklama yapalım:

* Burada yayınlayıp cevap verdiğimiz yazı, II. Konferansın çok kısa süre öncesinde Almanca olarak elimize geçen; ve Konferans öncesinde çevirerek Parti içinde tartışmaya sunma imkanımız olmayan bir yazıdır. Fakat yazıdaki görüşler kardeş örgüt temsilcileri tarafından Konferans sırasında bizzat savunulmuş ;üzerine bu anlamda bir tartışma yürütülmüştür.

* Bu yazıda savunulan görüşlerin çok önemli bir bölümü, kardeş örgütlerin "TKP/ML(B)'in çizgisine eleştiri" başlıklı üçlü ortak açıklamalarında buradakinden daha geniş olarak ortaya konmuştur. Biz bu belgeye bilindiği gibi kamuoyu önünde tavır takındık. Belgeyi, ve tartışmaya sunulan ilk tavrı kamuoyuna açtık. Bu yüzden şimdi "Geniş açıklama" yazısına tavır takınırken daha önce cevap vermiş, tavır takınmış olduğumuz konuları kısa geçeceğiz.

* Tezlerin "geniş açıklaması" olan bu yazıda GDS'in getirdiği tezlerin büyük çoğunluğunu Marksist-Leninist klasiklere dayanarak açıklamaya çalışmamış olması; Marksist-Leninist klasiklerimizin tartışılan konulardaki görüşlerini belgeleme çabası göstermemiş olması da tespit edilmesi gereken ilginç bir olgudur.

*** *** ***

<u>GDS'in 'Giriş'i ile ilgili:</u>

GDS'in ikinci tezi ile ilgili olarak "TKP/ML(B)'in I. Konferans Belgesine eleştirisi" ve bunun "cevabı" Bolşevik Partizan 13/3'te yayınlanmıştır. Cevabın eleştirisi ve BP Yazı Kurulunun kısa bir değerlendirmesi Bolşevik Partizan 16/6'da yayınlanmıştır. GDS'in 'kapsamlı eleştirisi' ve 'cevabı' ise Bolşevik 4'te yayınlanıyor.

GDS'in Parti içi mücadele konusundaki üçüncü tezi şimdiye kadar Özeleştiri taslağının eleştirisinde vardır. Eleştirilen belgeyi Bolşevik 3'te ;GDS'in eleştirisini ve cevabını ise Bolşevik 4'te yayınladık.

İdeolojik mücadelede mızrağın ucunu kendi saflarındaki sapmalara karşı yöneltmenin önemi ile ilgili olarak atıfta bulunulan belgede Marksist-Leninist klasiklere dayanılarak bu görüşün gerekçelendirilmeye çalışılması çabası yoktur. Ayrıca GDS bu görüşün ne anlama geldiği konusunda da düşündüğü hakkında yeterli bir açıklama getirmemektedir.

İbrahim Kaypakkaya ile ilgili olarak getirilen eleştiri hakkında da tavrımız, GDS'in atıfta bulunduğu belgelere takındığımız tavırlarda vardır.

Kitle çalışmasında eylembirliği konusunda varolan "yanlış çizgi" ile ilgili sekizinci tezin gerekçelendirildiği geniş yazıya da ayrıca tavır takınılmıştır.

Mao Zedung'u 1956'dan sonra revizyonist görenlere karşı tavır konusundaki eleştiri Konferans sırasında kardeşler tarafından gerekçelendirilmeye çalışılmış, ve fakat bu çaba bize göre kardeş örgütlerin bu konudaki önemli yanlışlarına işaret etmiştir.

1. Parti inşasının iki aşaması konusunda teoride ve pratikte tavır

****

a) Çalışmada ağırlığın içe dönük çalışma olarak saptandığı 1.MK 7. toplantısında bu kararın gerekçelendirmesini belirleyenin BOLŞEVİK partinin inşa yasaları olmadığı tespiti ve eleştirisi doğrudur.

MK 7. toplantısı sırasında (1979 güzü) henüz Parti içindeki Marksist-Leninist kanat tarafından bile İki aşamalı parti inşasının bilince çıkartılması yönünde bir adım yoktur. (Bu ilk defa YDBK'nin 17. toplantısında yapılmıştır.1980 başı)

Tabii ki içe dönük çalışmanın esas olması sorunu, parti inşası öğretisinden ve bizim bu alandaki sapmalarımızdan bağımsız olarak konulduğu zaman "sorunların köküne inilmemiş" olmaktadır.

Yine de "içe dönük çalışmanın esas olması" yönünde alınan karar sorunların derinliğinin bilince çıkartılmasında ileriye doğru atılan bir adım olmuştur. Bu da tespit edilmek zorundadır.

GDS daha sonra Bölge Komitesinin 17. toplantısı sonuçlarında yer alan "en ileri kesimini Partiye kazanma görevini tam olarak çözmeden" tespitini eleştiriyor. Bunun "proletaryanın öncüsünün kazanılması sorununun henüz tam olarak olmasa bile önemli ölçüde çözülmüş olduğu şeklindeki görüşe affedilmeyecek bir şekilde ödün vermek" olduğunu belirtiyor. Bu eleştiri doğrudur. Gerçekten de burada söylenen başka anlama gelmez.

Bu, bizim bu tespiti yaptığımız dönemde de Parti inşasının iki aşaması sorununu tam olarak kavramadığımızı gösteren bir hatadır.

Şimdiki tartışmamız açısından bizim bu hatayı yaptığımız bölümün bütün bağıntısı içinde bir kez daha aktarılmasını doğru görüyoruz. Biz Bölge Komitesinin 17. toplantı sonuçlarında şöyle dedik:

> "Bugün içinde bulunduğumuz ortamda, partimiz henüz birinci dönemin görevi olan kitlenin (özellikle işçi sınıfının) en ileri kesimini Partiye kazanma görevini tam olarak çözmeden, ikinci dönemin görevi olan kitleyi Parti etrafında birleştirme görevini de yerine getirmeye çalışmaktadır. Bu doğrudur. Dışımızda gelişen sınıf mücadelesine seyirci kalamayız. Öncünün kazanılması bu mücadeleler içinde olacaktır."

Burada GDS'in eleştirdiği "t a m olarak çözme" yanlışının dışında tartışılan ve bugünkü tartışma açısından önemli olan bir sorun vardır. O da sınıf mücadelesi ile, parti inşasının bağı sorunudur. Bölge Komitesinin 17. toplantısında bu bağıntıda, dıştaki sınıf mücadelesine - tabii gücü oranında - katılma birinci aşamanın da bir görevi olarak konarak, her türlü akademist yaklaşıma karşı çıkılmaktadır. Bu önemli bir tespittir bizim açımızdan.

b) Bu konuda birinci olarak, bizim gerek MK 7. toplantısında alınan kararda, gerekse Bölge Komitesinin 17. toplantı sonuçlarında içe dönük çalışma sorununu yalnızca bir açıdan, 'araştırma-inceleme'nin nasıl yapılacağı açısından ele aldığımız olgudur. Bunun böyle yapılmış olması, tam da içe dönük çalışmada merkeze konması gereken Marksist-Leninist klasiklerin, Marksizm-Leninizmin sistemli temel eğitiminin ele alınmamış olması önemli bir hatadır.

(Eğitimin önce konup, sonra yokolması, sadece yanlış Almanca çeviri için sözkonusudur. Bu anlamda da bu "yokolma"nın raslantı değil, "tipik" olduğu safsatadır!)

İkinci olarak, 'teorik' çalışmanın yetenekli yoldaşlar çerçevesi içinde sınırlandırılmış olduğu şeklinde bir özet, bizim tavrımızı yanlış aktaran bir özettir. Biz bütün teorik çalışmayı değil; 'inceleme-araştırma'yı yetenekli yoldaşların yaparak Partiye sunması gerektiğini belirttik. Bu doğru bir tavırdır. İnceleme-araştırma bildiğimiz kadarı ile bütün Komünist Partilerde bu konuda uzmanlaşmış kişiler, gruplar tarafından yapılıp partiye sunulur.

GDS eleştirisinde önce teorik çalışma ile 'araştırma-inceleme'yi eşitleyerek bizim görüşümüzü karikatürize etmekte; bu ikisini eşitleyerek Marksizm-Leninizmden uzaklaşmaktadır.

Ardından 'teorik alanda' uzmanlaşmaya karşı çıkarak yine Marksizm-Leninizmden uzaklaşmaktadır. GDS istediği kadar "uçurum" üzerine ahkam kessin; bütün Komünist Partilerde üyeler arasında seviye farkları; ve belli işlerde uzmanlaşma olacaktır.

Bolşeviklerde "ideolojik-siyasi" yönlendirme görevi ;ve pratik yönlendirme görevi Merkez Organı ve Merkez Komitesi şeklinde iki ayrı merkezi organ kurulmasına kadar varmıştır. Stalin, kendisini ve Rusya'daki komünistlerin büyük çoğunluğunu kastederek, "Biz pratikçi Bolşevikler" (Stalin, TE, c.1, s.20) derken, herhalde Lenin'in pratik çalışma yapmadığını söylemek istemiyor; kendilerinin de teori ile uğraşmadıklarını da söylemek istemiyor! O, o dönemde pratikte gerçekten olan bir ayrıma dikkat çekiyor, o kadar.

GDS bu noktadaki polemiğinde yanlış şeyler savunmaktadır.

c) Parti inşasının iki aşaması konusunda kaba teorik hatalar sorunu

1. Bizim bazı komünist partilerinin ikinci aşamaya bilinçsiz şekilde geçtikleri tespitimiz yanlış bir tespittir. Bu yanlış gerçekten de kendiliğindenciliğin propagandasını yapar konumda kaba bir yanlıştır. Burada ifade edilmek istenen düşünce, bazı partilerin gelişmelerini daha sonra değerlendirip; bu iki aşamanın hakkında ayrım yapan parti tarihlerinde bunu açıkça ortaya koyan bir tavır takındıkları; bazılarında ise böyle bir ayrım yapılmamış olmasına rağmen, gerçekte bu iki aşamanın yaşanmış olması idi. (Sözünü ettiğimiz gerçek komünist partileridir) Ancak ifade ettiğimiz bu değildir.

2. İki aşama ve kitle çalışması

GDS burada birinci eleştirisini, bağını koparark aldığı bir alıntıya dayanarak getirmektedir. Alıntıda söylenenlerin ne anlama geldiği, hangi anlamda söylendiği başka bir belgede değil, aynı belgede alıntının hemen ertesinde açıklanmaktadır. Bu yüzden de getirdiği eleştiri birincisi, yöntem açısından "alıntı tüccarlığı" yöntemine dayanan bir eleştiridir. Bu açıdan reddedilmelidir. İkincisi, içerik olarak da, alıntı yapılan yerden, parti inşasının iki aşaması arasındaki iç bağın sınıf mücadelesinin keskinleşmesinin bir sorunu haline getirildiği sonucu çıkarılamaz.

Tartışılan çok açık bir biçimde - anlamak isteyen için - sınıf mücadelesinin boyutlarının, dışta yapılacak çalışmanın boyutları açısından çok önemli rol oynayacağı sorunudur.

Sözü geçen eleştirilen belgemizde, biz birinci ve ikinci aşamada kitle çalışması sorununun tümüyle berrak ve hatasız çözüldüğü iddiasında değiliz; ama eleştirilen bu bölümde tartışılan noktanın neyi tartıştığının belli olduğu görüşündeyiz.

İkinci aşamada kitle içinde 'ajitasyon'un ağırlık kazanacağı kesinlikle - propaganda/ajitasyon ilişkisi ele alındığında - doğru bir tespittir. Biz bunu tartıştığımız yerde yalnızca ajitasyonun yeterli olduğunu söylemedik. Bu yüzden Lenin'den yapılan alıntı bu bağıntıda yersizdir.

Bu konuda söylediklerimiz eksiktir. Ama yapılanın "kaba bir teorik hata" olduğu doğru değildir. Burada GDS'in tavrı adeta ajitasyon ile kitle eylemini karşı karşıya koyan, ve ajitasyonsuz kitle eylemi düşünen bir tavırdır.

3. Modern revizyonizme karşı mücadele yerine, revizyonist bir sözde eserin paraleline düşen akademizm

Bu konuda önce şunu tespit edelim: Stalin'in Parti inşasının iki aşamasını tartıştığı yerde, Stalin de Lenin'i özetlerken, birinci aşamanın merkezi görevinin "oportünizme ve sosyal şövenizme karşı tam bir ideolojik zafer kazanılması" olduğunu söylemiyor. Biz özetimizde nerdeyse kelimesi kelimesine Stalin'in sözlerini kullandık. GDS özette sorunun bütün yönlerinin konamayacağını, tartışma için önemli olan yönlerin öne çıkarılacağını bilmesi gerekir. Ama öyle davranmıyor.

Bunda görüşümüzce "Revizyonizm ve oportünizme karşı mücadele birinci aşamanın merkezi bir görevidir" şeklindeki, bu görevi adeta yalnızca birinci aşamanın merkezi bir görevi olarak ortaya koyan görüşü de önemli rol oynamaktadır. O Lenin'i savunma adına bu bağıntıda aslında Lenin'e ait olmayan aptalca bir pozisyon savunmaktadır.

Daha sonra bizim revizyonistlerin bir kitabından yaptığımız alıntı eleştiriliyor. Eleştirilen yer bizim alıntı yapmadığımız bir yerdir. (Almanca çeviride yanlışlıkla alıntı yapmadığımız yerler de alıntı yapılmış gibi konmuş, çeviri basılmadan önce tarafımızdan kontrol edilmediğinden, Almanca ile Türkçe yazı arasında farklılık ortaya çıkmıştır.) Buna rağmen revizyonistlerin kitabından - eleştirmeden - alıntı yapmamız yanlıştır.

(Bu bağıntıda GDS Info'da birkaç sayı üst üste Stefan Hermlin denen bir revizyonistten yazıların /Komünist ve devrimcilerin hayatı hakkında/ yayınlandığını, ve bu yazıların yazarı hakkında hiçbir bilgi verilmediğini belirtelim.)

Bu noktada bu hatayı yapan yazarın niyetleri üzerine kesilen ahkam, GDS'lilerin soruna nasıl komünistler gibi değil de burjuva psikologları gibi yaklaştıklarının bir örneğidir.

d) Parti inşasının iki aşamasının gerçekleştirilmesi konusunda TKP/ML 1.MK 7. toplantısından sonra Bolşeviklerin ve YDBK'nin pratiği ile ilgili sorunlar

Biz pratikte, teoride ne söyledi isek - en azından önemli ölçüde - uyguladığımızı ispatlayacak durumdayız.

1. MK 7. toplantısından sonra YD'da yapılacak kadro konferansı; dışta yapılan Stalin toplantısı; içte araştırma çalışmalarına girişilmesi, araştırma yazılarının çıkarılarak tartışmaya sunulması, dışta Partizan seminerlerine başlanması, vs. — bütün bunlar MK 7. toplantısının aldığı kararlara uygun uygulamalardır.

İçe dönük çalışmanın içeriği MK 7. toplantısında nasıl doldurulduysa, bu içerik tarafımızdan pratiğe uygulanmıştır. GDS teori/pratik uyumsuzluğu konusunda bu konuda kesinlikle yanlış bir eleştiri getirmektedir. O bizim savunduğumuz teori ile değil; gerçekte savunulması gerekli olan teori ile bizim pratiğimiz arasındaki uyumsuzluğu, teori/pratik uyumsuzluğu olarak gösteriyor. Böylece de esasında bu konuda teorimize getirdiği eleştirileri de bizzat kendisinin fazla ciddiye almadığını belgeliyor.

2. Bolşevik Partizan'ın çıkarılması da teorimize uygundur. Biz sorunu öncelikle çevremizi en kısa zaman içinde ayrılık noktalarında eğitmek şeklinde koyduk. Bolşevik Partizan'ın yayın siyaseti bu tespite uygundu. Bu konuda da teori/pratik uyumsuzluğu yoktu. Ama yaptığımız gerçek anlamda içe dönük çalışmanın esas alınması değildi kesinlikle.

3. Seminer toplantılarının esas olarak dışa dönük propaganda toplantıları olarak görülmesi gerektiği tam doğru değildir. Çünkü bu toplantılarda parti içi ve en yakın örgütlü çevre yer alıyordu. Bu anlamda bunlar "içe dönük" ve fakat parti ile, örgütlü sempatizan çevrenin kesin hatlarla birbirinden ayrılmadığı toplantılardı.

4. Bu noktada getirilen eleştiri doğrudur. Gerçekten de ayrılıktan sonra Marksizm-Leninizmin klasiklerinin eserlerinin sistemli bir incelenmesine merkezi önderlik altında başlanmamış olması çok büyük bir eksikliktir.

Yaptığımız biçimde seminer toplantıları, buna bağımlı olarak yapılmalı idi. Merkeze Marksist-Leninist klasiklerin sistemli incelenmesine başlanması konmalı idi.

2. Kitle çalışmasında kavranacak esas halka
****

1. Kavranacak esas halka konusunun 1 Mayıs yazısında yanlış tespit edildiği doğrudur.

Cuntanın birinci yıldönümünde çıkan bildiri bir noktaya kadar tespit edilen yanlış, sağ oportünist esas halka tespitinin uygulanmasıdır. Çünkü bu tespit sadece cuntanın teşhirini değil, aynı zamanda cunta sonrasında gelecek "demokrasi" sahtekarlığının da teşhirini öngörmektedir. Bildiride bu yapılmamıştır.

Biz bunun parti inşası görevinin "ciddiye alınmadığı"ndan olduğu düşüncesinde değiliz. Sorunu kavramamak ile ciddiye almamak arasında önemli fark olduğunu düşünüyoruz.

3. Kardeş örgütlerle ilişki
****

a) Önce sözü geçen yazıların şimdiye kadar çıkan bölümlerinin en azından bizim yönetimimizin bir bölümü tarafından kardeşlerle doğrudan tartışıldığı bir olgudur. GDS bu olguyu atlıyor.

Bu belgelerin parti içinde tartışılmasının örgütlenmemiş olduğu da bir olgudur. Bu bizim hatamızdır. Aşılmaya çalışılacak, çalışılmaktadır.

b) Bu konuda getirilen eleştiri, doğru bulduğumuz, çözme yönünde somut adımlar atmayı planladığımız bir eleştiri idi. Gelişmeler bunu bugün nerdeyse imkansız hale getirme durumundadır.

c) Tartışma konusunda getirilen eleştiri de doğrudur. Bu hatayı ortadan kaldırmak için geçmiş dönemde bir dizi adım attık. Bugün daha önceden birikmiş bir sürü eleştiriye tavır takınılmış durumdadır. Ve çelişmeler böylece berrak bir şekilde ortaya çıkmıştır, polemik içinde daha da berraklaşacaktır.

d) 7 yıla yakın çalışmada vahim ve çözülmemiş bir çelişmenin tam da pratik eylem konusunda çıkmış olması ilginçtir. Bu esasında kağıt üzerindeki ideolojik birliğin bir işe yaramadığını, ve bunun mutlaka pratik eylem içinde denenmesi gerektiğini göstermektedir. 7 yıla yakın ortak çalışmada bunca ağır bir çelişmenin çıkmamış olmasında herhalde somut pratik eylem konusunda şimdiye dek ortak eylemler yapılmamasının önemli rolü vardır.

EK ile ilgili
****

GDS'in bu ekte getirdiği genel "ilkesel çatışmalardan kaçınma" eleştirisini reddediyoruz.

1. Bir partinin ağır hatalar yapabileceği tezi ile; TKP/ML'in kurulduktan sonraki yenilgisinin esas sebebinin taktik hatalar olduğu tezi birbiri ile çelişmez. Ağır hata taktik konularda da yapılabilir. "Geri çekilindiği" eleştirisini ispatlamak GDS'in görevidir.

2. Kamuya açık tartışmanın belli ölçüde karışıklık yaratacağı tespiti doğrudur. Bu konuda yürütülen polemik saçmadır. Skolastik bir tartışmadır.

3. Bizim 'disiplinsizlik' yaptığımız demagojisine karşı, somut olarak disiplinsizlik yapmadığımızı ortaya koymak doğrudur.
Bölünme döneminde yaptığımız hatalar konusunda tam bir değerlendirme yapmış değiliz.

4. 1 Mayıs makalesinin uluslararası durumda savaş tehlikesi sorununu ele alarak kendi eleştirdiği bir sapmanın çerçevesi içinde kaldığı eleştirisi doğru bir eleştiri değildir.

5. Bu noktada eleştiri haklıdır. Bu konuda önsözde söylenenler çizgimizle ve uygulamamızla çelişme içindedir.

6. Somut olarak GUAfS yürüyüşüne gidip propaganda yapmak doğru olurdu.

...

Şubat 1983

T(B)'NİN GENİŞÇE ELEŞTİRİSİNİN PLANI İÇİN TEZLER:

1) SÖZ ile EYLEM arasındaki BİRLİK temel sorunu; Çizgiyi kararlaştırmak ve ondan her sapmaya karşı teori ve pratikte mücadele; Çizginin UYGULANMASI için ortaya çıkartılması mücadelesi, özellikle PARTİ İÇİ MÜCADELE ve PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASI, MARKSİZM-LENİNİZMİN EĞİTİMİ konularında henüz kavranmamıştır.

2) Genelde kabul edilen "İlkeleri çıkış noktası olarak almak" tezi birçok kez uygulanmamıştır: Gerek Türkiye'de somut durumun incelenmesine verilen değer, gerek bir özeleştirinin ne olduğu sorununa yaklaşım, gerekse parti içi mücadelenin nasıl yürütülmesi gerektiği sorununa yaklaşımda eylemde 'somut araştırma' öne çıkartılmaktadır!

Bölünmeden sonra ortaya çıkartılan "geçicilik"te de, ilkeler değil, 'somut durum' belirleyici rol oynamıştır.

3) Parti içi mücadele sorununda şunlar kavranmıyor:

Gerçekten de 'iyi niyetli' ve 'kötü niyetli' oportünistler vardır. İyi niyetli oportünistler ideolojik olarak daha tehlikelidir.(Lenin) İdeolojik mücadele oportünizmin bu iki tip taşıyıcısına karşı da yürütülmelidir. Ama BP'ın hatası geçmişte haydutları 'iyi niyetli' olarak değerlendirmesidir. Ve bugün ise parti içi mücadelenin pratiğinde örgütsel alanda çok önemli olan bu farkı görmemesidir.

Marksist-Leninistlerin 'iyi niyetli oportünistleri' de partiden temizlemesi gerektiğinin propagandası yapılmamaktadır!

Yalnızca yanlış çizgiye karşı değil, sapmalara karşı da enerjik mücadele verilmesi gerektiğinin propagandası yapılmamaktadır.

Özellikle parti inşasının birinci aşamasında ideolojik mücadelenin sivri ucunun kendi saflarındaki ve en yakın çevredeki sapmalara (dıştaki oportünist örgütlerin sapmalarına değil) karşı yönelmesi gerektiği anlaşılmamaktadır!!

4) Mao'yu 1956'dan sonra revizyonist olarak değerlendirenlere karşı tavır teorici ve liberaldir. Bu tavrın BU Kanada ile özde bağlılığı vardır!

5) Eski partiye karşı tavır ve İbrahim Kaypakkaya'ya karşı tavır üzerinde fazla düşünülmemiş bir tavırdır ve bazı noktalarda bazı temellerden sapmaktadır: Bir tarafta İbrahim Kaypakkaya (Özeleştiri konusunda tavırda olduğu gibi) aşırı oportünistlerle aynı kaba konmakta; diğer tarafta "İlkelerin genelde savunulması" haddinden fazla abartılmaktadır. İbrahim Kaypakkaya ve eski partiye karşı asgari bir tavır acilen gereklidir.

6) Eğitim/Seminerler konusunda tutulan 'geçici' yol, kötü geçmişle bir KOPMA oluşturmamaktadır. Bu durum haklı çıkarılmamalı, tersine eleştirilmelidir! Bizim görüşümüze göre KENDİ EĞİTİMİne ağırlık veren bir eğitime başlanmalı, bunun yanında bir TOPLANTILAR DİZİSİ yapılmalı idi. Eğitimde Konferanslar, ve kulaktan dolma Marksizm yerine, kendi kendine eğitim temel alınmalı idi.

7) Parti inşasının birinci aşamasının, kitle çalışmasında kavranacak esas halkanın tespitindeki önemi ve anlamı yanlış anlaşılmaktadır. Kitle çalışmasında esas amaç proletaryanın öncüsünün KOMONİZM İÇİN KAZANILMASI olduğuna göre, Cuntanın teşhirinin esas halka olarak tespit edilmesi yanlıştır. Bu alanda (cunta arkasından gelecek olan —ÇN) demokrasi sahtekarlığının teşhiri daha şimdiden daha önemlidir.(Cuntanın teşhirinden vazgeçmeden) Çünkü proletaryanın öncüsünün revizyonizm ve oportünizme karşı mücadele içinde kazanılabilmesi için gerekli olan budur.

8) Oportünizme karşı mücadelenin önemi ve EMPERYALİZME HİZMET EDEN GÖÇLERİN DESTEKLENMESİNİN imkansızlığı eylembirliği görüşmelerinde (Yeşillerin anti-Brejnev yürüyüşü) pratikte hiç kavranmamıştır.

Burada, kitle çalışmasının yöneliminin öncüyü kazanmak için oportünizme karşı mücadeleye doğru olması gerektiğinin hiç anlaşılmadığı görülmektedir. Sadece Yeşillerle değil, Partizan'la da araya kesin ayrım çizgisinin çekilmesi gerektiği yerde, hiç gereksiz yere, milyonlarca kitlenin kazanılması için gerekli olan taktikler üzerine tartışmaya girilmektedir!!

Bu sorunda, Parti inşası, oportünizme karşı mücadele, kitle çalışmasında 'taktik' konularında bir dizi yanlış olduğu görülmektedir.

9) Temel sorun, teorik çalışmanın kitleler arasında yapılacak propagandaya hizmet etmesi gerektiği sorunudur! Temel sorun, bugün kitle çalışmasının parti inşasına hizmet etmesi gerektiği sorunudur! Teori ve pratik iki ayrı rayda yanyana yürümemeli, birbirine hizmet etmelidir!

Bugün teorinin yönlendirici rol oynadığı, teorinin kitleler arasında yayılmaması anlamına gelmez; tersine teori, siyasal olaylardan yola çıkarak propaganda edilmelidir. Parti inşasının öncelliği, kitle çalışmasının parti inşasından bağımsız yürümesi anlamına gelmez; tersine, bu en iyi işçilerin partiye kazanılmasına hizmet eden, ve kitleler önünde partinin kendi çehresini ortaya çıkardığı bir çalışma olmalıdır.

10) BP varolalı beri, bize göre, kararlaştırılan (bkz. ortak açıklama) ve beklenilen daha yakın işbirliği her alanda gerçekleşmedi. Bu sorun üzerine, sebepler ve değiştirme yöntemleri üzerine de tartışılmalı, kafa yorulmalıdır.

16.12.81

"T(B)'İN KAPSAMLI ELEŞTİRİSİNİN PLANI İÇİN TEZLER" HAKKINDA TAVRIMIZ

İkinci Konferans öncesinde elimize geçen ve derhal çevrilerek dağıtılan bu tezler hakkında görüşlerimiz - yine 'tezler' halinde - şöyledir:

1) Söz ile eylem arasındaki birlik temel sorununun kavranmadığı, ya da başka bir deyişle - özellikle sayılan konularda - söz/eylem uyumsuzluğu olduğu şeklindeki genel tezi reddediyoruz. Genelinde - sayılan konularda da - sözümüz ile eylemimiz uyum içindedir. Teorik olarak sözü edilen konularda yaptığımız yanlışlar ve eksikliklerimiz aynen pratiğimize de yansımıştır. Teori-pratik uyumu konusunda var olan hataların tali olduğunu düşünüyoruz.

2) "İlkeleri çıkış noktası olarak almak" sorunu II. Konferansa kadar teoride doğru çözülmemiş, soruna dar ve yanlış yaklaşılmıştır. İlkeleri çıkış noktası olarak almaktan ne anladığımız yanlış olarak açıklanmış, ve fakat açıklamaya uygun çalışmalar yapılmıştır.

Bölünmeden sonra ortaya çıkan "geçicilik"te tabii ki somut durum belirleyici rol oynamıştır. Biz bunda sakatlık görmüyoruz. Somut durum ile ilkelerin birbirinin mutlak alternatifi imiş gibi karşı karşıya konmasını da doğru bulmuyoruz.

3) Parti içi mücadele sorunu ile ilgili olarak:

- İyi niyetli oportünistlerin ideolojik bakımdan 'daha tehlikeli' olduğu şeklinde bir genel teze katılmıyoruz. Ne anlamda 'daha tehlikeli' diye sorulmalıdır. Lenin bildiğimiz kadarı ile daha tehlikeliliği, bunların kitleler açısından inanılır olmasına bağlıyor.

BP'nin geçmişteki hatası kesinlikle geçmişte haydutları iyi niyetli oportünistler olarak değerlendirmemesi değil; iyi niyetli oportünistlerin oportünist olduğunu zamanında değerlendirmemesidir.

Marksist-Leninistlerin iyi niyetli oportünistleri partiden temizlemesi gerektiğinin propagandası yapılmamaktadır tezi safsatadır.

Sapmalara karşı mücadele verilmesi gerektiğinin propagandası yapılmadığı tezi de safsatadır. Bu safsata somut olarak bizim partimizde iki çizginin varlığı durumunun somut olarak anlatıldığı bir yere dayandırılmaktadır.

Özellikle parti inşasının birinci aşamasında ideolojik mücadelenin sivri ucunun kendi saflarındaki ve en yakın çevredeki sapmalara (dıştaki oportünist örgütlerin sapmalarına değil!) karşı yönelmesi gerektiği tezinden ne anlaşıldığı bizim için açıklanmaya muhtaçtır.

4) Mao'yu 1956'dan sonra revizyonist değerlendirenlere karşı tavrın teorici ve liberal olduğu tezi reddettiğimiz bir tezdir.

5) Eski Partiye ve İbrahim Kaypakkaya'ya karşı tavrın değil ama, hazırlanan özeleştiri taslağında tartışmaya sunulan tezlerin "üzerinde fazla düşünülmemiş ve bazı noktalarda bazı temellerden sapan" tezler olduğu; İbrahim Kaypakkaya'ya ve eski partiye karşı asgari bir tavrın acilen gerekli olduğu doğrudur.

6) Eğitim ve seminerler konusunda tutulan geçici yol, kötü geçmişle belli bir anlamda bir kopma oluşturmaktadır. Bunu reddetmek inkarcılıktır. Eleştirmek, inkar ile eşitlenmemelidir. Kopma vardır. Ama bu derinlemesine bir kopma değildir. "Ne yapılmalı" idi sorusuna verilen cevap doğrudur.

7) Cuntanın teşhirinin kitle çalışmasında kavranacak esas halka olarak tespiti yanlıştır. Bu tezde getirilen eleştiri doğrudur.

8) Bu sorunda aramızda - getirilen Yeşillerle ilgili somut eleştirinin, 12 Eylül 1981 eyleminde propagandamıza getirilen somut eleştirinin doğruluğundan bağımsız olarak - derin bir yaklaşım farkının bulunduğunu düşünüyoruz.

Biz "emperyalist yanlısı yürüyüşlere" de - onlardan yararlanma anlamında - katılınabileceği, bunun güç sorunu, vb. olduğunu düşünüyoruz.

Bu konuda GDS'in tavrının kendi durumunu teorileştiren, belli bir eylem biçimini reddi ilke haline getiren yanlış, Marksist-Leninist olmayan bir tavır olduğunu düşünüyoruz.

9) Bu tezde söylenenlere katılıyoruz. Ancak GDS'in burada bize karşı savunduğu teori ile uygulaması arasında derin bir uçurum olduğunu düşünüyoruz.

10) Yakın işbirliğinin gerçekleşmemesinde biz hatayı yalnızca bizde görmüyoruz.

.....

Mart 1983